

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босна и Херцеговина**

Predmet br: S1 1 K 013006 15 Krl

Datum izricanja: 10.05.2019. godine
pismenog otpravka: 04.07.2019. godine

Pred sudskim vijećem u sastavu: sudija Željka Marenić, predsjednik vijeća
sudija Minka Kreho, član vijeća
sudija Halil Lagumdžija, član vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE

Protiv optuženih:

Jadranko Šaran
Samir Šabić
Zijad Kadić

PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine: Ozrenka Nešković

Branioци optuženih:

Jadranko Šaran, advokat Rusmir Karkin
Samir Šabić, advokat Hamdija Veladžić
Zijad Kadić, advokat Zlatan Nanić

Zapisničar

Amra Hodžić – Zećo - pravni savjetnik

IZREKA PRESUDE	3
I. OBRAZLOŽENJE	12
A) OPTUŽENJE	12
II. IZVEDENI DOKAZI	13
(i) Tužilaštvo	13
(ii) Odbrana optuženog Jadranka Šarana	13
(iii) Odbrana optuženog Samira Šabića	14
(iv) Odbrana optuženog Zijada Kadića	14
III. ZAVRŠNE RIJEČI.....	14
(I) ZAVRŠNE RIJEČI TUŽILAŠTVA.....	14
(II) ZAVRŠNE RIJEČI ODBRANE OPTUŽENOG JADRANKA ŠARANA	16
(III) ZAVRŠNE RIJEČI ODBRANE OPTUŽENOG SAMIRA ŠABIĆA	17
(IV) ZAVRŠNE RIJEČI ODBRANE OPTUŽENOG ZIJADA KADIĆA	18
IV. PROCESNE ODLUKE	19
(I) IZUZETAK OD NEPOSREDNOG IZVOĐENJA DOKAZA – KORIŠTENJE ISKAZA SVJEDOKA U SKLADU SA ČLANOM 273. STAV 2. ZKP BIH	19
(II) NASTAVAK ODGOĐENOG GLAVNOG PRETRESA	21
(III) ODLUKE O DOKAZIMA REPLIKE, DUPLIKE I DODATNIM DOKAZIMA	212
V. OCJENA DOKAZA	25
VI. RELEVANTNO PRAVO	28
VII. OCJENA IZVEDENIH DOKAZA – ČINJENIČNA UTVRĐENJA	31
(A) TAČKA 1. PRECIZIRANE OPTUŽNICE	34
(B) TAČKA 2. PRECIZIRANE OPTUŽNICE	48
(C) TAČKA 3. PRECIZIRANE OPTUŽNICE	58
(D) TAČKA 4. PRECIZIRANE OPTUŽNICE	64
VIII. ODLUKA O TROŠKOVIMA POSTUPKA.....	75
IX. ODLUKA O IMOVINSKOPRAVNIM ZAHTJEVIMA.....	75
ANEKS 1- DOKAZI.....	76
A) DATUMI SVJEDOČENJA SASLUŠANIH SVJEDOKA TUŽILAŠTVA.....	76
B) LISTA ULOŽENIH MATERIJALNIH DOKAZA TUŽILAŠTVA	77
C) DATUMI SVJEDOČENJA SVJEDOKA ODBRANE OPTUŽENIH JADRANKA ŠARANA, SAMIRA ŠABIĆA I ZIJADA KADIĆA	91
D) MATERIJALNI DOKAZI OPTUŽENOG JADRANKA ŠARANA	93
E) MATERIJALNI DOKAZI OPTUŽENOG SAMIRA ŠABIĆA.....	97
F) MATERIJALNI DOKAZI OPTUŽENOG ZIJADA KADIĆA.....	106

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Željke Marenić, kao predsjednika vijeća, Minke Kreho i Halila Lagumdžije, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravog savjetnika Amre Hodžić - Zećo, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih Jadranka Šarana i dr., zbog krivičnih djela djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c), e) i f) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), krivičnog djela Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a), te krivičnog djela Neopravdano odgađanje povratka ratnih zarobljenika iz člana 182., a sve u vezi sa članovima 29. i 180. istog Zakona, povodom precizirane optužnice Tužilaštva BiH broj: T20 0 KTRZ 0007083 14 od 01.09.2015. godine, nakon javno održanog glavnog pretresa, u prisustvu optuženih Jadranka Šarana, Samira Šabića i Zijada Kadića, branilaca optuženih advokata Rusmira Karkina, Hamdije Veladžića i Zlatana Nanića, tužioca Tužilaštva BiH, Ozrenke Nešković, donio je, a predsjednik Vijeća, javno objavio dana 10.05.2019. godine, sljedeću:

P R E S U D U

OPTUŽENI

- 1. Jadranko Šaran**, sin Hadže i majke Fatime, rođ. Pajo, rođen 19.11.1958. godine u Stocu, opština Stolac, sa prebivalištem ..., JMBG ..., po nacionalnosti ..., državljanin ..., po zanimanju magistar ekonomskih nauka, zaposlen u preduzeću „Zah“ d.o.o. Bosanska Krupa, oženjen, otac dvoje punoljetne djece, služio vojsku 1984. godine u Somboru, ima čin rezervnog vojnog starješine formacijski major, vodi se u vojnoj evidenciji kod nadležnog organa u Bosanskoj Krupi, odlikovan u policiji pištoljem sa posvetom, srednjeg imovnog stanja, osuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak,
- 2. Samir Šabić**, sin Hasana i majke Emine, rođ. Sijamhodžić, rođen 28.03.1970. godine u mjestu Veliki Badić, opština Bosanska Krupa, sa prebivalištem ..., JMBG ..., po nacionalnosti ..., državljanstvo ..., po zanimanju diplomirani kriminalista, zaposlen u Ministarstvu unutrašnjih poslova Unsko – sanskog kantona, oženjen, otac dvoje punoljetne djece, nije služio vojsku, vodi se u vojnoj evidenciji kod nadležnog organa u Bosanskoj Krupi, nije odlikovan, lošeg imovnog stanja, neosuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak,
- 3. Zijad Kadić**, sin Nurije i majke Ismete, rođ. Kahrić, rođen 23.11.1976. godine u Otoci, opština Bosanska Krupa, prebivalište ..., JMBG ..., po nacionalnosti ..., državljanin ..., po zanimanju radnik, pismen, završena osnovna škola, nezaposlen, oženjen,

otac troje djece od kojih je jedno punoljetno, vojsku služio 1994. godine, nema čin rezervnog vojnog starješine, ne vodi se u vojnoj evidenciji, nije odlikovan, lošeg imovnog stanja, nije osuđivan, ne vodi se drugi krivični postupak,

I.

Na osnovu člana 284. tačka c) ZKP BiH za tačke 1., 2., 3. i 4., optužnice, a Samir Šabić za dio tačke 3. optužnice i osnovom člana 284. tačka a) ZKP BiH,

OSLOBOĐAJU SE OD OPTUŽBE

Da su:

U vremenskom periodu od 17.09.1995. godine kada je za vrijeme oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini između Armije Republike Bosne i Hercegovine, u daljem tekstu (A RBiH) i Vojske Republike Srpske, u daljem tekstu (VRS), područje opštine Bosanska Krupa stavljeno pod kontrolu A RBiH, i dalje nakon 14.12.1995. godine kao dana potpisivanja Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, pa sve do 12.07.1996. godine, **Šaran Jadranko** u svojstvu načelnika Stanice javne bezbjednosti (u daljem tekstu SJB) Bosanska Krupa, **Šabić Samir** u svojstvu komandira Policijskog odjeljenja Jasenice pri SJB Bosanska Krupa (u daljem tekstu PO Jasenice) i **Kadić Zijad zv. „Apica“, „Hapica“ i „Akica“** u svojstvu policajca PO Jasenice pri SJB Bosanska Krupa, zajedno sa NN pripadnicima ARBiH i zajedno sa Hadžiosmanagić – Tadžić Fahrudinom kao komandirima PS Bosanska Krupa, i drugim njima poznatim NN pripadnicima SJB Bosanska Krupa, suprotno pravilima međunarodnog prava sadržanih u Zajedničkom članu 3. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata i Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12. avgusta 1949. godine, članovima 4., 5. i 13. Dopunskog protokola uz Ženevske konvencije od 12. avgusta 1949. godine o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba (Protokol II) od 12. januara 1977. godine, članovima 37. stav (1) tačka (b) i (c) i člana 38. stav (1) Konvencije o pravima djeteta od 20. novembra 1989. godine, članu IX (1) Aneksa 1A Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, članu 5. Rezolucije Savjeta bezbjednosti Ujedinjenih nacija br. 1019 (1995) od 09. novembra 1995. godine, su naredili, počinili, podstrekavali, propustili, omogućili, organizovali, usaglašavali se i pomagali protivzakonito zatvaranje civilnog stanovništva srpske i jednog civila hrvatske nacionalnosti, ubistvo, nehumano i nečovječno postupanje, namjerno nanošenje tjelesnog i duševnog bola, nepoštovanje osnovnih garancija lica koja ne učestvuju ili su prestala direktno učestvovati u neprijateljstvima, nepoštovanje minimalnih prava lica koja su lišena slobode iz razloga u vezi s oružanim sukobom, ugrožavanje opšte zaštite od opasnosti civilnog stanovništva, nepostupanje u skladu sa principom najboljeg interesa djeteta za vrijeme oružanog sukoba, a **Šaran Jadranko**, suprotno pravilima međunarodnog prava sadržanih u odredbama čl. 109. i 118. Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12. avgusta 1949., odredbe čl. 35.

Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12. avgusta 1949. godine naredio, počinio, podstrekavao, propustio, omogućio, usaglašavao se i pomagao neopravdano odgađanje povratka ratnih zarobljenika i civilnih lica srpske i hrvatske nacionalnosti i nakon završetka oružanog sukoba na području opštine Bosanska Krupa dana 17.09.1995. godine, i dalje nakon završetka oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini potpisivanjem Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini 14.12.1995. godine, iako je Republika Bosna i Hercegovina bila obavezna da u roku od 30 dana po potpisivanju Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini izvrši oslobađanje svih zarobljenika a Rezolucijom Savjeta bezbjednosti Ujedinjenih nacija br. 1019 od 09.11.1995. godine, članom 5. propisana je obaveza da svi centri za zatvaranje lica na teritoriji R BiH, budu odmah i momentalno zatvoreni, pa iako je za nezakonita postupanja svojih podređenih, počinjeno djelo ubistva, nehumano i nečovječno postupanje, namjerno nanošenje tjelesnog i duševnog bola, te počinjena druga nečovječna djela, a **Šaran Jadranko** i **Šabić Samir** znali ili mogli znati, pa nisu preduzeli nužne i razumne mjere da se to spriječi, odnosno nisu poduzeli nužne i razumne mjere da počinioци tih djela budu kažnjeni,

te su tako,

1. Šaran Jadranko i Šabić Samir, zajedno,

Šabić Samir u svojstvu komandira PO Jasenice, u vremenskom periodu od 17.09.1995. godine pa najkasnije do 09.10.1995. godine, u više navrata izdao naredbu njemu poznatim podređenim NN policajcima PO Jasenice, a koje odjeljenje je bilo smješteno u porodičnoj kući Radošević Bože u Jasenicama, da protivpravno zatvore civilno stanovništvo srpske i hrvatske nacionalnosti u prostorije Sabirnog centra Jasenice smještenog od 17.09.1995. godine u porodičnoj kući Veinović Brane u Jasenicama, opština Bosanska Krupa, a za koja lica je znao ili morao biti svjestan da se radi o licima koja uživaju zaštitu u skladu sa međunarodnim pravom, pa su tako protivpravno zatvoreni civili srpske nacionalnosti Majkić Žarko (1921. godište), Jelača Jovo (1933. godište), i Jelača Stana (1937. godište), koje su dana 21.09.1995. godine pripadnicima PO Jasenice predali NN pripadnici vojne policije 503. brdske brigade Petog korpusa AR BiH prethodno ih zarobivši na području sela Jasenice gdje su isti bili nastanjeni; protivpravno zatvoreni civili Obradović Marko (1928. godište), Obradović Mara (1921. godište), Pašić Milka (1932. godište), Štrbac Slavica i njena djeca Štrbac Miodrag (1981. godište) i Štrbac Božana (1990. godište) koje su dana 24.09.1995. godine pripadnicima PO Jasenice predali NN pripadnici AR BiH prethodno ih zarobivši na području mjesta Hašani, u neposrednoj blizini porodične kuće Obradović Marka; protivpravno zatvoreni civili Čurguz Milka (1932. godište) i Lučić Danica (1915. godište) koje su približno dana 21.09.1995. godine pripadnicima PO Jasenice predali NN pripadnici AR BiH prethodno ih zarobivši na području mjesta Kozin; protivpravno zatvoreni civili Mudrinić David (1915. godište), Brkljač Mile (1928. godište), zatim Brkljač Danica, Brkljač Savka, Mrdalj Jela, Bundalo Miloš (svi 1925. godište), Bundalo Savka, Topolić Slobodan (oboje 1952. godište), Lučić Milorad, Adamović Petra (oboje 1926. godište), Zečević Todora (1928. godište), Knežević Milica i lice hrvatske nacionalnosti Hinić Anica, svi civili nastanjeni na području opštine Bosanska Krupa, među kojima je bio i ratni

zarobljenik srpske nacionalnosti Udovčić Branko, nakon čega su postupajući po navedenim naredbama **Šabić Samira**, NN pripadnici PO Jasenice, protivpravno zatvorili navedene civile srpske i jednog civila hrvatske nacionalnosti u prostorije Sabirnog centra Jasenice pri PO Jasenice, a **Šaran Jadranko**, kao načelnik SJB Bosanska Krupa, zajedno sa Hadžiosmanagić – Tadžić Fahrudinom kao komandir PS Bosanska Krupa, odlučio se i saglasio se da se ti civili drže bez pravnog osnova zatvoreni u Prostorijama Sabirnog centra Jasenice, pri čemu su nezakonito držanje ovih civila vršili pripadnici policije SJB Bosanska Krupa, nad kojima je **Šaran Jadranko** kao i Hadžiosmanagić – Tadžić Fahrudin, imao ingerencije i efektivnu kontrolu, te nije iskoristio svoju pravnu i faktičku vlast da donesu odluku o puštanju na slobodu nezakonito zatočenih civila, niti je preduzeo aktivnosti njihovog puštanja na slobodu, a **Šabić Samir** kao komandir PO Jasenice vršio nezakonito držanje civila u Sabirnom centru Jasenice, na način da je, organizovao i nadgledao njihovo fizičko obezbjeđenje koje su vršili njemu poznati i podređeni NN pripadnici policije SJB Bosanska Krupa, a ujedno i pripadnici PO Jasenice, nad kojima je **Šabić** imao ingerencije i efektivnu kontrolu, tako što su svakodnevno, tokom cijelog dana, u smjenama, naoružani puškama držali stražu ispred Sabirnog centra Jasenice, a koje stražare je, svakodnevno, kroz raspored službe određivao **Šabić**, gdje su navedeni civili kojima su prilikom lišenja slobode bila oduzeta lična dokumenta, držani u uslovima koji nezadovoljavaju minimalne standarde boravka lica kojima je ograničena sloboda, često nikakve i neredovne ishrane, bez struje, bez pitke vode, bez minimalnih higijenskih uslova, gdje su skupa u istim prostorijama boravili muškarci, žene i djeca a svi spavali po podu ili na improviziranim ležajevima, a **Samir Šabić** kao komandir PO Jasenice, od 24.09.1995. godine do 09.10.1995. godine naređivao i upućivao na nezakoniti i prinudni rad lica zatočena u Sabirnom centru Jasenice, a koji rad se svakodnevno sastojao od čišćenja prostorija PO Jasenice, kuhanja hrane za policajce, čišćenja motela u Jasenici, cijepanja drva koji prinudni rad su obavljale zatočene žene a Štrbac Slavica sa sobom vodila na prinudni rad i mlđb. kćerku Božanu od 5 godina, dok su zatočenici Bundalo Miloš i dijete Štrbac Miodrag od 14 godina čuvali stoku za potrebe vojske, zatočenici Brkljač Mile, Obradović Marko i Šajin Dušan obavljali fizičke radove čišćenja zapuštenog dvorišta oko kuće gdje je bila smještena policija PO Jasenice, uz stalni nadzor i stražu od strane naoružanih pripadnika PO Jasenice za vrijeme prinudnog rada, čime je Sabirni centar Jasenice po svim svojim karakteristikama bio logor sa nehumanim i nezdravim uslovima boravka, pa iako su za takve uslove boravka protivpravno zatvorenih lica znali ili mogli znati, **Šaran Jadranko** kao načelnik SJB Bosanska Krupa i **Šabić Samir**, kao komandir PO Jasenice pri SJB Bosanska Krupa nisu preduzeli aktivnosti sa ciljem osiguranja minimalnih standarda boravka tih lica u skladu sa međunarodnim pravom niti su postupili u skladu sa najboljim interesom djeteta za vrijeme oružanog sukoba, a **Šaran Jadranko** kao načelnik SJB Bosanska Krupa, i lice nadređeno **Šabić Samiru**, iako je znao ili mogao znati da Šabić Samir zatočena lica u Sabirnom centru Jasenice upućuje na prinudni rad, nije preduzeo nužne i razumne mjere da se to spriječi, odnosno nije poduzeo nužne i razumne mjere da Šabić Samir bude kažnjen,

2. Šaran Jadranko, Šabić Samir i Kadić Zijad, zajedno,

2.a) Tačno neutvrđenog dana u periodu između 22.09.1995. godine i 09.10.1995. godine, u službenim prostorijama PO Jasenice, dok je **Šabić Samir** vršio ispitivanje civila zatočenih u Sabirnom centru Jasenice, Topolić Slobodana i Bundalo Miloša (1925 godišta), kojem ispitivanju su bili prisutni Šabiću podređeni policajac **Kadić Zijad** i drugi njima poznati NN policajci PO Jasenice a nad kojima je Šabić imao ingerencije i efektivnu kontrolu, **Šabić Samir** je omogućio **Kadić Zijadu** da policijskom palicom više puta udari Topolić Slobodana u predjelu leđa, nanijevši mu snažnu tjelesnu bol uslijed čega je Topolić Slobodan jaukao i pao na zemlju, a za koje vrijeme je **Šabić Samir** nastavio ispitivati zatočenika Bundalo Miloša, kojem je prethodno oduzeo novčanik sa ličnim dokumentima, pa je **Kadić Zijad**, dok je trajalo ispitivanje Bundalo Miloša prvo Miloša otvorenim dlanom udario u predjelu jednog obraza, a zatim na isti način udario ga i u drugu stranu obraza, uslijed čega je Bundalo Miloš trpio snažnu tjelesnu bol ,pao na pod i počela mu teći krv iz nosa i ušiju, nakon čega je **Kadić Zijad** uhvatio Bundalo Miloša za košulju, i prevukao nazad u Sabirni centar Jasenice gdje ga je zatvorio zajedno sa ostalim licima,zatim, tačno neutvrđenog dana, u periodu između 24.09.1995. godine i 09.10.1995. godine, u prostorijama sabirnog centra Jasenice, **Samir Šabić i Kadić Zijad**, natjerali zatvorenike Žarka Majkića (1921 godišta) i Davida Mudrinića (1915 godišta) da se međusobno udaraju, od kojih udaraca su obojica trpili tjelesnu bol, kojom prilikom se David Mudrinić i onesvijestio, a **Šaran Jadranko** kao načelnik SJB Bosanska Krupa i lice nadređeno **Šabić Samiru i Kadić Zijadu**, iako je znao ili mogao znati za navedeno fizičko i psihičko zlostavljanje Topolić Slobodana, Bundalo Miloša, Žarka Majkića i Davida Mudrinića od strane Šabić Samira i Kadić Zijada, nije preduzeo nužne i razumne mjere da se to spriječi, odnosno nije preduzeo nužne i razumne mjere da Šabić Samir i Kadić Zijad budu kažnjeni,

2.b) Tačno neutvrđenog dana u periodu između 24.09.1995. godine i 09.10.1995. godine, **Kadić Zijad** više puta primorao civila Topolić Slobodana koji se nalazio protivzakonito zatvoren u prostorijama sabirnog centra Jasenice da mu čisti cipele,pa je tako jedne prilike dok mu je Topolić Slobodan čistio cipele, **Kadić Zijad** policijskom palicom, rukama i nogama udarao Topolić Slobodana po nogama i čitavom tijelu a od udaraca je Topolić bio prekriven krvlju po glavi i licu, po tijelu zadobio natekline od udaraca, zbog čega je Topolić Slobodan jaukao od tjelesnih bolova i dozivao u pomoć, na koji način mu je nanesena tjelesna bol, a zatim **Kadić Zijad**, u više navrata u periodu između 24.09.1995. godine i 09.10.1995. godine, u prostorijama sabirnog centra Jasenice, zajedno sa drugim njemu poznatim NN pripadnicima Policijskog odjeljenja Jasenice, tukao policijskom palicom u predjelu glave Udovčić Branka koji se u sabirnom centru nalazio zatvoren kao ratni zarobljenik, po rukama i nogama i drugim dijelovima tijela za koje vrijeme je Branko trpio snažnu tjelesnu bol i patnju i jaukao, a **Šaran Jadranko** kao načelnik SJB Bosanska Krupa i **Šabić Samir**, kao komandir PO Jasenice, iako su za takvo postupanje osumnjičenog **Kadić Zijada** znali ili mogli znati, nisu preduzimali mjere da se takvo ponašanje spriječi ili kazni što je doprinijelo stvaranju spoznaje i uvjerenja kod njima podređenog **Kadić Zijada**, da je takvo postupanje dozvoljeno i nekažnjivo,

2.c) tačno neutvrđenog dana u periodu od 24.09.1995. godine do 09.10.1995. godine, kada su zatočenice u Sabirnom centru Jasenice pri PO Jasenice, po naredbi **Šabić Samira** nezakonito odvedene i nalazile se na prinudnom radu utovaranja drva u kamione i prikolice među kojima i **Ćurguz Milka** a čuvao ih naoružan **Kadić Zijad**, isti je za vrijeme prinudnog rada pucao iz vatrenog oružja – puške u pravcu nogu i stopala žena koje su radile, kojom prilikom je jedan metak pogodio **Ćurguz Milku** u predijelu lijeve potkoljenice, nanijevši joj povredu koja je intenzivno krvarila a **Milka** jaukala od bolova, pa je **Kadić Zijad** zaprijetio **Milki** da o ranjavanju nikom ne smije govoriti i nije joj pružio pomoć, nego je **Ćurguz Milka** tako ranjena, trpivši fizičke bolove i strah, ostala i radila dok rad nije bio završen tog dana i dok ih **Kadić** nije vratio u prostorije Sabirnog centra Jasenice, gdje su **Ćurguz Milki** pomoć pružili i ranu previli drugi zatočeni civili u Sabirnom centru Jasenice, među kojima i **Obradović Marko** i **Obradović Mara**, pa kad su **Ćurguz Milka** i ostale zatočene žene u Sabirnom centru Jasenice, među kojima i **Pašić Milka**, obavijestile komandiru PO Jasenice **Šabić Samira** o ranjavanju **Milke** i požalile se na **Kadić Zijada**, **Šabić Samir** nije preduzeo mjere da takve postupke njemu podređenog policajca **Kadić Zijada** kazni, nego je rekao **Ćurguz Milki** da će biti ranjena i u drugu nogu ako bude neposlušna, a **Šaran Jadranko** kao načelnik SJB Bosanska Krupa i lice nadređeno **Šabić Samiru** i **Kadić Zijadu**, iako je znao ili mogao znati za navedeno ranjavanje i zlostavljanje **Ćurguz Milke** od strane **Kadić Zijada** i **Šabić Samira**, nije preduzeo nužne i razumne mjere da se to spriječi, odnosno nije preduzeo nužne i razumne mjere da **Kadić Zijad** i **Šabić Samir** budu kažnjeni,

3. Šaran Jadranko i Šabić Samir, zajedno,

Šaran Jadranko, u svojstvu načelnika SJB Bosanska Krupa, dana 31.10.1995. godine, a u namjeri protivpravnog odvođenja civila **Gaković Marka** zv. „Gak“ iz vlastitog doma koji je živio na području zaseoka **Suvajčina** i protivpravnog zatvaranja istog u Sabirni centar Jasenice u sklopu PO Jasenice u sastavu SJB Bosanska Krupa, naredio sebi podređenom pripadniku SJB Bosanska Krupa da okupi pripadnike Odjeljenja kriminalističke policije SJB Bosanska Krupa i da se upute u zaselak **Suvajčina** gdje je sam živio **Gaković Marko** zv. „Gak“ 1932 godišta, o kojoj naredbi je njemu podređeni pripadnik SJB Bosanska Krupa izvjestio NN inspektora SJB Bosanska Krupa koji je zajedno sa NN pripadnicima SJB Bosanska Krupa, se svi uputili terenskim vozilom u selo **Suvaja**, zaselak **Suvajčina**, u kuću **Gaković Marka** zv. „Gak“ i istog dana **Gaković Marka**, koji je molio da ga ne vode od kuće, priveli u prostorije SJB Bosanska Krupa, gdje je sa **Gakovićem** obavljen informativni razgovor, isti evidentiran u službene knjige evidencije SJB Bosanska Krupa, oduzet mu novčanik sa ličnom kartom i nešto novaca, nakon čega su **Gaković Marka** zv. „Gak“, a po istoj naredbi **Šaran Jadranko**, NN pripadnici SJB Bosanska Krupa sproveli u prostorije Sabirnog centra Jasenice u sastavu PO Jasenice SJB Bosanska Krupa, čiji je komandir bio **Šabić Samir**, gdje je istog dana protivpravno zatvoren, pa je **Gaković Marko** zv. „Gak“ uspio pobjeći iz prostorija Sabirnog centra Jasenice neutvrđenog dana u periodu od 31.10.1995. do 17.11.1995. godine, a **Šabić Samir**, dana 17.11.1995. godine izdao pismenu naredbu u vidu patrolnog naloga sebi i sebi potčinjenim policajcima PO Jasenice da lice **Gaković Marko** zv. „Gak“ pronađu, te su službenim vozilom došli na teren sela **Suvaja** i zajedno sa NN pripadnicima PS Bosanska Krupa koji su na reon sela **Suvaje** došli

kombijem, svi naoružani automatskim puškama, otkočenim, sa metkom u cijevi i držeći puške u visini stomaka počeli tražiti Gakovića, i po naredbi Šabić Samira opkolili šire područje oko privatne kuće Gaković Marka zv. „Gak“ uočivši Gakovića kako bježi prema obližnjoj šumi, te odmah svi zajedno po izdatoj naredbi **Šabića** potrčali za „Gakom“, tražeći ga i u šumskom području oko sat vremena, nakon čega se Gaković Marku zv. „Gak“ gubi svaki trag, a čije tijelo je pronađeno asanacijom terena na lokalitetu Zavišića njiva, selo Jasenica, opština Bosanska Krupa,

4. Šaran Jadranko, sam

U vremenskom periodu od 09.10.1995. godine pa sve do potpisivanja Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini 14.12.1995. godine, pa i nakon potpisivanja mirovnog sporazuma pa sve do 12.07.1996. godine, **Šaran Jadranko**, kao načelnik SJB Bosanska Krupa, odlučio i usaglasio se da se civili srpske i hrvatske nacionalnosti drže bez pravnog osnova, zatvoreni u mjestu Podvran opština Bosanska Krupa u privatnim kućama Banjac Miće i njegovog sina neutvrđenog identiteta, koje kuće su služile kao prostorije Sabirnog centra Podvran, koji je po svojim karakteristikama predstavljao logor sa nehumanim i nezdravim uslovima boravka, a koji Sabirni centar su svakodnevno 24 sata, po naredbi koju je izdao komandir PS Bosanska Krupa Hadžiosmanagić – Tadžić Fahrudin, su obezbjeđivali naoružani pripadnici SJB Bosanska Krupa, a gdje su boravili protivpravno zatvoreni civili srpske i hrvatske nacionalnosti, koji su dana 09.10.1995. godine preveženi kombijem od strane NN pripadnika SJB Bosanska Krupa iz Sabirnog centra Jasenice i protivpravno zatvoreni u prostorijama Sabirnog centra Podvran i to: Majkić Žarko, Jelača Jovo, Jelača Stana, Obradović Marko, Obradović Mara, Pašić Mika, Ćurguz Milka, Lučić Danica, Mudrinić David, Brkljač Mile, Brkljač Danica, Brkljač Savka, Mrdalj Jela, Bundalo Miloš, Bundalo Savka, Adamović Petra, Zečević Todora, Knežević Milica, Štrbac Miodrag, Štrbac Božana, Štrbac Slavica, a kasnije su u zatočenički centar Podvran dovedeni i protivzakonito zatočeni civili srpske nacionalnosti i to od dana 16.11.1995. godine Jerković Radojka, od dana 29.11.1995. godine Jerković Jela, od dana 31.12.1995. godine Šajin Dušan, Šajin Tode i Marčeta Smilja, odnosno od tačno neutvrđenog datuma u ranije navedenom vremenskom periodu sukcesivno dovođeni i protivpravno zatvoreni i Kubet Stevo (1921. godište), Kubet Stoja (1919. godište), Bosančić Boško (1920. godište), Oljača Dragica (1915. godište), Jovanić Jovanka (1923. godište), Tuvic Stana, Redžić Katica (1937. godište), Bokan Eva (1915. godište) i Majkić Stevan, gdje su Majkić Žarko (1921. godište), Jelača Jovo (1933. godište), Jelača Stana (1937. godište), Obradović Marko (1928. godište), Obradović Mara (1921. godište), Pašić Mika (1932. godište), Ćurguz Milka (1932. godište), Lučić Danica, Lučić Milorad (1953. godište) Mudrinić David (1915. godište), Brkljač Mile (1928. godište), Brkljač Danica (1924. godište), Brkljač Savka, Mrdalj Jela (1920. godište), Bundalo Miloša (1925. godište), Adamović Petra (1926. godište), Zečević Todora (1928. godište), Knežević Milica, Šajin Dušan (1929. godište), Šajin Tode (1900. godište), Marčeta Smilja (1917. godište), Jerković Jela (1934. godište), Jerković Radojka (1936. godište), Kubet Stevo (1921. godište), Kubet Stoja (1919. godište), Bosančić Boško (1920. godište), Oljača Dragica (1915. godište), Redžić Katica (1937. godište), Bokan Eva (1915. godište) i Jovanić Jovanka (1923. godište) bili lica treće životne dobi, a Štrbac Miodrag i Štrbac Božana

djeca mlađa od petnaest godina, a koja lica su sva, prethodno, bila nastanjena na području opštine Bosanska Krupa, za koja lica je **Šaran Jadranko** znao ili morao biti svjestan da se radi o licima koja uživaju zaštitu u skladu sa međunarodnim pravom, a **Šaran Jadranko**, iako po službenoj dužnosti i svojstvu ovlašten za donošenje pojedinačnih odluka o oduzimanju slobode, nije iskoristio svoju pravnu i faktičku vlast da donese odluku o njihovom puštanju na slobodu, niti je preduzeo aktivnosti njihovog puštanja na slobodu, niti puštanja na slobodu takvih lica po potpisivanju Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, niti je preduzeo aktivnosti sa ciljem poštovanja minimalnih standarda boravka lica kojima je ograničena sloboda i oduzeta lična dokumenta, koji su u sabirnom centru Podvran imali neredovnu i nezdravu prehranu, bez pitke vode u okviru samog sabirnog centra gdje su za piće i higijenu morali koristiti bunarsku vodu i vodu iz rijeke Sane, sa prozorskim oknima zatvorenim samo najlonom iako je bilo zimsko doba, bez kreveta za spavanje a za šta su koristili drvene palete i spužve, u skućenim prostorijama u kojima su boravili zajedno starci muškaraci i žene, a s njima i u istim nehumanim uslovima i dvoje maloljetne djece, pa nije postupio ni u skladu sa najboljim interesom djeteta za vrijeme oružanog sukoba, iako je za takve uslove boravka protivpravno zatvorenih lica znao ili mogao znati,

dakle,

Šaran Jadranko, u svojstvu načelnika Stanice javne bezbjednosti Bosanska Krupa, kao lice koje je *de iure* i *de facto* nadređeno lice svim pripadnicima Stanice javne bezbjednosti Bosanska Krupa, naredio, počinio, podstrekavao, propustio, omogućio, organizovao, usaglašavao se i pomagao, **Šabić Samir**, u svojstvu komandira Policijskog odjeljenja Jasenice pri Stanici javne bezbjednosti Bosanska Krupa naredio, počinio, podstrekavao, propustio, omogućio, organizovao i pomagao, a **Kadić Zijad zv. „Apica“, „Hapica“ i „Akica“** u svojstvu policajca Policijskog odjeljenja Jasenice pri Stanici javne bezbjednosti Bosanska Krupa, počinio i pomogao protivzakonito zatvaranje civilnog stanovništva srpske i hrvatske nacionalnosti, ubistvo, nehumano i nečovječno postupanje, namjerno nanošenje tjelesnog i duševnog bola, nepoštovanje osnovnih garancija lica koja ne učestvuju ili su prestala direktno učestvovati u neprijateljstvima, nepoštovanje minimalnih prava lica koja su lišena slobode iz razloga u vezi s oružanim sukobom, ugrožavanje opšte zaštite od opasnosti civilnog stanovništva, nepostupanje u skladu sa principom najboljeg interesa djeteta za vrijeme oružanog sukoba, neopravdano odgađanje povratka ratnih zarobljenika i civilnih lica srpske i hrvatske nacionalnosti i nakon završetka oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini potpisivanjem Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, a **Šaran Jadranko i Šabić Samir** iako su znali ili mogli znati za počinjene krivično pravne radnje njihovih podređenih, nisu preduzeli nužne i razumne mjere da se to spriječi, odnosno nisu preduzeli nužne i razumne mjere da počinioci tih djela budu kažnjeni,

Čime bi,

- Šaran Jadranko i Šabić Samir, **pod tačkom 1. optužnice** počinili krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka e) i f) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa članovima 29. i 180. stav 1. i 2. KZ-a BiH.
- Šaran Jadranko, Šabić Samir i Kadić Zijad **pod tačkom 2.a) optužnice** počinili krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa članovima 29. i 180. stav 1. i 2. KZ-a BiH;
- Šaran Jadranko, Šabić Samir i Kadić Zijad **pod tačkom 2.b) optužnice** počinili krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa članovima 29. i 180. stav 1. i 2. KZ-a BiH;
- Šaran Jadranko, Šabić Samir i Kadić Zijad **pod tačkom 2.c) optužnice** počinili krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa članovima 29. i 180. stav 1. i 2. KZ-a BiH;
- **pod tačkom 3. optužnice**, Šaran Jadranko počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka e) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 29. i 180. stav 1. KZ-a BiH, a Šabić Samir, počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačke e) i c) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 29. i 180. stav 1. KZ-a BiH.
- **pod tačkom 4. optužnice** Šaran Jadranko počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka e) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine i krivično djelo Neopravdano odgađanje povratka ratnih zarobljenika iz člana 182. KZ BiH., u vezi sa članom 180. stav 1. i 2. KZ-a BiH.

U skladu sa članom 189. stav 1. ZKP BiH optuženi se oslobađaju naknade plaćanja troškova postupka, te isti padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

Na osnovu člana 198. stav 3. ZKP BiH oštećeni se sa eventualnim imovinskoopravnim zahtjevom upućuju na parnicu.

I. OBRAZLOŽENJE

a) OPTUŽENJE

1. Optužnicom Tužilaštva BiH broj T20 0 KTRZ 0007083 14 od 30.12.2014. godine, koja je potvrđena dana 12.01.2015. godine, optuženi Jadranko Šaran, Fahrudin Hadžiosmanagić – Tadžić, Samir Šabić i Zijad Kadić, terete da su počinili krivično djelo Ratni zločini protiv civilnog stanovništva iz člana 173. i krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175., a optuženi Jadranko Šaran i Fahrudin Hadžiosmanagić – Tadić i krivično djelo Neopravdano odgađanje povratka ratnih zarobljenika iz člana 182., a sve u vezi sa članovima 29. i 180. istog Zakona
2. Rješenjem sudije za prethodno saslušanje broj S1 1 K 013006 14 Kro od 16.07.2015. godine, postupak u odnosu na optuženog Fahrudina Hadžiosmanagića – Tadića, a zbog lošeg zdravstvenog stanja optuženog, je razdvojen, tako da će se krivični postupak u odnosu na ovog optuženog voditi i dovršiti pod posebnim brojem *S1 1 K 019365 15 Kro Hadžiosmanagić – Tadžić Fahrudin¹*, dok će se postupak u odnosu na optužene Jadranka Šarana, Samira Šabića i Zijada Kadića, voditi i dovršiti pod već postojećim brojem *S1 1 K 013006 14 Kro Jadranko Šaran i dr.*
3. Imajući u vidu navedeno, Tužilaštvo BiH je Sudu 01.09.2015. godine dostavilo preciziranu optužnicu kojom se optuženi Jadranko Šaran, Samir Šabić i Zijad Kadić, terete da su počinili krivično djelo Ratni zločini protiv civilnog stanovništva iz člana 173. i krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175., a optuženi Jadranko Šaran i krivično djelo Neopravdano odgađanje povratka ratnih zarobljenika iz člana 182., a sve u vezi sa članovima 29. i 180. istog Zakona.
4. U skladu sa članom 233a. ZKP BiH, statusna konferencija u predmetu održana je dana 02.09.2015. godine, a glavni pretres je počeo 16.09.2015. godine čitanjem precizirane optužnice Tužilaštva BiH.
5. Tokom trajanja glavnog pretresa saslušano je 79 svjedoka, 4 vještaka, 8 iskaza svjedoka je pročitano, a uloženo je 363 materijalna dokaza, kako Tužilaštva tako i odbrana optuženih. Iskaze u svojstvu svjedoka tokom glavnog pretresa dali su i optuženi Šaran Jadranko, Samir Šabić i Zijad Kadić.
6. Glavni pretres je okončan 27.03.2019. godine, nakon čega je zakazano izricanje presude.

¹ Rješenjem Suda BiH broj S1 1 K 019365 15 Kro od 23.10.2015. godine, postupak u odnosu na Fahrudina Hadžiosmanagić – Tadića je obustavljen, zbog smrti optuženog.

II. IZVEDENI DOKAZI

(i) Tužilaštvo

7. U toku dokaznog postupka, kao svjedoci optužbe saslušani su svjedoci: Slavica Štrbac, Rajko Jelača, Danica Čiča, H.K., H.S., N.K., Elvir Terzić, Dževad Komić, Zijad Džafić, Ibrahim Gerzić, Mahmut Kahrić, Muharem Sedić, Suvad Jogić, Mirsad Grošić, Mehmed Draganović, Zijad Mehić, Senad Velagić, Dmitar Budimir, Nirvet Bešić, Jela Stanivuković, Nada Galonja, Slađana Joškić, Milorad Lučić, Ranka Gaković, Fadil Balić, Atif Džafić, Zlata Hrnjica i Emir Selimović, zatim vještak specijalista sudske medicine Dr Željko Karan i vještak medicinske struke Mladen Ajdar.
8. Kao dokazi replike, saslušan je vještak vojne struke Radovan Radinović.
9. Na glavnom pretresu su pročitani i iskazi svjedoka koji su umrli i to: Marka Obradović, Mare Obradović, Mike Pašić, Stane Jelača, Branka Udovčića, Žarka Majkića i Jele Jerković. Također, na glavnom pretresu je, a zbog činjenice da je dolazak svjedoka pred Sud bio otežan zbog njegovih zdravstvenih razloga, pročitana i iskaz svjedoka Miloša Bundalo.
10. Spisak materijalnih dokaza koje je Tužilaštvo prezentiralo i uvelo kao dokaz, navedeni su u prilogu Aneksa ove presude i čine njen sastavni dio.

(ii) Odbrana optuženog Jadranka Šarana

11. U toku glavnog pretresa, kao svjedoci odbrane optuženog Jadranka Šarana saslušani su: Idriz Ezić, Edham Veladžić, Suad Mesić, Tariq Burjaq, Hamdija Grošić, Lili Umičević, Hase Čaušević, Salih Šahinović, Fuad Mašić, Sead Šertović, Ademir Mesić, Branislav Rodić, Šerif Sedić, Fadil Hasanagić, Hilmija Suljić, Dževad Grošić, Sabit Sivić, Adnan Dupanović, Ljiljana Krupić, Merima Eljazović, Husnija Avdagić, Džemaludin Čaušević, Dedo Bešić, Indira Hajdarević, Vahidin Ogršević, Mirjana Aleksić, Zoran Vukojević, Hamdija Čehajić, Mirsad Varčar, a iskaz u svojstvu svjedoka na glavnom pretresu dao je i optuženi Jadranko Šaran.
12. Kao dodatni dokaz odbrane optuženog Šarana saslušan je i svjedok Hašim Đulić.
13. Spisak materijalnih dokaza koje je odbrana optuženog prezentirala i uvela, navedena je u prilogu Aneksa ove presude i čini sastavni dio iste.

(iii) Odbrana optuženog Samira Šabića

14. Odbrana optuženog Samira Šabića je na glavnom pretresu saslušala sljedeće svjedoke: Sead Jusić, Muhamed Delalić, Mirsad Selmanović, Aleksandar Mrenica, Muhamed Žunić, Mehmed Behrem, Mirsad Begić, Samira Halkić, Adem Birdžo, Mujo Šabić, Mujo Begić, Komić Kemal, Sajid Harčević, Enver Fajić, Bekir Crnkić, Emrić Fikret, Tofik Ičanović, Samir Alijagić, Ilfad Šabić, Jasmin Sijamhodžić, Mladen Lonić, zatim vještak vojne struke Nedžad Korajlić, a iskaz u svojstvu svjedoka dao je i optuženi Samir Šabić.

15. Spisak materijalnih dokaza koje je odbrana optuženog prezentirala i uvela, navedena je u prilogu Aneksa ove presude i čini sastavni dio iste.

(iv) Odbrana optuženog Zijada Kadića

16. Odbrana optuženog, na glavnom pretresu, nije predlagala saslušanje svjedoka niti je izvodila materijalne dokaze, a iskaz u svojstvu svjedoka je dao optuženi Zijad Kadić.

III. ZAVRŠNE RIJEČI

(i) ZAVRŠNE RIJEČI TUŽILAŠTVA

17. U završnim riječima Tužilaštvo BiH je navelo da smatra da je u toku postupk dokazalo da je optuženi Jadranko Šaran počinio krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c), e) i f) ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a) u vezi sa članovima 29. i 180. stav 1. KZ-a BiH i krivično djelo neopravdano odgađanje povratka ratnih zarobljenika iz člana 182. KZ BiH, u vezi sa članom 180. stav 1. i 2. KZ-a BiH, te da je optuženi Samir Šabić počinio krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c), e) i f) i krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa članovima 29. i 180. stav 1. KZ-a BiH, a optuženi Zijad Kadić da je počinio krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine i krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u vezi sa članovima 29. i 180. stav 1. i 2. KZ-a BiH.

18. Nadalje, Tužilaštvo BiH je u završnim riječima posebno istaklo da što se tiče činjenica iz ovog predmeta, odbrane u suštini nisu osporavale nijednu od relevantnih činjenica iz dispozitiva optužnice, niti su izvodile dokaze koji bi osporili navode bilo koje tačke u optužnici, pri čemu je koncept odbrana optuženih bio da kroz izvođenje subjektivnih i objektivnih dokaza opravdaju radnje optuženih preduzete u toku akcija Armije RBiH na području opštine Bosanska Krupa u jesen 1995. godine.

19. Analizirajući svojstvo optuženih Tužilaštvo BiH je u završnoj riječi navelo da iz brojnih provedenih materijalnih dokaza proizilazi da je optuženi Jadranko Šaran za vrijeme inkriminisanog perioda obavljao funkciju načelnika Stanice javne bezbjednosti Bosanska Krupa, dok je optuženi Samir Šabić u septembru mjesecu 1995. godine bio postavljen za komandira novouspostavljenog policijskog odjeljenja Jasenica pri Stanici javne bezbjednosti Bosanska Krupa, a što je Tužilaštvo BiH dokazivalo nizom izjava svjedoka i izvedenih materijalnih dokaza, kao i to da je Tužilaštvo izvođenjem materijalnih dokaza i saslušanjem svjedoka dokazalo da je optuženi Zijad Kadić najranije od 18.09.1995. godine bio policijac u Policijskom odjeljenju Jasenica pri Stanici javne bezbjednosti Bosanska Krupa.

20. Također, Tužilaštvo je u završnim riječima detaljno analiziralo svaku tačku optužnice, koja se optuženima Šaranu, Šabiću i Kadiću stavlja na teret, i to na način da je izvršilo analizu svih dokaza, iskaza svjedoka, optuženih, vještaka, kao i materijalnih dokaza, pritom analizirajući elemente krivičnih djela, koji se optuženima stavlja na teret. Tužilaštvo se u završnim riječima posebno osvrnulo na elemente krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva (djelo počinioca mora biti počinjeno suprotno pravilima međunarodnog prava, kršenje mora biti počinjeno u vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije, djelo počinioca mora biti povezano sa ratom, oružanim sukobom ili okupacijom, počinilac mora narediti ili počiniti djelo), kao i elemente krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika (kršenje pravila međunarodnog prava, djelo mora biti usmjereno prema ratnim zarobljenicima, optuženi mora narediti ili počiniti djelo), kao i elemente krivičnog djela neopravdano odgađanje povratka ratnih zarobljenika (kršenje pravila međunarodnog prava, djelo mora biti počinjeno nakon završetka rata ili oružanog sukoba, optuženi mora narediti ili počiniti djelo).

21. Osvrćući se na sve pojedinačne tačke optužnice Tužilaštvo je u završnim riječima posebno istaklo da je Jadranko Šaran imao namjeru da odgodi povratak civila njihovim kućama i da je bio potpuno svjestan svog činjenja, a što proizilazi iz svih dokaza koji su pred Sudom provedeni na bezbjednosne okolnosti, činjenice povratka bošnjačkog stanovništva i njihovog sigurnog kretanja na teritoriji opštine B. Krupa, činjenice uspostavljanja civilne vlasti, ulaska međunarodnih snaga, a što je optuženi sve znao prisustvujući na svakodnavnim koordinacijama sa vojnom i civilnom vlasti.

22. Na kraju Tužilaštvo smatra dokazanim da su optuženi počinili krivična djela koja im se optužnicom stavlja na teret, te kao otežavajuće okolnosti na strani optuženih posebno navodi da se težina počinjenih krivičnih djela, prije svega cijeni s aspekta društvene neprihvatljivosti njihovih postupaka prema nezaštićenoj kategoriji civilnog stanovništva u vrijeme rata, odnosno oružanog sukoba, zatim sam način počinjenja tih djela i iskazana upornost u realizaciji krivičnog djela i nakon završetka rata. Optuženi su u činjenju djela koja im se optužnicom stavlja na teret pokazali odlučnost i okrutnost, njihovi postupci su bili lišeni bilo kakvog humanog karaktera, zločine su činili prema nemoćnim, nejakim, starim, bolesnim, ženama i djeci. Sve su ovo otežavajuće okolnosti koje trebaju uticati na visinu kazne.

23. Tužilaštvo je istaklo da smatra da na strani optuženih nema olakšavajućih okolnosti, te zbog svega iznijetog predlaže da Sud Bosne i Hercegovine optužene oglasi krivim za djela koja im se stavljaju na teret optužnicom, kazni u skladu sa zakonom i obaveže ih na naknadu troškova krivičnog postupka.

(ii) ZAVRŠNE RIJEČI ODBRANE OPTUŽENOG JADRANKA ŠARANA

24. Odbrana optuženog Jadranka Šarana je u završnim riječima, prije svega istakla da Tužilaštvo nije van svake razumne sumnje uspjelo dokazati krivicu optuženog Jadranka Šarana, te se na početku osvrnula na nesporne opšte elemente krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva.

25. Nadalje, odbrana se u završnim riječima posebno osvrnula na svaku tačku optužnice, navodeći da je izvedenim dokazima i saslušanim svjedocima dokazano da policijsko odjeljenje u Jasenici nikad nije bio sabirni centar za zatvaranje civilnog stanovništva srpske i hrvatske nacionalnosti, jer ne postoji službeni akt koji bi ozvaničio tu činjenicu, niti je to ni po kojem kriterijumu moglo biti mjesto zatvaranja civila u nehumanim uslovima, a kako se optuženom Šaranu stavlja na teret tačkom 1. optužnice.

26. Također, odbrana je istakla da se nalaz vještaka Radinovića ne može prihvatiti kao vjerodostojan, isti je u velikoj mjeri konfuzan i neuvjerljiv, ali i protivrječan u bitnim činjenicama, nije saglasan sa iskazima svjedoka, kako odbrane, tako i optužbe, te sa akterima samog događaja zbog čega ga optuženi Šaran ne prihvata u potpunosti.

27. Odbrana je osvrćući se na dalje tačke optužnice navela da se tačkom 2a) i 2b) optužnice optuženima Samiru Šabiću i Zijadu Kadiću stavlja na teret premlaćivanje Topolić Slobodana, Bundalo Miloša, Udovčić Branka, Majkić Žarka i Mudrinić Davida na način kako je to opisano u optužnici, a što Tužilaštvo niti jednim od provedenih dokaza nije dokazalo, te u pogledu nečovječnog postupanja odbrana ističe da nijedan svjedok odbrane nije svjedočio da je vidio optužene kako učestvuju u fizičkom i duševnom zlostavljanju srpskih civila i ratnih zarobljenika.

28. Također, niti jedan svjedok u svom iskazu nije spomenuo činjenicu da je optuženi Jadranko Šaran bio obaviješten, odnosno da je imao lična saznanja o eventualnom premlaćivanju srpskih civila u policijskom odjeljenju Jasenica.

29. U nastavku završnih riječi, odbrana je detaljno analizirala elemente krivičnog djela „nečovječno postupanje“, ističući da za postojanje nečovječnog postupanja treba postojati intenzitet kako u vremenu trajanja tako i u tjelesnim povredama ili u fizičkoj ili duševnoj patnji. Osvrćući se na nalaz i mišljenje vještaka prof.dr. Nedžada Korajlića odbrana ističe da iskaz vještaka cijeni jasnim i objektivnim, kada je u pitanju prikaz sistema hijerarhije i komandne odgovornosti gdje vještak Korajlić potvrđuje da je *komandir policijske stanice odgovoran za svoj rad načelniku ocjejerja za poslove i zadatke policije*, a ne optuženom Šaranu načelniku SJB.

30. Odbrana je nadalje istakla da Tužilaštvo nije van razumne sumnje dokazalo da je optuženi imao stvarno znanje da njegovi podređeni čine eventualne zločine ili da je u svom posjedu imao informacije koje su bile takve prirode da je u najmanju ruku mogao biti upozoren na rizik izvršenja takvih krivičnih djela

(iii) ZAVRŠNE RIJEČI ODBRANE OPTUŽENOG SAMIRA ŠABIĆA

31. Odbrana optuženog u završnim riječima je istakla da se optuženom na teret stavljaju radnje izvršenja krivičnog djela „ratni zločin protiv civilnog stanovništva“ i „ratni zločin protiv ratnih zarobljenika“, ukazujući na pravne i činjenične okolnosti pod kojima je provedena operacija „Sana 95“, kao i okolnosti i uvjete pod kojima se civilno stanovništvo zatečeno u zoni borbenih dejstava prilikom provođenja operacija našlo na području Jasenice i prostorija pod kontrolom Policijske stanice, te ratni zarobljenik Udovčić Branko koji je doveden kao civilni stanovnik zatečen u zoni borbenih dejstava.

32. Odbrana ističe da je optuženom tačkom 1. optužnice stavljeno na teret izdavanje naredbe podređenim NN policajcima PO Jasenica da protivpravno zatvore civilno stanovništvo srpske i hrvatske nacionalnosti u prostorije saobirnog centra. Međutim, iz svih podataka i provedenih dokaza se vidi da je veći dio ovih lica stalno živio na području općine Sanski Most, te da su zatečena i dovedena u Policijsku stanicu Jasenica razvojem borbenih dejstava u pravcu općine Sanski Most.

33. Nadalje, odbrana navodi da postupanje sa civilnim stanovništvom uključujući i njihovo smještanje na područje Jasenice pod nadzor pripadnika PO Jasenica u periodu od dovođenja svakog civilnog lica zasebno pa do njihovog konačnog izmještanja na područje Podvrana dana 09.10.1995.godine nema elemente protivpravnosti niti elemente zatvaranja kako se to u optužnici stavlja na teret optuženom. Niko od saslušanih svjedoka, niti provedenih dokaza nije potvrdio da je u Jasenici bio osnovan sabirni centar odlukom bilo kojeg organa ili tijela vlasti.

34. U završnim riječima odbrana je detaljno obrazložila prigovor zakonitosti provedenih dokaza čitanjem zapisnika o saslušanju svjedoka, ističući da odbrani nije bilo omogućeno unakrsno ispitivanje ovih svjedoka, te je detaljno ukazano na proturječnosti iskaza svjedoka koji su ispitivani u dva navrata i to Stana Jelača, Mika Pašić, Branko Udovčić, a u pogledu uslova boravka ovih svjedoka u Jasenici, opisanih u izjavi datoj ovlaštenom službenom licu Policijske stanice i ovlaštenim službenim licima Državne agencije za istrage i zaštitu.

35. Odbrana navodi da je Tužilaštvo, radnje stavljene na teret optuženom navedene u tački 2a) optužnice, zasnivalo na iskazu svjedoka Miloš Bundalo i djelimično na iskazu svjedoka Slavica Štrbac, te dodaje da je Zapisnik o saslušanju svjedoka Miloš Bundalo samo pročitao, da odbrani nije data mogućnost da unakrsno ispita svjedoka čime je povrijeđeno pravo na odbranu optuženog i narušeno načelo jednakosti stranaka u postupku.

36. Nadalje, odbrana je u nastavku završnih riječi navela da je tačkom 2b) optužnice optuženom stavljeno na teret da u svojstvu komandira PO Jasenica nije poduzeo mjere da

se ponašanje trećeoptuženog Kadić Zijada spriječi ili kazni, a koje se odnosi na navodne radnje trećeoptuženog Kadić Zijada, te da su svi ispitanii svjedoci pripadnici PO Jasenica koje je predložila odbrana ili tužilaštvo potvrdili da nikavih povreda niti fizičkog nasilja nad civilnim licima za vrijeme boravka u PO Jasenica nije bilo. Odbrana je istakla da je radnje stavljene optuženom na teret u tački 2c) optužnice Tužilaštvo zasnivalo na međusobno protutječnim i nezakonitim iskazima saslušanih svjedoka i to: Čiča Danice koja nije neposredni svjedok događanja i svjedoka Milke Pašić, kao i na materijalnim dokazima, koji zbog svoje sadržine i proturječnosti nisu osnov za izvođenje zaključka da se navedeni događaj desio.

37. U pogledu činjeničnog opisa tačke 3. optužnice odbrana ne spori izdavanje patrolnog naloga radi potrage za licem Gaković Markom za vrijeme navedeno u optužnici, kao i provođenje radnje potrage u selu Suvaja, ali poriče dio činjeničnog opisa optužnice koji se odnosi na navodna postupanja drugoptuženog i ostalih pripadnika PO Jasenica nakon bjekstva Gakovića u šumu jer se u šumi nije vršila nikakva potraga što slijedi iz iskaza saslušanih svjedoka odbrane i tužilaštva Šabić Samira, Kahrić Mahmuta, Gerzić Ibrahima, Džafić Zijada.

38. Odbrana je na kraju završnih riječi istakla da se u odnosu na tačke 1., 2a), 2b) i 2c) optužnice optuženi oslobodi optužbe jer Tužilaštvo van razumne sumnje nije dokazalo da bi optuženi počinio radnje izvršenja krivičnog djela kako mu se navedenim tačkama optužnice stavlja na teret, a u odnosu na tačku 3. optužnice predlaže da se optužba odbije, jer radnja opisana u tački tri optužnice ne predstavlja krivično djelo.

(iv) ZAVRŠNE RIJEČI ODBRANE OPTUŽENOG ZIJADA KADIĆA

39. Odbrana optuženog je u završnim riječima istakla da se optuženom Zijadu Kadiću na teret stavlja izvršenje krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) (nečovječno postupanje) u vezi sa članom 29.i članom 180. stav 1. i 2. KZ BiH.

40. U nastavku završnih riječi odbrana se osvrnula na primjenu blažeg zakona pozivajući se na odredbe Evropske konvencije o ljudskim pravima i Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine.

41. Nadalje odbrana je istakla da niti jedan od svjedoka ni u izjavama iz istrage niti u izjavama na glavnom pretresu nije precizan bar za dan ili kraći period u kojem je gđa.Čurguz ranjena, a za druge datume se tačno sjećaju, a posebno se niko sa sigurnošću ne sjeća izgleda tog izvjesnog Zijada Kadića, illi ga na bitno različit način opisuju. Odbrana je detaljno analizirajući izjave svjedoka istakla da niti jedan svjedok tokom postupka ili u izjavi datoj tokom istrage nije rekao precizno ime i prezime optuženog, tačno opisao njegov fizički izgled i dob, navodeći jedan od tri nadimka koja su navedena u optužnici „Apica“ „Hapica“ „Akica“ ili „Akić“.

42. Odbrana se u završnim riječima osvrnula na izjave svjedoka po pitanju nečovječnog postupanja optuženog navodeći da svjedokinje Jelača Stana, Štrbac Slavica, Čiča Danica,

kao i ostali svjedoci o navodnom ranjavanju imaju isključivo posredna saznanja o navedenom događaju, te da niko od njih nije neposredni svjedok navedenog događaja, tako da se iz iskaza ovih svjedoka, kao i iskaza ostalih svjedoka o navedenom događaju ne može izvesti van razumne sumnje zaključak da je navedeno djelo izvršio optuženi.

43. Na kraju, odbrana je istakla da Tužilaštvo nije ni sa jednim dokazom, po standardu van svake razumne sumnje, dokazalo koju zaista ulogu je optuženi imao u inkriminisanom periodu, nije preciziralo dan ili kraći okrvirni period događaja, te nije utvrdilo način izvršenja djela i jasno razjasnilo njegove posljedice na način da utvrdi intenzitet trajanja, boli i nanesenih posljedica kako bi se ovo djelo smatralo ratnim zločinom - nečovječnim postupanjem.

44. Imajući u vidu navedeno, odbrana je predložila da Sud, primjenom načela *in dubio pro reo*, a u skladu sa članom 284. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku BiH, donese oslobađajuću presudu.

IV. PROCESNE ODLUKE

(i) IZUZETAK OD NEPOSREDNOG IZVOĐENJA DOKAZA – KORIŠTENJE ISKAZA SVJEDOKA U SKLADU SA ČLANOM 273. STAV 2. ZKP BIH

45. Tužilaštvo BiH je preciziranom optužnicom predložilo da se, u skladu sa članom 273. stav 2. ZKP BiH, pročitaju iskazi svjedoka Marka Obradovića, Mare Obradović, Mike Pašić, Stane Jelača, Branka Udovčića, Jele Jerković, Žarka Majkića i Miloša Bundalo.

46. Odbrane optuženih se nisu protivile čitanju iskaza umrlih svjedoka Marka Obradovića, Mare Obradović, Mike Pašić, Stane Jelača, Jele Jerković i Branka Udovčića.

47. Član 273. ZKP BiH, a koji se odnosi na izuzetke od neposrednog izvođenja dokaza, u stavu 2. predviđa da: *“zapisnici o iskazima datim u istrazi mogu se po odluci sudje odnosno vjeća pročitati i koristiti kao dokaz na glavnom pretresu samo u slučaju ako su ispitane osobe umrle, duševno obojele, ili se ne mogu pronaći, ili je njihov dolazak pred Sud nemoguć, ili je znatno otežan iz važnih razloga“.*

48. Kako je Tužilaštvo u sudski spis uložilo Izvode iz matičnih knjiga za umrle Marka Obradović², Mare Obradović³, Mike Pašić⁴, Stane Jelača⁵, Branka Udovčića⁶ i Jele

² **T-1** - Izvod iz matične knjige umrlih, Marko Obradović, opština/grad Prijedor broj: 04-202-1-3017/1 3 od 19.07.2013. godine;

³ **T-3** - Izvod iz matične knjige umrlih, Mara Obradović, opština/grad Prijedor broj: 04-202-1-3018/13 od 19.07.2013. godine;

⁴ **T-5** - Izvod iz matične knjige umrlih, Mika Pašić, opština Krupa na Uni broj: 03-202.1-46/13 od 16.07.2013. godine;

⁵ **T-8** - Izvod iz matične knjige umrlih, Stana Jelača, opština Banja Luka broj 01-202-1-5651/13 od 16.07.2013. godine;

⁶ **T-11** - Izvod iz matične knjige umrlih, Branko Udovčić, opština Sanski Most broj 05-13-3-1067/14 od 22.10.2014. godine;

Jerković⁷, koji glase na imena ovih svjedoka, a iz kojih nesumnjivo proizilazi da su navedena lica umrla, zbog čega njihovo ispitivanje nije bilo moguće na glavnom pretresu, te kako se odbrane optuženih nisu protivile da se izjave ovih svjedoka pročitaju, Vijeće je prihvatilo prijedlog Tužilaštva da se iskazi ovih svjedoka pročitaju, tako da su na glavnom pretresu održanom dana 07.10.2015. godine, pročitani (T-2) Zapisnik o saslušanju svjedoka Obradović Marka, CJB Banja Luka, PS Krupa na Uni broj 10-1-14/01-17/05 od 06.06.2005. godine i (T-4) Zapisnik o saslušanju svjedoka Obradović Mare, CJB Banja Luka, PS Krupa na Uni broj 10-1-14/01-16/05 od 06.06.2005. godine, zatim na glavnom pretresu održanom dana 28.10.2015. godine (T-6) Zapisnik o saslušanju svjedoka Pašić Mike, PS Krupa na Uni broj 10-1-14/01-49/05 od 22.08.2005. godine i (T-7) Zapisnik o saslušanju svjedoka Pašić Mike, Državna agencija za istrage i zaštitu broj: 14-11/3-103-103-1/05 od 20.12.2005. godine, (T-9) Zapisnik o saslušanju svjedoka Jelača Stane, PS Krupa na Uni broj: 10-1-14/01-45/05 od 22.08.2005. godine i (T-10) Zapisnik o saslušanju svjedoka Jelača Stane, Državna agencija za istrage i zaštitu 14-11/3-103-102-1/05 od 20.12.2005. godine, na glavnom pretresu održanom dana 04.11.2015. godine (T-12) Zapisnik o uzimanju izjave od lica Udovčić Branka, PS Oštra Luka broj 10-1-15/01-2-23-235/38-7/05 od 14.10.2005. godine i (T-13) Zapisnik o saslušanju svjedoka Udovčić Branka, Državna agencija za istrage i zaštitu broj 14-11/3-103-110-1/05 od 23.12.2005. godine, a na glavnom pretresu održanom dana 31.08.2016. godine (T-17) Zapisnik o saslušanju svjedoka Jerković Jela, Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: 16-11/3-1-04-2-413/1318-13 od 17.07.2013. godine.

49. Također, Tužilaštvo je preciziranom optužnicom predložilo i da se u skladu sa članom 273. stav 2. ZKP BiH, pročita i Zapisnik o uzimanju izjave od svjedoka Žarko Majkić, SJB Prijedor broj 10-1-10/02-2-614/06 od 21.07.2006. godine.

50. Odbrane optuženih su se protivile čitanju ovog iskaza s obzirom da ovaj zapisnik nije potpisan od strane svjedoka.

51. S obzirom na navedeno, kao svjedok optužbe je na okolnosti uzimanja izjave od Željka Majkića, saslušan svjedok Slađana Joškić, koja je na glavnom pretresu potvrdila da je 2006. godine bila zaposlena u Stanici javne bezbjednosti Prijedor, te da je uzimala izjave od svjedoka vezano za ratna dešavanja. Svjedok potvrđuje da je na Zapisnik o uzimanju izjave, SJB Prijedor, od 21.07.2006. godine, ona u svojstvu zapisničara potpisala zapisnik, te navodi da kada su uzimali izjave su primjenjivali odredbe Zakona o krivičnom postupku (*svjedok se prvo upozna na kcje okolnosti će biti ispitan a onda se pozove da ispriča sve što mu je poznato*), kao i da ovo lice, da li zbog straha ili nečeg slično, nije želio da potpiše izjavu. S obzirom da su ovo rijetke situacije, svjedok se sjeća ove, kao i još jedne osobe koja nije željela da izjavu potpiše.

⁷ T-16 - Izvod iz matične knjige umrlih, Jela Jerković, opština Bosanska Krupa broj 08/13-1550/2015 od 09.11.2015. godine;

52. Nakon što je Tužilaštvo uložilo izvod iz matične knjige umrlih za svjedoka Majkić Žarka⁸, Vijeće je 13.07.2016. godine, donijelo odluku da se na glavnom pretresu, a u skladu sa naprijed citiranim zakonskim odredbama, pročita Zapisnik o uzimanju izjave od svjedoka Žarko Majkić, SJB Prijedor broj 10-1-10/02-2-614/06 od 21.07.2006. godine (T-15).

53. Također, Tužilaštvo je preciziranom optužnicom predložilo i čitanje iskaza Miloša Bundalo, iz razloga što svjedok, zbog starosti, nije sposoban pristupiti na ročište za nastavak glavnog pretresa pred Sudom BiH.

54. Odbrane optuženih su se protivile da se iskaz ovog svjedoka pročita, te su predložile da se isti sasluša putem video linka.

55. Sud je dana 14.10.2016. godine donio Naredbu da stalni sudski vještak, specijalista interne medicine Prim. dr. Mladen Ajdar, izvrši vještačenje medicinske dokumentacije svjedoka Miloša Bundalo, te da sačini nalaz i mišljenje zdravstvenog stanja svjedoka, procjeni mogućnost da isti pristupi na Sud Bosne i Hercegovine, Okružni Sud Banja Luka, odnosno da se utvrdi da li je svjedok u mogućnosti da se kreće i bude saslušan u svojstvu svjedoka, te shodno tome utvrdi da li će takvo saslušanje imati negativan uticaj na njegovo zdravstveno stanje.

56. Stalni sudski vještak medicinske struke, Prim. dr Mladen Ajdar je dana 25.10.2016. godine dostavio Sudu Nalaz i mišljenje⁹ u kojem je naveo da: „*Bundalo Miloš rođ. 1923. godine, nije sposoban sam, ni uz tuđu pomoć da prisustvuje ročištu za glavni pretres i da izjavu u svojstvu svjedoka pred Sudom BiH i Okružnim sudom u Banja Luci*“, temeljem čega je Sud 21.12.2016. godine, a nakon što je vještak na glavnom pretresu nalaz i mišljenje usmeno obrazložio, donio odluku da se na glavnom pretresu pročita Zapisnik o saslušanju svjedoka Miloša Bundalo, Državna agencija za istrage i zaštitu broj: 16-11/3-1-04-2-413/13-16/13 od 12.07.2013. godine (T-79).

57. Kako se radi o izuzetku od neposrednog izvođenja dokaza, kojem Sud pribjegava kada na glavnom pretresu nije moguće neposredno saslušati svjedoka, Sud je suprotnoj strani, tačnije odbranama, dao mogućnost, da navedu pitanja koja bi bila postavljena svjedocima čiji su iskazi pročitani da su isti bili neposredno saslušani na glavnom pretresu.

(ii) NASTAVLJANJE ODGOĐENOG GLAVNOG PRETRESA (ČLAN 251. STAV 2. ZKP BiH)

58. Odredba člana 251. stav 2. ZKP BiH predviđa da „*glavni pretres kcji je odgođen mora ponovo početi ako se izmjenio sastav v.jeća ili ako je odgađar je trajalo duže od 30 dana, ali uz saglasnost stranaka i branioca v.jeće može odlučiti da se u ovakvom slučaju*

⁸ T-14 Akt matičnog ureda Prijedor broj 04-202-1-3863/13 zajedno sa Izvodom iz knjige umrlih za lice Majkić Žarko broj 04-202-1-2814/13 od 04.07.2013. godine, opština/grad Prijedor;

⁹ T-79 - Nalaz i mišljenje o zdravstvenom stanju svjedoka Miloša Bundalo, Prim. dr Mladen Ajdar, Banja Luka 23.10.2016. godine;

svjedoci i vještaci ne saslušavaju ponovo i da se ne vrši novi uviđaj, nego da se koriste iskazi svjedoka i vještaka dati na ranijem glavnom pretresu...

59. Kako je u ovom predmetu, tokom dokaznog postupka, između glavnih pretresa održanih 18.11.2015. godine i 13.01.2016. godine, zatim 13.07.2016. godine i 17.08.2016. godine, 12.07.2017. godine i 23.08.2017. godine, 24.01.2018. godine i 14.03.2018. godine, 04.07.2018. godine i 22.08.2018. godine, te 28.11.2018. godine i 16.01.2019. godine, prošlo više od 30 dana, glavni pretres je ponovo otvoren, a postupajući u skladu sa gore navedenom odredbom, uz saglasnost stranaka u postupku i branilaca optuženih, Vijeće nije ponovo izvodilo provedene dokaze, već su prihvaćeni svi ranije izvedeni dokazi u ovom postupku.

(iii) ODLUKE O DOKAZIMA REPLIKE, DUPLIKE I DODATNIM DOKAZIMA

a) odluka o dokazima replike i duplike

60. Dana 10.09.2018. godine, Tužilaštvo BiH je u skladu sa članom 261. stav 2., tačka c) ZKP BiH predložilo izvođenje dokaza optužbe kojima se pobijaju navodi odbrane (replika) i to, provođenje vještačenja po vještaku vojno – bezbjedonosne struke prof. Dr. Radovanu Radinoviću (saslušanje i iznošenje nalaza i mišljenja vještaka), izvođenje 31 materijalnog dokaza i da se u skladu sa članom 78. stav 2. tačka c) ZKP BiH pročita zapisnik Tužilaštva BiH o ispitivanju osumnjičenog Zijada Kadića broj T20 0 KTRZ 0007083 14 od 04.12.2014. godine.

61. Odbrane optuženih su se protivile prijedlogu dokaza replike, navodeći da prije svega predloženi dokazi nisu u vezi sa dokazima odbrane, da nisu obrazložene okolnosti koje se ponuđenim dokazima žele utvrđivati, kao ni razlozi zbog kojih se sada predlaže izvođenje istih, s obzirom da je očigledno da su ovi dokazi bili poznati Tužilaštvu još u vrijeme provođenja istrage. Pored toga, određeni broj dokaza je već uloženi kao dokaz od strane odbrane.

62. Branilac optuženog Zijada Kadića, advokat Zlatan Nanić, se protivio i prijedlogu Tužilaštva da se pročita zapisnik o ispitivanju osumnjičenog, iz razloga što je Tužilaštvo ovaj dokaz moglo mnogo ranije predložiti kao i iz razloga što je isti mogao biti predočen i kada je optuženi Kadić na glavnom pretresu dao iskaz u svojstvu svjedoka.

63. Sud je prihvatio kao dokaz replike provođenje dokaza vještačenjem po vještaku vojne struke Radovana Radinovića, koji je nalaz i mišljenje iznio na nastavku glavnog pretresa održanog dana 10.10.2018. godine, kao i predloženih materijalnih dokaza, dok nije prihvaćeno čitanje iskaza, tačnije Zapisnika o saslušanju osumnjičenog Zijada Kadića.

64. Naime, vezano za navedeni prijedlog Vijeće je imalo u vidu odredbu člana 78. stav 2. tačka c) ZKP BiH, a kojim se osumnjičeni, između ostalog, poučava „ *da se može izjasniti o cjelu kcje mu se stavja na teret i iznijeti sve čirjenice i dokaze kcji mu idu u korist i ako to učini u prisustvu branioca da je takav r.jegov iskaz dopušten kao dokaz na*

glavnom pretresu i da bez njegove saglasnosti može biti pročitana i korištena na glavnom pretresu“.

65. Međutim, prilikom donošenja odluke o odbijanju ovog prijedloga Vijeće je imalo u vidu i odredbu člana 273. stav 3. ZKP BiH, koja pojašnjava kada iskaz osumnjičenog može biti pročitana i korištena na glavnom pretresu, a koji propisuje da **„Ako se u toku glavnog pretresa optuženi koristi pravom da nije dužan iznijeti svoju odbranu ili odgovarati na postavljena pitanja, zapisnik o iskazu optuženog kcji je dat u istrazi može se po odluci sud.je ili predsjednika v.jeća pročitati i koristiti kao dokaz na glavnom pretresu samo ako je optuženi prilikom saslušar.ja u istrazi bio upozoren u skladu s članom 78. stav (2) tačka c) ovog zakona.“**

66. Imajući u vidu činjenicu da se optuženi Zijad Kadić, nije koristio pravom da ne iznosi svoju odbranu i ne odgovara na postavljena pitanja, odnosno da je isti neposredno saslušan na glavnom pretresu u svojstvu svjedoka održanog dana 19.09.2018. godine, te da je Tužilaštvo unakrsno ispitivalo optuženog, kojom prilikom nije koristilo njegov iskaz dat u fazi istrage, iz razloga što, kako to Tužilaštvo pojašnjava „*nije bilo potrebe*“¹⁰, Vijeće nije dozvolilo da se u ovoj fazi postupka, dakle kao dokaz replike, kada optuženi više nema mogućnosti da odgovori na eventualna pitanja niti da pojasni ili pobije svoj ranije dati iskaz, ovaj zapisnik pročita.

67. Dakle, okolnosti koje Tužilaštvo želi da sada razjasni je, prema mišljenju ovog Vijeća, trebalo razjasniti kada je optuženi Zijad Kadić dao iskaz u svojstvu svjedoka. Navedeni stav Vijeća je u skladu i sa praksom Vrhovnog suda Federacije BiH (Presuda broj 07 0 K 0081744 13 Kž od 02.10.2013. godine) u kojoj se, između ostalog, navodi da „*....naknadno uvođer.je zapisnika (o saslušar.ju svjedoka u PU Mostar), kao dokaza samog za sebe, n.je prihvat.jivo s obzirom da je svjedokir.ja neposredno ispitana na glavnom pretresu i pri tome jcj n.je predočavan iskaz iz istrage dat u MUP Mostar odnosno n.je jcj bila data mogućnost da objasni ili pob.je svcj prethodni iskaz, kako to propisuje odredba člana 288. stav 1. ZKP FbiH... „*

68. Odbrana optuženog Jadranka Šarana je 31.12.2018. godine predložila da se kao dokaz duplike saslušaja svjedok Samira Halkić, i to na okolnosti; pronađenih srpskih civila u oslobođenoj Bosanskoj Krupi, evakuacija istih iz Jasenice u Podvran, ko je planirao i naredio evakuaciju civila iz Jasenice, smještaj, ishrana, zdravstvena zaštita i sloboda kretanja srpskih civila, podnijela humanitarne pomoći u Podvranu i spajanje srpskih civila preko Crveng križa i UNHCR-a sa njihovim porodicama.

69. Branilac optuženog Samira Šabića je podneskom od 21.12.2018. godine predložio da se kao dokaz duplike uloži 7 materijanih dokaza, i to: Zapovjest za napad komande 5. Korpusa od 17.08.1995. godine, dopuna zapovjesti za napad od decembra 1995. godine, pismeni akt Ministarstva odbrane BiH od 14.01.2016. godine, prilagođena topografska karta vještaka Radovana Radinovića, brošura Mostobran Kobiljnjak od 18.11.1994. godine do 23.05.1995. godine, Brošura Mostobran Čojluk od 03.12.1994. godine do 11.07.1995.

¹⁰ Audio zapis sa glavnog pretresa održanog dana 31.10.2018. godine 50:00 minuta;

godine i revers od 30.11.2018. godine JU „Centar za kulturu“ Bosanska Krupa o preuzimanju navedenih brošura.

70. Odbrana optuženog Zijada Kadića nije predlagala dokaze duplike.

71. Vijeće nije prihvatilo prijedlog odbrane optuženog Jadranka Šarana da se sasluša svjedok Samira Halkić, s obzirom da je ista već saslušana kao svjedok odbrane optuženog Samira Šabića na glavnom pretresu održanom 06.12.2018. godine, a pored toga, na ove okolnosti je u toku glavnog pretresa saslušan veći broj svjedoka.

72. Vezano za prijedlog odbrane optuženog Samira Šabića, Vijeće je prihvatilo da se kao materijalni dokazi uvedu: Zapovjest za napad komande 5. Korpusa od 17.08.1995. godine, dopuna zapovjesti za napad od decembra 1995. godine, brošura Mostobran Kobiljnjak od 18.11.1994. godine do 23.05.1995. godine, Brošura Mostobran Čojluk od 03.12.1994. godine do 11.07.1995. godine i revers od 30.11.2018. godine JU „Centar za kulturu“ Bosanska Krupa o preuzimanju navedenih brošura, dok nije prihvatio da se kao materijalni dokazi ulože pismeni akt Ministarstva odbrane BiH od 14.01.2016. godine, s obzirom da je isti već uložen kao dokaz pod brojem O2-47 i prilagođena topografska karta vještaka Radovana Radinovića, s obzirom da je ista, a kako je to potvrdila i odbrana, prilagođena od strane optuženog Samira Šabića.

b) Prijedlog dodatnih dokaza Tužilaštva i odbrana optuženih

73. Tužilaštvo BiH je dana 21.12.2018. godine, ponovo predložilo da se, sada kao dodatni dokaz, u skladu sa članom 78. stav 2. tačka c) ZKP BiH, pročita zapisnik Tužilaštva BiH o ispitivanju osumnjičenog Zijada Kadića broj T20 0 KTRZ 0007083 14 od 04.12.2014. godine, navodeći da citirana zakonska odredba ne postavlja nikakve dodatne uslove za čitanje i korištenje zapisnika o ispitivanju na glavnom pretresu, osim činjenice da je osumnjičeni iskaz u istrazi dao u prisustvu branioca, te da će se čitanjem i uvođenjem ovog dokaza razjasniti dileme oko nadimka trećeoptuženog, a koje su se pojavile samo u situaciji kada je odbrana optuženog Kadića, o nadimku optuženog, unakrsno ispitivala svjedoke odbrane optuženog Šarana i Šabića.

74. Odbrana optuženog Jadranka Šarana je podneskom od 22.01.2019. godine predložila da se kao dodatni dokaz sasluša svjedok Hašim Đulić, koji, kao pomoćnik načelnika štaba za operativno-nastavne poslove u 511. Sbb, te direktni učesnik događaja koji je obuhvaćen predmetnom optužnicom, posjeduje lična saznanja o događajima iz tog perioda.

75. Odbrane optuženih Samira Šabića i Zijada Kadića nisu predlagale izvođenje dodatnih dokaza.

76. Vijeće je iz istih razloga, a koji su ranije obrazloženi (paragraf 64-67) odbilo prijedlog Tužilaštva da se kao dodatni dokaz pročita zapisnik Tužilaštva o ispitivanju osumnjičenog Zijada Kadića, dok je prihvatio prijedlog odbrane optuženog Šarana da se kao dodatni dokaz sasluša svjedok Hašim Đulić.

V. OCJENA DOKAZA

77. Prilikom razmatranja i ocjene dokaza koji su provedeni na glavnom pretresu, Vijeće se rukovalo osnovnim načelima propisanim u ZKP BiH, Europske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP) i uspostavljenim praksom MKSJ, Međunarodnog krivičnog suda za Ruandu (MKSR) i Europskog suda za ljudska prava (ESLJP), a koji će u nastavku biti navedeni.

78. Prije svega, Vijeće je imalo u vidu da je svrha sudskog postupka da se osigura da niko nevin ne bude osuđen, a da se učiniocu krivičnog djela izrekne krivičnopravna sankcija pod uslovima propisanim KZ BiH i u zakonom propisanom postupku (član 2. stav 1. ZKP BiH).

79. U tom smislu, član 3. stav 1. ZKP BiH određuje da se svako smatra nevinim za krivično djelo dok se pravosnažnom presudom ne utvrdi njegova krivica. Procesna pretpostavka nevinosti je tzv. *privremena pretpostavka (praesumptio iuris tantum)* koja vrijedi dok se suprotno ne dokaže. Zbog usvajanja ove pretpostavke, optuženi su oslobođeni tereta dokazivanja svoje nevinosti. Slijedom toga, teret dokazivanja suprotnog od onog što predviđa pretpostavka nevinosti je na tužiocu. Pri tome, pretpostavka nevinosti se odnosi ne samo na krivnju optuženog, već i na sve druge bitne elemente koji stoje u međusobnoj vezi u pojmu krivičnog djela (radnja izvršenja, protivpravnost ili kažnjivost).

80. Navedeno potvrđuju i judikati ESLJP¹¹, prema kojima presumcija nevinosti ima, između ostalog, sljedeće posljedice:

- (i) optuženi nije dužan dokazivati svoju nevinost i teret dokazivanja leži na suprotnoj strani, dakle tužiocu; i
- (ii) sud mora donijeti oslobađajuću presudu ne samo kad je uvjeren u nevinost optuženog, nego i u situaciji kad o tome postoji razumna sumnja.

81. Jedna od neposrednih posljedica presumpcije nevinosti je izričita zakonska odredba sadržana u članu 3. stav 2. ZKP BiH koja propisuje da će sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili o kojima ovisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, sud riješiti na način koji je povoljniji za optuženog.

82. Konkretno, riječ je o načelu *in dubio pro reo*, ili načelu koje je izraz pogodovanja optuženog. Neku činjenicu sud može na temelju ocjene dokaza smatrati utvrđenom kada se uvjerio u njezino postojanje koje mora proizlaziti iz dokaza izvedenih na glavnom

¹¹ Npr. *Saunders protiv Velike Britanije*, 1996., Izvještaj 1996-IV, *Barbera, Messegue i Jabardo protiv Španije*, 1988., Serija A br. 146.

pretresu i kad u tom pogledu postupajuće vijeće nema više nikakvih dvojbi. Pri tome sve činjenice koje su *in peius* (na štetu) optuženog moraju se utvrditi sa apsolutnom sigurnošću. Drugim riječima, moraju se dokazati *van razumne sumrje*. Ukoliko se to ne postigne uzima se kao da one i ne postoje. Sve činjenice koje su *in favorem* (u korist) optužene osobe uzimaju se kao da postoje i onda i kad su utvrđene samo sa vjerovatnošću. Ako se i nakon savjesne ocjene dokaza „...*pcjedinačno i u vezi sa ostalim dokazima*...“¹² sumnje ne daju otkloniti, prema normi iz člana 3. stav 2. ZKP BiH, u sumnji sud rješava na način povoljniji za optuženog.

83. Rezultat primjene pravila *in dubio pro reo* uvijek mora biti izricanje presude u korist optuženog, što u slučaju sumnje oko pravno relevantnih činjenica predviđenih materijalnim krivičnim pravom uključuje ne samo blažu kaznu kada je krivica utvrđena, nego i oslobađajuću presudu u slučajevima u kojima glavni pretres nije mogao razjasniti sumnju oko pitanja je li optuženi počinio krivično djelo iz optužbe.

84. U ovom smislu je i odredba člana 284. tačka c) ZKP BiH prema kojoj će se optuženi osloboditi od optužbe „*ako n. je dokazano da je optuženi učinio krivično djelo za koje se optužuje*“, što znači, ne samo u slučajevima u kojima uopšte nisu izvedeni dokazi za optužbu, nego i u slučaju kada su dokazi izvedeni, ali su isti nedovoljni da sud, na osnovu njihove ocjene, izvede zaključke o nedvojbenom postojanju činjenica iznesenih u optužbi.

85. U vezi navedenog Vijeće je prilikom ocjene dokaza imalo u vidu i standard dokazivanja „*van razumne sumrje*“ kojeg je ustanovila sudska praksa kao uslov za izricanje osuđujuće presude. Prema opšteprihvaćenom stanovištu, dokazi *van razumne sumnje* su dokazi na osnovu kojih se pouzdano može zaključiti da postoji najveći stepen vjerovatnoće da je optuženi počinio krivično djelo.

86. Vijeće je imalo u vidu i odredbu člana 14. stav 2. ZKP BiH koja propisuje da je sud dužan razmatrati i ocjenjivati dokaze koji idu u korist optuženog sa jednakom pažnjom kao i dokaze koji ga terete.

87. Osim toga, Vijeće je razmatralo i cijnilo sve dokaze izvedene na glavnom pretresu, kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi, u skladu sa članom 281. ZKP BiH¹³, ali u nastavku presude će navesti samo one dokaze koji su relevantni za donošenje odluke, te obrazlagati i iznositi zaključke samo o činjenicama koje su od suštinske važnosti za odluku Suda.

88. Vijeće također podsjeća na član 15. ZKP BiH, kojim se rukovalo i u kojem je sadržan jedan od temeljnih principa krivičnog zakonodavstva – princip slobodne ocjene dokaza, koji je ograničen jedino principom zakonitosti dokaza¹⁴, što znači da je ocjena

¹² Član 281. stav 2. ZKP BiH.

¹³ Član 281. ZKP BiH (Dokazi na kojima se zasniva presuda): „*Sud zasniva presudu samo na činjenicama i dokazima kcji su izneseni na glavnom pretresu. Sud je dužan savjesno ocjeniti svaki dokaz pcjedinačno i u vezi s ostalim dokazima i na osnovu takve ocjene izvesti zaključak je li neka činjenica dokazana.*“

¹⁴ Član 10. ZKP BiH (Zakonitost dokaza): „*Sud ne može zasnovati svcju odluku na dokazima pribavjenim povredama judskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima kcje je Bosna i Hercegovina ratifikovala, niti na dokazima kcji su pribavjeni bitnim povredama ovog zakona.*“

dokaza oslobođena formalnih pravnih pravila koja bi određivala vrijednost pojedinih dokaza. Uspostavljajući ovaj princip, zakonodavac je dao neophodnu slobodu sudskoj vlasti i pokazao povjerenje u prosudbenu moć sudija.

89. Vijeće je imalo u vidu i praksu ESLJP¹⁵ prema kojoj se sud, iako je obavezan dati razloge za svoju odluku, ne mora detaljno baviti svakim argumentom koji je iznijela neka od strana u postupku.

90. Isto tako, Vijeće je uzelo u obzir stav žalbenog vijeća MKSJ u predmetu *Kvočka i dr.* da je stvar diskrecione ocjene pretresnog vijeća koje će pravne argumente razmotriti. Što se tiče zaključaka o činjenicama, pretresno vijeće je dužno da izvede samo one zaključke o činjenicama koji su od suštinske važnosti za utvrđivanje krivice po određenoj tački optužnice. Nije nužno osvrutati se na svaki iskaz svjedoka ili svaki dokaz u sudskom spisu.¹⁶

91. Član 6. stav 1. EKLJP nameće obavezu svim sudovima da "ukazu dovoľno jasno na osnove na kojima oni zasnivaju svoju odluku"¹⁷. Iako priznaje primat domaćih sudskih organa u davanju ocjene šta je relevantno i prihvatljivo, član 6. stav 1. EKLJP nameće domaćim sudovima obavezu da na odgovarajući način izvrše ispitivanje podnesaka, argumenata i dokaza koje su podnijele strane¹⁸. U vezi sa tim, sudovi moraju razmotriti i raščistiti sve značajne nepodudarnosti u iskazima strana u postupku, ukazati da li je neki od osporenih dokaza neprihvatljiv, te ako jeste, po kom osnovu.¹⁹

92. Prilikom ocjene iskaza saslušanih svjedoka Vijeće je nastojalo sagledati njihovo svjedočenje u cjelini, cijeneći pri tome kako sadržinu samog iskaza, tako i držanje i ponašanje svjedoka tokom davanja iskaza. U tom smislu Vijeće je cijenilo praksu MKSR i stav Žalbenog vijeća zauzet u predmetu *Nahimana i dr.* u kojem Žalbeno vijeće podsjeća da „pretresno vijeće ima puno diskreciono pravo da odrđeri kcju će težinu i vjerodostojnost pripisati iskazu nekog svjedoka. Pri tome, pretresno vijeće mora uzimati u obzir relevantne faktore u zavisnosti od konkretnog slućaja, uključujući i ponašanje svjedoka u sudnici, njegovu ulogu u datim događajima, uvjerljivost i jasnoću njegovog iskaza, pitanja da li ima protivijećnosti ili nedosljednosti u njegovim uzastopnim izjavama ili između njegovog svjedoćerja i drugih dokaza, te odgovore tog svjedoka tokom unakrsnog ispitivanja.“²⁰

93. Vijeće je imalo u vidu da pouzdanost iskaza jednog svjedoka zavisi od njegovog poznavanja činjenica, ali na pouzdanost iskaza u velikoj mjeri može uticati protek vremena, nestalnost ljudske percepcije kao i traumatićnost samog događaja o kome svjedoći. Nedosljednosti u iskazu svjedoka ne znaće same po sebi da sudsko vijeće koje postupa razloćno to svjedoćenje mora odbaciti kao nepouzđano.²¹ Slično tome, faktori kao

¹⁵ ESLJP, *Garcia Ruiz v. Spain*, No. 30544/96, 21. januara 1999. godine.

¹⁶ MKSJ, presuda Žalbenog vijeća u predmetu *Kvočka i dr.* (IT-98-30/1-A), paragraf 23-25.

¹⁷ ESLJP, *Georgiadis protiv Grćke*, paragraf 606.

¹⁸ ESLJP, *Van de Hurk protiv Nizozemske*, paragraf 59.

¹⁹ ESLJP, *Khamidov protiv Rusije*, paragraf 173.

²⁰ MKSR, presuda Žalbenog vijeća u predmetu *Nahimana i dr.* (ICTR-99-52-A), paragraf 194.

²¹ MKSJ, presuda Žalbenog vijeća u predmetu *Ćelebić*, paragraf 485 i 496 – 498.

što su vremenski razmak između događaja i svjedočenja, mogući uticaj trećih lica, nepodudarnosti, ili stresne okolnosti u vrijeme događaja ne isključuju automatski mogućnost da se vijeće osloni na takav iskaz. Vijeće je uporedilo činjenice o kojima određeni svjedok svjedoči sa činjenicama koje su utvrđene od strane drugih svjedoka, te materijalnim dokazima kako bi se utvrdilo da li su njegovi navodi potkrijepljeni ili osporeni drugim dokazima u ovome predmetu.

94. Vijeće je prilikom ocjenjivanja dokazne snage iskaza saslušanih svjedoka razmotrilo razlike u iskazima svjedoka datim na glavnim pretresom i u ranijim fazama postupka, na koje je ukazivano od strane i optužbe i odbrane. U tom smislu, Vijeće je razlike u izjavama o određenim činjenicama, datim u različito vrijeme i pred različitim organima, kao i pojašnjenja o uzrocima tih razlika datim na glavnom pretresu, analiziralo i cijenilo za svaki pojedini slučaj konkretno, te u njihovoj povezanosti sa drugim dokazima, a zatim odlučilo o njihovoj vjerodostojnosti, o čemu će detaljnije biti obrazloženo u nastavku, prilikom analize dokaza u odnosu na činjenični opis optužnice.

VI. RELEVANTNO PRAVO

95. Preciziranom optužnicom Tužilaštva, optuženi Šaran Jadranko, Samir Šabić i Zijad Kadić, na način preciziran u izreci ove presude, odlobođeni su od optužni da su počinili krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c), e) i f) KZ BiH, zatim krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a), u vezi sa članom 29. i 180. KZ BiH, a Šaran Jadranko i krivično djelo Neopravdano odgađanje povratka ratnih zarobljenika iz člana 182. KZ BiH., u vezi sa članom 180. istog Zakona.

96. Odredba materijalnog prava krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c), e) i f) KZ BiH, u relevantnom dijelu glasi:

„Ko kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije naredi ili učini kcje od ovih cjela:

c) ubijanje, namjerno nanošenje osobi snažnog ijelesnog ili duševnog bola ili patnje (mučenje), nečovječno postupanje, biološke, medicinske ili druge znanstvene eksperimente, uzimanje tkiva ili organa radi transplantacije, nanošenje velikih patnji ili povreda ijelesnog integriteta ili zdravlja;

e) prisiljavanje druge osobe upotrebom sile ili prijetnje direktnim napadom na njezin život ili tijelo ili na život ili tijelo njcj bliske osobe, na seksualni odnos ili s njim izjednačenu seksualnu radnju (silovanje), prisiljavanje na prostituciju, primoravanje njejeva zastrašivanje i terora, uzimanje talaca, kolektivno kažnjavanje, protuzakonno odvođenje u koncentracione logore i druga protuzakonita zatvaranje, oduzimanje prava na pravično i nepristrano suđenje, prisiljavanje na službu u neprijateljskim oružanim snagama ili u neprijateljskcj obavještajncj službi ili upravi;

1) prisiljavanje na prinudni rad, izgladnjivanje stanovništva, konfiskaciju imovine, pljačkanje imovine stanovništva, protupravno, samovoljno i ucjnim potrebama neopravdano uništavanje ili prisvajanje imovine u velikim razmjerama, uzimanje nezakonite i nesrazmjerno velike kontribucije i rekvizicije, smanjenje vrijednosti domaće novčane jedinice ili protuzakonito izdavanje novca, kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.

kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.“

97. Nadalje, relevantna odredba materijalnog prava, krivičnog djela Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a) KZ BiH, u relevantnom dijelu glasi:

„ Ko kršeći pravila međunarodnog prava, prema ratnim zarobljenicima naredi ili učini kcje od ovih cjela:

a) lišer.ja drugih osoba života (ubistva), naru.jerna nanošer.ja osobama snažnog ijelesnog ili duševnog bola ili patnje (mučer.ja), nečov.ječno postupanje, biološke, medicinske ili druge znanstvene eksperimente, uzimanje tkiva ili organa radi transplantacije;

kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.“

98. Na kraju, relevantna odredba materijalnog prava krivičnog djela Neopravdano odgađanje povratka ratnih zarobljenika iz člana 182. KZ BiH, u relevantnom dijelu glasi:

„ Ko kršeći pravila međunarodnog prava, nakon završetka rata ili oružanog sukoba naredi ili izvrši neopravdano odgađanje povratka ratnih zarobljenika ili civilnih lica, kaznit će se kaznom zatvora od šest mjeseci do pet godina.“

99. Slijedeći praksu Suda BiH²², i ovo Vijeće je zauzelo stav da svi ratni zločini moraju ispunjavati sljedeće kriterije;

1. Djelo mora biti počinjeno suprotno pravilima međunarodnog prava u vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije
2. Kršenje mora biti počinjeno u vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije
3. Djelo počinioca mora biti povezano sa ratom, oružanim sukobom ili okupacijom
4. Optuženi mora narediti ili počiniti djelo.

²² Prvostepena presuda Suda BiH, Novak Đukić X-KR-07/394 od 12.06.2009. godine, Prvostepena presuda Suda BiH, Karajić Suljo X-KR-07/336 od 13.04.2010. godine;

100. U odnosu na krivično djelo za koje se preciziranom optužnicom tereti optuženi Jadranko Šaran Neopravdano odgađanje povratka ratnih zarobljenika iz člana 182. KZ BiH, proizilazi da djelo počinio mora biti suprotno pravilima međunarodog prava, počinjeno nakon završetka rata ili oružanog sukoba, te da učinilac mora narediti ili izvršiti neopravdano odgađanje povratka ratnih zarobljenika ili civilnih lica.

101. U pogledu općih elemenata krivičnih djela u konkretnom slučaju, prevashodno, razmatrajući pitanje statusa oštećenih lica, Vijeće je nesumljivo zaključilo da su, sva lica koja su navodena u preciziranoj optužnici, s obzirom na njihovu starosnu dob, činjenicu da su zarobljeni kod svojih kuća ili u blizini istih, da su bili izvan, odnosno da nisu učestvovali u borbenim dejstvima, da kraj sebe nisu imali naoružanje, imala status civila, slijedom čega isti uživaju zaštitu po zajedničkom članu 3. Ženevskih konvencija.

102. Prema definiciji iz člana 3. stav 1. Konvencije u zaštićenu kategoriju spadaju "lica koja ne učestvuju neposredno u neprijateljstvima, podrazumjevajući tu i pripadnike oružanih snaga koji su položili oružje i lica onesposobljena za borbu usljed bolesti, rana, lišenja slobode ili iz bilo kojeg drugog razloga". Dakle, u smislu odredbe zajedničkog člana 3. Konvencije, civilom se smatra lice koje "ne učestvuje neposredno u neprijateljstvima".

103. Za bolje razumijevanje definicije "*civila*" date u zajedničkom članu 3. Konvencija i razumijevanje termina "*neposredno u nepr.jate.jstvima*", vijeće je uzelo u obzir i praksu MKSJ gdje se navedena sintagma definiše.

104. Shodno praksi MKSJ, osoba aktivno sudjeluje u neprijateljstvima kada učestvuje u ratnim dejstvima koji će "po svom karakteru ili svrsi, vjerovatno nanijeti stvarnu štetu ljudstvu ili materijalno – tehničkim sredstvima oružanih snaga neprijatelja".

105. Iako Tužilaštvo lice Udovčić Branka, i tačkom 1. precizirane optužnice tretira kao ratnog zarobljenika, predmetnom optužnicom se optuženi Jadranko Šaran, Samir Šabić i Zijad Kadić, samo tačkom 2b. terete i za krivično djelo iz člana 175. stav 1. tačka a) KZ BiH ratni zločin protiv ratnih zarobljenika.

106. Međutim, imajući u vidu naprijed navedene zaključke vijeća u pogledu činjenice koja lica se imaju smatrati civilima, kao i da iz iskaza svjedoka Udovčić Branka, proizilazi da je svjedok od 1992. pa do 1995. godine bio u radnoj obavezi „*radio sam poslove sitnih opravki na objektima komandi jedinica VI Sanske brigade VRS*“, da se svjedok, kada je došlo do povlačenja civilnog stanovništava i vojske, zatekao u potocima na njemu nepoznatom mjestu u grupi sa 12 muškaraca, među kojima je bilo vojnika, civila „*i nas iz radne obaveze*“, da su pozvani od vojnika da se predaju i da odlože oružje, nakon čega su zarobljeni i odvedeni u civilnu policiju²³, Vijeće nije moglo zaključiti da je pomenuto lice u momentu zarobljavanja imalo status ratnog zarobljenika, s obzirom da ne postoji dokaz o njegovoj vojnoj angažovanosti u vrijeme zarobljavanja, odnosno da je pomenuto lice lišeno

²³ **T-13** Zapisnik o saslušanju svjedoka Udovčić Branka, Državna agencija za istrage i zaštitu broj 14-11/3-103-110-1/05 od 23.12.2005. godine;

slobode u neposrednim neprijateljstvima, kao ni dokaz o tome da je eventualno u momentu zarobljavanja posjedovao oružje.

107. Tačno je da je ovaj svjedok, u iskazu od 14.10.2005. godine izjavio da je „zarobjen 19.09.1995. godine u Jasenicama zajedno sa još osam pripadnika VRS, tako da nas je ukupno bilo 9²⁴“, iz čega bi se eventualno moglo zaključiti da je svjedok, u momentu zarobljavanja, bio pripadnik VRS. Međutim, s obzirom da ovaj svjedok nije saslušan na glavnom pretresu, nego su njegovi iskazi pročitani, to Vijeće ovu činjenicu na glavnom pretres nije moglo razjasniti, niti je Tužilaštvo status ovog lica, kao eventualno pripadnika VRS, dokazivalo materijalnom dokumentacijom.

108. Pored toga, vijeće upućuje i na odredbu člana 4., IV Ženevske konvencije, koja propisuje ko se ima smatrati ratnim zarobljenikom, te člana 50. Dopunskog protokola uz Ženevske konvencije, koja propisuje da je civil svaka osoba koja ne pripada jednoj od kategorija osoba navedenih u članu 4A(1), (2), (3) i (6), Treće konvencije i članu 43. istog protokola, ali i da u slučaju sumnje da li neka osoba ima status civila, ta osoba smatrat će se za civila.

109. Kod utvrđivanja statusa oštećenog Branka Udovčića, Vijeće je cijenilo i stanovište Međunarodnog krivičnog suda, prema kojem aktivno ili direktno učešće u neprijateljstvima "ne znači samo direktno učešće u neprjateljstvima, drugim riječima borbi, nego također uključuje aktivno učešće u aktivnostima vezanim za borbu"²⁵, kao i da, iako "pripadnost oružanim snagama može ozbiljno upućivati na to da žrtva direktno učestvuje u neprjateljstvima, ona nije pokazatelj koji bi sam po sebi bio dovoljan za takav zaključak."²⁶

110. Na kraju, a imajući u vidu da nakon izvršene analize i ocjene prezentiranog dokaznog materijala, nije utvrđeno van razumne sumnje da su optuženi Jadranko Šaran, Samir Šabić i Zijad Kadić počinili krivična djela, koja im je preciziranom optužnicom stavljaju na teret, pretresno vijeće se neće detaljnije upuštati u obrazlaganje postojanja opštih elemenata predmetnih krivičnih djela, dok će se u nastavku osvrnuti na pojedinačne inkriminacije i iznijeti svoje nalaze i ocjene u pogledu istih.

VII. OCJENA IZVEDENIH DOKAZA - ČINJENIČNA UTVRĐENJA

111. Vijeće će, prije nego se osvrne na pojedinačne inkriminacije i iznese ocjenu dokaza u pogledu istih, te obrazloži razloge za donošenje odluke kao u izreci presude, na ovom mjestu dati samo neke od uvodnih zaključaka do kojih je ocjenom provedenih dokaza

²⁴ T-12 Zapisnik o uzimanju izjave od lica Udovčić Branka, PS Oštra Luka broj 10-1-15/01-2-23-235/38-7/05 od 14.10.2005. godine

²⁵ Lubanga Dyilo, Odluka o potvrdi optužnice ¶ 261; Germain Katanga i drugi, predmet br. ICC-01/04- 01/07-717, predpretresno vijede od 30.09.2008., fusnota 375 na ¶ 276; Bahar Idriss Abu Garda, predmet br. ICC-02/05-02/09-243-Red, Predpretresno vijede, Odluka o potvrdi optužnice od 08.02.2010. ¶ 83; Abdallah Banda Abakaer Nourain i drugi, predmet br. ICC-02/05-03/09-121-Corr-Red, Odluka o potvrdi optužnice od 08.03.2011., ¶ 66.)

²⁶ Halilović, presuda Pretresnog vijeda od 16.11.2005.g., parag 33 – 34. Naglasiti da legalnost napada na pripadnika oružanih snaga ne zavisi od direktnog učešća te osobe u neprijateljstvima. Pojam direktnog učešća u neprijateljstvima odnosi se na civile, ne na borce ili vojnike, te su civili i borci/vojnici dvije međusobno isključujuće kategorije.

došlo, a tiče se statusa lica i mjesta gdje su ista bila smještena, kao i pozicije koju su optuženi Jadranko Šaran, Samir Šabić i Zijad Kadić, u inkriminisano vrijeme, obavljali.

112. Naime, u skladu sa provedenim dokazima, Vijeće je nesumljivo utvrdilo da su lica koja se navode u tačkama 1. i 4. precizirane optužnice, a kako je to već obrazloženo u prethodnim paragrafima obrazloženja presude, bila zaštićena lica, odnosno da se radilo o civilima.

113. Nadalje, iz provedenih dokaza proizilazi i to da su lica navedena u tački 1., osim Savke Bundalo (1952. godište) i Milorada Lučića (1926. godište), u vremenskom periodu od 17.09.1995. godine do 09.10.1995. godine, najprije bila smještena u dvije privatne kuće u Jasenicama, od kojih je u jednoj bilo smješteno i Policijsko odjeljenje Jasenica, a da bi potom, 09.10.1995. godine, sva lica, osim Branka Udovčića i Slobodana Topolića, bila prebačena u, kako se to navodi u optužnici, Sabirni centar Podvran, gdje je sukcesivno dovođeno još civila.

114. Navedeno proizilazi kako iz iskaza svjedoka Slavice Štrbac, Mike Pašić, Stane Jelača, Jove Jelača, Mare Obradović, Lili Umičević, Milorada Lučića, itd., tako i iz materijalnih dokaza (T-32²⁷, T-26²⁸, O1-5²⁹, O1-5a³⁰, O1-32³¹, O1-37³², O1-57a³³, O1-57b³⁴).

115. Vezano za lica koje se navode u činjeničnom opisu tačke 1. potvrđene optužnice, Savka Bundalo (1952. godište) i Milorad Lučić (1926. godište), Vijeće iz provedenih dokaza (materijalnih i iskaza svjedoka) nije moglo utvrditi da su se, u periodu od 17.09.1995. godine do 09.10.1995. godine, zajedno sa drugim licima nalazila u navedenim objektima u Jasenicama.

116. Naime, svjedok Miloš Bundalo³⁵ je u svom iskazu, koji je pročitao na glavnom pretresu, izjavio da je, kada je doveden u kući u Jasenici zatekao i svoju ženu, koja se

²⁷ T-32 - Spisak civila srpske nacionalnosti koji se nalaze u Sabirnim centrima Unsko-sanskog kantona br. 14/02-4-1448/95 od 14.11.1995. godine, izdat od strane MUP-a RBiH, CSB – PS Bihać;

²⁸ T-26 - Izvještaj o ratnim dejstvima i drugim bezbjednosnim događajima za dan 31.12./01.01.1996. godine u vremenu od 06-06 sati koje je prikupila dežurna služba na području koje pokriva SJB B. Krupa, sačinjen od strane Dežurne službe SJB Bosanska Krupa;

²⁹ O1-5 - Spisak lica srpske i hrvatske nacionalnosti pronađenih na novooslobođenim dijelovima opštine Bosanska Krupa od 17.09.1995. godine, MUP, CSB, SJB Bosanska Krupa, br. 14-6-770/95 od 05.10.1995. godine;

³⁰ O1-5a - Spisak lica srpske i hrvatske nacionalnosti pronađenih na novooslobođenim dijelovima opštine Bosanska Krupa 06.10.1995. godine, MUP, CSB, SJB Bosanska Krupa, br. 14-6-770-II/95 od 06.10.1995. godine;

³¹ O1-32 - Spisak zarobljenih civila srpske nacionalnosti i s/č vojnika koji se nalaze u P.O. Jasenica, MUP, CSB, SJB, Policijsko odjeljenje Jasenica od 03.10.1995. godine;

³² O1-37 - Dopis – obavještenje o pronađenih 32 lica srpske i hrvatske nacionalnosti u period od 17.09.1995. godine do 10.10.1995. godine na novooslobođenim područjima Bosanske Krupe, Ministarstvo unutrašnjih poslova, Centar službi bezbjednosti Bihać, Stanica javne bezbjednosti Bosanska Krupa, broj: 14-6-803/95 od 10.10.1995. godine;

³³ O1-57a – Dopuna spiska lica srpske i hrvatske nacionalnosti pronađenih na novooslobođenim dijelovima opštine Bosanska Krupa u dane 05. i 06.10.1995. godine, Ministarstvo unutrašnjih poslova, Centar službi bezbjednosti Bihać, Stanica javne bezbjednosti Bosanska Krupa, broj: 14-6-770-II/95 od 06.10.1995. godine;

³⁴ O1-57b - Dopuna spiska zaostalih lica srpske i hrvatske nacionalnosti zaključno sa 09.10.1995. godine, Ministarstvo unutrašnjih poslova, Centar službi bezbjednosti Bihać, Stanica javne bezbjednosti Bosanska Krupa, broj: 14-6-770-II/95 od 11.10.1995. godine;

zove Jela, dok osobu Savku Bundalo, niti spominje ovaj svjedok niti bilo koji drugi, a ista se ne navodi ni u materijalnim dokazima, koji su uloženi na glavnom pretresu, kao osoba koja se nalazila u dvije privatne kuće u Jasenicama.

117. Nadalje, na glavnom pretresu je saslušan svjedok Milorad Lučić, koji je 1953. godište (a ne 1926. godište kako se navodi u optužnici) a koji je potvrdio da se nalazio u Podvranu, dok ne spominje da je boravio u Jasenicama. Da je lice Milorad Lučić, nakon 09.10.1995. godine, doveden u kuću Miće Banjca, proizilazi i iz iskaza svjedoka Stane Jelača, kao i iz materijalnog dokaza T-43³⁶ u kojem je Milorad Lučić evidentiran kao civilno lice koje se nalazi u „*tzv srpskom izbjegličkom centru u Federaciji u Podvranu, kod Bosanske Krupe.*“

118. Nadalje, a vezano za poziciju koju su optuženi u inkriminisanom periodu obavljali, Vijeće je nesumljivo utvrdilo da je optuženi Jadranko Šaran bio načelnik Stanice javne bezbjednosti Bosanska Krupa, Samir Šabić komandir Policijskog odjeljenja Jasenice pri SJB Bosanska Krupa, a Zijad Kadić policajc PO Jasenice pri SJB Bosanska Krupa, navedeno proizilazi kako iz materijalnih dokaza koji su uloženi u spis (T-49³⁷, T-50³⁸, T-51³⁹ i T-28⁴⁰), tako i iz iskaza saslušanih svjedoka Slavice Štrbac, Mahmuta Kahrića, Samira Alijagića, Jasmina Sijamhodžića, Ibrahima Gerzića itd., a ovu činjenicu nisu osporili ni sami optuženi Jadranko Šaran, Samir Šabić i Zijad Kadić, prilikom davanja iskaza u svojstvu svjedoka.

119. Međutim, ono što Vijeće, a na osnovu provedenih dokaza, nije moglo sa sigurnošću utvrditi jeste da su optuženi odgovorni za pojedinačne radnje koje im se stavljaju na teret, što će biti detaljnije obrazloženo u narednim paragrafima obrazloženja presude.

³⁵ **T-79** Zapisnik o saslušanju svjedoka Miloša Bundalo, Državna agencija za istrage i zaštitu broj: 16-11/3-1-04-2-413/13-16/13 od 12.07.2013. godine;

³⁶ **T-43** Spisak zarobljenih boraca VRS koji se nalaze u hrvatskim zatvorima registrovani od strane MKCK, nisu optuženi ni osuđeni, Vlada Republike Srpske, Državna komisija za razmijenu ratnih zarobljenika i nestala lica, Banja Luka, broj: 248/97 od 30.06.1997. godine;

³⁷ **T-49** Ovjereni fotokopija obrasca VOB 2 na ime Šaran (Hadže) Jadranko i Ovjereni fotokopija obrasca VOB 3 na ime Šaran (Hadže) Jadranko, iz kojih proizilazi da je optuženi u toku rata, tačnije u periodu od 01.04.1992. godine do 22.04.1996. godine, bio angažovan u SJB Bosanska Krupa,;

³⁸ **T-50** Ovjereni fotokopija obrasca VOB 2 za lice Šabić (Hasan) Samir i Ovjereni fotokopija obrasca VOB 3 za lice Šabić (Hasan) Samir, iz kojih proizilazi da je optuženi u toku rata, odnosno u periodu od 01.04.1992. godine do 22.04.1996. godine, bio angažovan u SJB Bosanska Krupa;

³⁹ **T-51** Ovjereni fotokopija obrasca VOB 2 na ime Kadić (Nurija) Zijad i Ovjereni fotokopija obrasca VOB 3 na ime Kadić (Nurija) Zijad, iz kojih proizilazi da je optuženi u toku rata, odnosno u periodu od 16.05.1995. godine do 01.11.1995. godine, bio angažovan u SJB Bosanska Krupa;

⁴⁰ **T-28** Naredba sačinjena od CSB Bihać, SJB Bosanska Krupa, u potpisu načelnik SJB Šaran Jadranko, str.pov.broj: 14-6-91/95 od 09.08.1995. godine; Naredba sačinjena od CSB Bihać, SJB Bosanska Krupa, u potpisu načelnik SJB Šaran Jadranko, str.pov.broj: 14-6-sl.100/95 od 18.09.1995. godine (kojom se formira Policijsko odjeljenje Jasenice u sastavu od, između ostalih, Samira Šabića – komandira odjeljenja, Eljezović Huseina, zamjenika komandira te još 10 policajaca među kojima i Zijad Kadić), Naredba sačinjena od CSB Bihać, SJB Bosanska Krupa, u potpisu načelnik SJB Šaran Jadranko, str.pov.broj: 14-3-63/95 od

(A) TAČKA 1. PRECIZIRANE OPTUŽNICE

120. Tačkom 1. precizirane optužnice, optuženom Samiru Šabiću se stavlja na teret da je u vremenskom periodu od 17.09.1995. godine pa najkasnije do 09.10.1995. godine u više navrata izdao naredbu njemu poznatim podređenim NN policajcima PO Jasenice da protivpravno zatvore civilno stanovništvo srpske i hrvatske nacionalnosti, a za koja lica je znao ili morao biti svjestan da se radi o licima koja uživaju zaštitu u skladu sa međunarodnim pravom, nakon čega su postupajući o navedenim naredbama optuženog Šabića NN pripadnici PO Jasenice iste i zatvorili u prostorijama Sabirnog Centra pri PO Jasenice, a optuženom Jadranku Šaranu da je, kao načelnik SJB Bosanska Krupa, odlučio se i saglasio da se ti civili drže bez pravnog osnova, pri čemu su nezakonito držanje civila vršili pripadnici policije SJB Bosanska Krupa, nad kojima je Jadranko Šaran imao ingerencije i efektivnu kontrolu, te nije iskoristio svoju pravnu i faktičku vlast da donese odluku o puštanju na slobodu nezakonito zatočenih civila, niti je preduzeo aktivnosti njihovog puštanja.

121. U odnosu na ovaj dio tačke optužnice, Vijeće, prije svega, napominje da nikad nije donesena naredba da se u Jasenici formira Sabirni centar, logor, pa ni kolektivni centar, ili barem o tome nije priložen niti jedan dokaz, donesena je samo Naredba o formiranju PO Jasenica (T-28⁴¹).

122. Na ove okolnosti iskaz u svojstvu svjedoka, na glavnom pretresu, dao je i sam optuženi Samir Šabić, koji je detaljno opisao kako je sa još 11 pripadnika određen da, kao komandir odjeljenja, 18.09.1995. godine, dođe u Jasenice i formira Policijsko odjeljenje, a što potvrđuje i već pomenuti materijalni dokaz (T-28) Naredba o formiranju PO Jasenica od 18.09.1995. godine, gdje su tačno navedena imena policajaca koji su raspoređeni u PO Jasenica zbog čega Vijeće nalazi da se, ni u kom slučaju, nije moglo raditi o „*njemu podređenim NN pripadnicima*“, kada su imena policajaca poznata, tim prije i što su sami policijaci, koji su bili prisutni prilikom dovođenja i smještaja lica u PO Jasenice, o tome na glavnom pretresu svjedočili.

123. Optuženi Šabić dalje, u svom iskazu, navodi da je prvi civil, Branko Udovčić, u PO Jasenica doveden 19.09.1995. godine i to od strane pripadnika vojne policije 505 brigade, koji su ga obavjestili da se radi o civilu i da imaju naredbu da sva civilna lica iz zone borbenih dejstva izvuku i predaju prvim civilnim organima vlasti. Optuženi o navedenom obavještava SJB Bosanska Krupa (da su od vojne policije preuzeli civilno lice na čuvanje), a sutradan u prostorije PO Jasenice prvi put dolaze načelnik SJB Jadranko Šaran i tadašnji komandir PS Bosanska Krupa, Fahrudin Hadžiosmanagić Tadžić, koje je optuženi Šabić obavjestio o nastalom problemu. Budući da ni oni nisu o ovome ništa više znali,

22.06.1995. godine i uz nju Spisak policajaca SJB Bos. Krupa koji se upućuju na izvršenje borbenog zadatka 23.06.1995. god., u potpisu načelnik SJB Šaran Jadranko itd;

⁴¹ T-28 - Naredba sačinjena od Ministarstva unutrašnjih poslova, Centar službi bezbjednosti Bihać, Stanica javne bezbjednosti Bosanska Krupa, str.pov.broj: 14-6-sl.100/95 od 18.09.1995. godine kojim je formirano Policijsko odjeljenje u S. Jasenica;

obavještavaju ga da će o tome odmah upoznati načelnika Općine, a istog dana u poslijepodnevnim satima ponovo dolaze optuženi Šaran, Tadžić i načelnik Opštine Idriz Ezić, i od njega je traženo da se pronađe rješenje za ova lica. Od načelnika opštine saznaju da je izdao naredbu o privremenoj zabrani povratka stanovništva na novooslobođena područja Općine Bosanska Krupa (O1-55)⁴², da stanje sigurnosti nije takvo da bi građane srpske nacionalnosti doveli u Bosansku Krupu, zbog čega je potrebno da isti budu tu dan - dva, dok ne vide šta će sa njima.

124. Optuženi navodi da je morao prihvatiti takvu odluku, tako da je dovedeno lice smjestio na zadnji sprat kuće iznad policijskog odjeljenja, da bi 21.09.1995. godine od strane pripadnika 503 brigade, dovedeno još tri - četiri lica (među kojima i pokojni Jelača Joja i njegova supruga Stana), koje je primio dežurni jer je optuženi bio na pretresu terena, i oni su kao bračni par smješteni na prvi sprat kuće, iznad policije. Optuženom je ovo već iniciralo na ozbiljan problem, zbog čega nalaže da se o tim civilima odmah izvještava SJB.

125. Kada je dovedena druga grupa, optuženi je putem patrole poslao po Anicu Hinić da je obavješte da i ona dođe jer će joj biti tu sigurnije, ona je nakon patrole došla sama. Hinić Anica je jedini civil koji su oni pronašli, svi ostali su dovedeni od strane pripadnika Armije koje su nalazili u pokretima, odnosno u borbenim dejstvima.

126. Štrbac Slavica, koja je bila najmlađa od tih osoba, došla je sa dvoje djece, njih je također dovela vojna policija 503. Ili 505. brigade.

127. S obzirom da se broj lica, pa i žena, povećavao, optuženi donosi odluku, da u kući, koja se nalazila prekoputa putne komunikacije Bosanska Krupa – Sanski most, koja je bila uslovna, žive žene razdvojene od muškaraca.

128. Koliko ih je bilo ne zna, neki su dovedeni drugi, treći dan, zadnji civili su dovedeni od 03. do 05.10., a otišli su 09.10.1995. godine, Crveni krst Bosanska Krupa je sa dva kombija došao po njih.

129. Navedeno u svom iskazu, u svojstvu svjedoka, potvrđuje i optuženi Šaran Jadranko, navodeći da je tri puta išao u Jasenicu zadnji put sa ministrom policije Veladžićem 27.09.1995. godine, i tada mu je ministar rekao da kod načelnika opštine i MKCK insistira da se civili iz bezbjedonosnih i humanih razloga prebace u Bosansku Krupu. Nakon više usmenih i pismenih urgencija (o kojima će vijeće više govoriti prilikom obrazlaganja tačke 4 precizirane optužnice), do prebacivanja civila, iz Jasenice u Podvran, dolazi 09.10.1995. godine.

130. Svjedok Samir Alijagić, svjedočio je o tome kako im je vojna policija, prvi dan po njihovom dolasku u Jasenice, dovela i predala jedno civilno lice, te saopštila kako je

⁴² **O1-55** - Naredba načelnika Opštine Bosanska Krupa od 17.09.1995. godine o privremenoj zabrani povratka stanovništva na novooslobođena područja opštine Bosanska Krupa, kojom se *"privremeno zabranjuje pojedinačni ili masovni povratak civilnog stanovništva na novooslobođeni dio teritorije općine Bosanska Krupa... zabrana povratka je privremnog karaktera i trajeće do trenutka konačne procjene da li su se stekli uvjeti za siguran povratak građana na ta područja."*

naredba 5 Korpusa da oni primaju i paze na lica koja se pronađu u zoni borbenih dejstava, što je potvrdio i svjedok Jasmin Sijamhodžić, koji je izjavio da su vojnici 503 ili 505 brigade u PO Jasenicu doveli prvog civila Branka Udovčića. Svjedoci Ibrahim Gerzić i Mahmut Kahrić, saglasno su izjavili da je, nekoliko dana nakon njihovog dolaska u Jasenicu, vojska dovođila srbe, da je nekad dovedeno jedno, nekad dvoje ili više lica, dok je svjedok Bekir Crnkić naveo da je sve civile koji su dovedeni u Jasenicu dovela vojska 503 ili 505 brigade. Iskaze navedenih svjedoka, koji su u inkriminisano vrijeme, bili policajci u PO Jasenica, potvrdili su i, u to vrijeme, pripadnici Armije BiH, koji su se nalazili na području Bosanske Krupe, Hilmija Suljić⁴³, Adnan Dupanović⁴⁴ i dr., a koji su svjedočili o tome da je vojska imala zadatak da civile izvuče iz zone borbenih dejstava i da ih preda najbližim civilnim organima vlasti.

131. Da je pronađene civile, dovođila vojska i predavala civilnim organima vlasti, u svojim iskazima, potvrđuje i svjedok Slavica Štrbac koja je na glavnom pretresu izjavila da je nju, dvoje djece, ujaka Marka Obradovića, Maru Obradović i Miku Pašić, vojska iz Hašana odvela i predala u Jasenice, gdje ih je preuzeo Samir Šabić, komandir policije u tom dijelu, te svjedoci, čiji su iskazi pročitani na glavnom pretresu i to Mika Pašić⁴⁵ (koja je opisala kako je vojska došla u kuću njenog brata u Hašane, i odvela nju, njenog brata Marka Obradovića, njegovu suprugu i Slavicu sa dvoje djece, sa dva putnička vozila u odjeljenje Jasenica, gdje je komandir bio izvjesni Samir Šabić), zatim Stana Jelača⁴⁶ (koja je opisala dolazak vojnika u njihovo selo, te kako su navedeni vojnici nju, njenog supruga Jovu i Žarka, stavili u auto i odvezli u Jasenice u kuću u kojoj je bila policija), Miloš Bundalo (koji je izjavio da je po njega i Slobodana Topolića došlo 6-7 njemu nepoznatih vojnika, te ih kombijem crne boje odvezli u Jasenicu u kuću Nedimovića gdje je bila policija), Branko Udovčić (*„prilikom zarobljavanja vojnici su nas pretresli, predstavili su se kao vojnici 505 bužimске brigade, nakon toga odvedeni smo u Jasenice i predati civilncj*

⁴³ **Svjedok Suljić** (koji je u septembru 1995. godine bio u komandi 5. Korpusa, na poziciji načelnika za planiranje i praćenje vojnih dejstava) je u svom iskazu datom na glavnom pretresu 24.05.2017. godine, objasnio da se, na svim pravcima, pa i na pravcu Bosanske Krupe, sve što se zatekne u zoni borbenih dejstava mora izmjestiti, prije svega zbog sigurnosti stanovništva koje je zatečeno, zatim zbog sigurnosti jedinica i komandi. Dakle, izvlačenje stanovništva iz zone borbenih dejstava je opšte načelo. Izmještanje je bilo organizirano, nije bilo stihijski, onaj koji izmješta vojni policajac ili vođa grupe, povukli bi osobe u dubinu teritorije, a sljedeći korak je bio predavanje ovih lica nadležnim civilnim vlastima – policija, Crveni krst, Civilna zaštita.

⁴⁴ **Svjedok Dupanović** (koji je u septembru 1995. godine bio komandir 511 brigade), je na glavnom pretresu 21.06.2017. godine izjavio da je prilikom ulaska u Bosansku Krupu vojna policija imala zadatak da pretrese teren da nema zaostalih naprava, civila, vojnika itd, a civilna policija je imala zadatak da obezbjedi uslove za bezbjedan povratak, prvo civilnih organa vlasti a onda i stanovništva. Prvih dana ulaska u B. Krupu, nisu našli neprijateljskih vojnika ali bilo je civila starije dobi. Svjedok je čuo od pomoćnika komandanta da je bilo pronađenih civila koji su zbog svoje lične sigurnosti privremeno skupljeni u Jasenici, 20 km od Bosanske Krupe. Ne zna koliko je bilo tačno civila, a bili su smješteni u blizini policijskog odjeljenja u Jasenici.

⁴⁵ **T-6** Zapisnik o saslušanju svjedoka Pašić Mike, CJB Banja Luka, PS Krupa na Uni broj 10-1-14/01-49/05 od 22.08.2005. godine i **T-7** Zapisnik o saslušanju svjedoka Pašić Mike, Državna agencija za istrage i zaštitu broj: 14-11/3-103-103-1/05 od 20.12.2005. godine;

⁴⁶ **T-10** Zapisnik o saslušanju svjedoka Jelača Stane, Državna agencija za istrage i zaštitu 14-11/3-103-102-1/05 od 20.12.2005. godine;

*policiji*⁴⁷), kao i Žarko Majkić⁴⁸ (vojnici 505 brigade su ga odveli u selo u Jasenice) i Mara Obradović⁴⁹ („zarobljena sam kod svjete kuće u Hašanima, od strane vojnika muslimanske nacionalnostitada je zarobjen moj suprug Marko, Markova sestra Mika Pašić, te Slavica Štrbac sa dvije djece ... putničkim vozilom su ih prevezli u Jasenicu“).

132. Imajući u vidu kako iskaze optuženih, tako i svjedoka, čiji su iskazi najvećim dijelom pročitani na glavnom pretresu, Vijeće nije moglo utvrditi da se, u konkretnom slučaju, radi o protivpravnom zatvaranju civila srpske i hrvatske nacionalnosti, odnosno njihovom držanju, bez pravnog osnova, u prostorijama Sabirnog centra Jasenice. Naime, cijeneći opštu situaciju na terenu, o čijoj težini i ozbiljnosti će biti riječi u nastavku obrazloženja, prolazak vojske i odvijanje borbenih dejstava, Vijeće je jedino moglo zaključiti da optuženi Jadranko Šaran, kao načelnik SJB Bosanska Krupa i Samir Šabić, kao komandir PO Jasenica, nisu mogli odbiti prijem ovih lica, odnosno da im je jedino preostalo da ih prihvate, smjeste i o tome obavjeste svoje pretpostavljene tražeći da se za ta lica što prije nađe drugo rješenje, a što su optuženi i učinili, obraćajući se nizom zahtjeva kako opštinskim organima tako i Međunarodnom komitetu crvenog krsta (MKCK).

133. Na ovom mjestu, Vijeće nalazi važnim navesti i to da nisu svi civili navedeni u činjeničnom opisu tačke 1. precizirane optužnice bili sa područja opštine Bosanska Krupa, kako to tvrdi Tužilaštvo, jer to ne proizilazi iz iskaza svjedoka Žarka Majkića („u toku 1995. godine, sa svjom pokojnom suprugom, sam živio u selu Majkić Japra, kcje pripada opštini Sanski Most“⁵⁰), Mike Pašić („u kući Vejinovića bili smješteni i Brkljač Mile, Danica i Sava, Mrdalj Jela iz Lipnika, opština Sanski Most...“⁵¹ „ ... Udovčić Branko iz opštine Dabra, opština Sanski Most, i Bundalo Miloš, Slobodan i David iz Majkić Japre, opština Sanski Most“⁵²), Danice Čiča (*rjena majka Milka Čurguz je 1995. godine živjela u porodičnoj kući u selu Kozin u Sanskom Mostu*), kao i Stane Jelača koja je navela da su u kući Bože Radošević bili Branko Udovčić iz Dabra, opština Sanski Most, zatim iz sela Lipnik, opština Sanski Most, Mile i Danica Brkljač, Jela Mrdalj i Zec Todor, a Žarko Majkić, Miloš Bundalo i njegova žena Mileva, David Mudrinić, Slobodan Topolić, Petra Adamović iz Majkić Japre, isto opština Sanski Most, te Milka Čurguz iz sela Kozin također opština Sanski Most⁵³, kao

⁴⁷ **T-13** Zapisnik o saslušanju svjedoka Udovčić Branka, Državna agencija za istrage i zaštitu broj 14-11/3-103-110-1/05 od 23.12.2005. godine;

⁴⁸ **T-15** Zapisnik o uzimanju izjave od svjedoka Majkić Žarko, SJB Prijedor broj 10-1-10/02-2-614/06 od 21.07.2006. godine;

⁴⁹ **T-4** Zapisnik o saslušanju svjedoka Obradović Mare, CJB Banja Luka, PS Krupa na Uni broj 10-1-14/01-16/05 od 06.06.2005. godine;

⁵⁰ **T-15** Zapisnik o uzimanju izjave od svjedoka Majkić Žarko, SJB Prijedor broj 10-1-10/02-2-614/06 od 21.07.2006. godine;

⁵¹ **T-7** Zapisnik o saslušanju svjedoka Pašić Mike, Državna agencija za istrage i zaštitu broj: 14-11/3-103-103-1/05 od 20.12.2005. godine;

⁵² **T-6** Zapisnik o saslušanju svjedoka Pašić Mike, CJB Banja Luka, PS Krupa na Uni broj 10-1-14/01-49/05 od 22.08.2005. godine;

⁵³ **T-9** Zapisnik o saslušanju svjedoka Jelača Stane, CJB Banja Luka, PS Krupa na Uni broj: 10-1-14/01-45/05 od 22.08.2005. godine;

ni iz materijalne dokumentacije (O1-5a⁵⁴, O1- 32⁵⁵, O1-57b⁵⁶) u kojoj se navodi da su lica Mile Brkljač, Danica Brkljač, Savka Brkljač, Todor Zečević, David Mudrinić, Branko Udovčić, Slobodan Topolić i Miloš Bundalo bili stalno nastanjeni na području opštine Sanski Most.

134. Nadalje, istom tačkom optužnice, optuženi Šabić se tereti i da je vršio nezakonito držanje civila u Sabirnom Centru Jasenice na način da je organizovao i nadgledao njihovo fizičko obezbjeđenje koje su vršili njemu poznati i podređeni NN pripadnici policije SJB Bosanska Krupa, a ujedno i pripadnici PO Jasenice, nad kojima je optuženi imao ingerencije i efektivnu kontrolu, tako što su svakodnevno tokom cijelog dana u smjenama naoružani puškama držali stražu ispred Sabirnog Centra Jasenice, a koje stražare je svakodnevno kroz raspored službe određivao Šabić.

135. Optuženi Samir Šabić je detaljno opisao pronalaženje kuće za smještaj PO Jasenica i kako je kao komandir odmah i napravio raspored straže. Kako ih je bilo smo 11, a morali su obavljati i patrolne službe, te s obzirom da su svi, pa i on sam, korišteni i za borbena dejstva, u PO Jasenice su ostajala najčešće dva ili tri policajca, zbog čega je samo po jedan policajac bio ispred dežurne službe kao obezbjeđenje, i to isključivo u noćnim satima.

136. Navedeno su potvrdili i pripadnici, policajci, PO Jasenica koji su saslušani u svojstvu svjedoka, a koji su svjedočili, između ostalog, i na okolnosti obavljanja i rasporeda straže, kao i angažovanja policajaca, pa je tako svjedok Samir Alijagić izjavio da čuvanja civila nije bilo, jedino u toku noći je bilo obezbjeđenja, nikad se tu nije nalazilo više od trojice policajaca. Komandir nije bio svakodnevno tu prisutan, išao je na linije. Svjedok Fikret Emrić navodi da oko kuća nije bila postavljena straža, lica su cijelo vrijeme bila slobodna, pripadnici policije, kao i komandir Šabić, su bili raspoređeni u borbena dejstva, niko nije bio pošteđen, svako je išao na liniju. Kada komandira nije bilo tu, glavni je bio dežurni policajac.

137. Također i svjedok Bekir Crnkić navodi da straže i čuvanja civila nije bilo, dolaskom u Jasenice oni su obezbjeđivali objekat gdje su bili smješteni, te dodaje da je komandir insistirao da se za ova lica pronađe drugi smještaj, jer se oni o njima nisu mogli brinuti s obzirom da su išli na linije. Nekad se desilo da ostanu dva do tri policajca. Ove navode potvrđuje i svjedok Mahmut Kahrić koji je izjavio da su išli na linije, pa onda kući na tri dana, komandir Šabić nije uvijek bio u stanici, dok je svjedok Ibrahim Gerzić izjavio da su morali sve obezbjeđiti jer su linije bile blizu, time su obezbjeđivali sebe i stanicu *“i n,je bilo posebno obezbjeđenje za Srbe kcji su bili tamo”*. Nisu izlazili kada bi vojska prolazila i to je

⁵⁴ O1-5a Dopuna spiska pronađenih civila srpske i hrvatske nacionalnosti u Podgrmečkim selima br.14-6-770-II/95 od 06.10.1995. godine;

⁵⁵ O1-32 Spisak civila srpske nacionalnosti I s/č vojnika u Jesenici, bez broja od 03.10.1995. godine MUP USK;

⁵⁶ O1-57 Spisak lica srpske I hrvatske nacionalnosti pronađenih na dijelovima opštine B.Krupa, broj: 14-6-770/95 od 05.10.1995. godine;

bilo iz sigurnosnih razloga i za civile i za policajce, „još su ratna dejstva bila pa da ih ko ne napadne, napasti će Srbe, a ja ih moram braniti“.

138. Iskaze navedenih svjedoka potvrđuje i svjedok Slavica Štrbac, s obzirom da je ista izjavila da je tu bila policija koja je radila po smjenama i koja ih je „očuvala“, da je dnevno bilo po dva tri policajca, te da je Samira Šabića vidala, „on je isto dolazio kad mu je bila srjena“. Ostali oštećeni se na ove okolnosti, u iskazima koji su pročitani, nisu izjašnjavali.

139. Vijeće nalazi da ovakav činjenični opis Tužilaštvo zasniva na poziciji koju je optuženi Samir Šabić, kao komandir PO Jasenice, u inkriminisano vrijeme obavljao, pri čemu se zanemaruje da je, bez obzira da li se radi o uslovima rata, oružanog sukoba ili mira, sasvim logično, uobičajeno i saglasno pravilima službe, da se u objektima u kojima se nalazi policijsko odjeljenje nalazi i određeni broj policajaca pripadnika te policijske stanice ili odjeljenja, da su isti naoružani, kao i da komandir tog policijskog odjeljenja vrši organizaciju i raspored poslova pripadnika policijskog odjeljenja.

140. Činjenica jeste da je dovedenim licima sloboda kretanja bila na izvjestan način ograničena, ali Vijeće to posmatra u kontekstu opšteg stanja i događanja neposredno nakon zauzimanja Bosanske Krupe i okolnih mjesta i borbenih dejstava, a naročito prisustva vojske na tom terenu. Naime, brojni svjedoci, pa tako i oštećena Slavica Štrbac navodi da je za vrijeme dok su boravili u Jasenici vojska svakodnevno prolazila cestom („kroz Jasenicu je bio protok vojske...“), da su se (u Jasenici) čule granate, te da je njih policija tu „očuvala“. Mogli su se kretati oko tih kuća gdje su bili smješteni, a njenoj majci je Šabić dozvolio da, za cijelo vrijeme boravka u Jasenici, svaki dan ide kući hraniti stoku. Svjedok Ibrahim Gerzić je izjavio da civili nisu izlazili kada je prolazila vojska, a jednom se desilo i da ih je zaključao.

141. Da je bilo opasno i nesigurno, u to vrijeme, kretati se na tom području, proizilazi i iz iskaza svjedoka Stane Jelača koja je u iskazu, koji je pročitao na glavnom pretresu, opisala kako je jedne prilike, otišla da obiđe svoju kuću, kada iz pravca kuće njenog komšije Jove Drljača čuje tri pucnja iz puške, a nakon 15 minuta do njene kuće dolaze 3 vojnika. Jedan od njih traži od svjedoka da otvori kuću i garažu nakon čega vojnik počinje iznositi stvari, a po povratku komšiju Jovu Drljaču vidi mrtvog u dvorištu. Navodeno potvrđuje i svjedok Slavica Štrbac koje je na glavnom pretresu izjavila kako je njena majka jedne prilike kada je otišla da nahrani stoku, čula pucanj, došao je jedan razjaren čovjek iz susjednog sela i pitao je „Stano otkud ti tu“. Nakon toga njen otac Jelača Jovo i optuženi Šabić, vozilom odlaze po mamu i vraćaju je za Jasenicu. Kada je majka dolazila Jovo Drljača je bio živ, a sada kada su se njih troje vraćali, bio je ubijen. Nakon ovog događaja, a zbog toga što je bilo opasno kretati se, Stana i Jovo Jelača su svoju stoku dotjerali blizu kuće u kojoj su se nalazili.

142. Pored toga, svjedok Mika Pašić je u iskazu, koji je pročitao na glavnom pretresu, izjavila da je vidala lice Petra Jelaču (koji nije bio smješten s njima u PO Jasenice) za kojim je išlo jare, te da ga nakon izvjesnog vremena više nije vidjela. Na isti način, o Petru Jelača je u svom iskazu govorio i svjedok Branko Udovčić, koji je izjavio da je poznavao

Petra, bio je starijih godina i nije bio zatvoren sa njima civilima, on se slobodno kretao, međutim odjednom je nestao, a među njima zatvorenim civilima pričalo se da je navodno ubijen. Svjedok Rajko Jelača (sin Petra Jelače) navodi da je njegov otac, kako je čuo od drugih, ubijen.

143. Za Vijeće je, a vezano za ove okolnosti, posebno značajan iskaz svjedoka Jele Jerković, koja je u svojoj izjavi pročitanoj na glavnom pretresu, detaljno opisala kako su u jesen 1995. godine, pred njenu kuću došli vojnici 505 bužimske, koji su prvo kuću pretresli a onda joj rekli da iz kuće bježi jer će doći druga vojska. Svjedok pušta krave, krije se u šumi gdje čuje pucnjavu. Dok se, zajedno sa komšinicom Radojkom Jerković, sakrivala po šumi i njivama, vidjela je „*kako prolazi vojaska i tenkovi, a nakon oko 8 dana ujutro sam vicjela kako su zapaljene kuće po selu (rjena i Radcjkina kuća, te kuće Nikole Kosanović, Đure Jerković, Milorada Jerković, a kasnije su zapaljene kuće Nikole Jerković, Milana Jerković itd.)*“. Kako svjedok navodi ona i Radojka su se krile oko mjesec i po do dva, jele su i pile šta su stigle. Nakon toga, svjedok odlazi da potraži svoju kćerku Dušku, a Radojka ostaje sama. Dolaskom do kćerkine kuće vidi da je ista izgorila, kako nije uspjela pronaći ni kćerku a ni Radojku, svjedok se krije još osam dana i pošto više nije mogla izdržati izlazi na put u zaseoku Grubori, Jasenica, gdje je pronalazi mesar iz Bosanske Krupe, kojeg je poznavala prije rata, koji je zaustavio jedno vozilo i dvojici, njoj nepoznatih civila, rekao da je prevezu u Krupu, tako se svjedok našla u Podvranu. Na kraju svoje izjave svjedok izjavljuje „*da nisam bila u Podvranu, ili bih poginula ili bih umrla, izgorila mi je kuća i štala, ostala sam bez blaga.....*“⁵⁷.

144. Nadalje, kada je u pitanju sigurnost lica srpske nacionalnosti u relevantno vrijeme, vijeće je imalo u vidu i iskaz svjedoka Elvira Terzića koji je izjavio da su od načelnika dobili uputu da se civilno stanovništvo ne smije ubijati ili maltretirati, ali da je bilo dosta bošnjaka koji su sve izgubili i ništa im nije bilo sveto, kao i iskaz svjedoka Danice Čiča koja je svjedočila o tome kako joj je majka Milka Čurguz pričala da ih je stanovništvo psovalo, pljuvalo, gađalo kamenicama, te svjedoka Majkić Žarka, koji je naveo da se po selu uvijek kretala muslimanska vojska i da su morali paziti kako se pred njima ponašaju.

145. Imajući u vidu navedene dokaze, Vijeće nije moglo zaključiti da se u konkretnom slučaju radilo o protivpravnom zatvaranju civila srpske i hrvatske nacionalnosti.

146. Kada su u pitanju uslovi u kojima su boravili civili u Jasenici, a za koje je, u optužnici, navedeno da nisu zadovoljavali minimalne standarde boravka lica kojima je ograničena sloboda „*često nikakve i neredovne ishrane, bez struje, bez pitke vode, bez minimalnih higijenskih uslova, gdje su skupa u istim prostorjama boravili muškarci, žene i djeca, a svi spavali na podu ili na improviziranim ležajima.*“ Vijeće je imalo u vidu iskaze optuženog Samira Šabića, i svjedoka, pripadnika PO Jasenice, Bekira Crnkića, Mahmuta Kahrića, Samira Alijagića, Sajida Harčevića i dr., iz kojih proizilazi da su kuće u kojima su smještene dovedena lica, bile koliko toliko uslovne za stanovanje, s obzirom da su ih vlasnici napustili nekoliko dana ranije, bile su opremljene namještajem, ispred kuća je bila

⁵⁷ T-17 Zapisnik o saslušanju svjedoka Jerković Jela, Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: 16-11/3-1-04-2-413/1318-13 od 17.07.2013. godine;

voda, postojao je wc, iz motela su prenijeli krevete i madrace za muškarce koji su bili smješteni u potkrovlju, a struju u to vrijeme nije imao niko.

147. Kada je u pitanju hrana, svi saslušani svjedoci su saglasni u tome da je za hranu bilo teško, nalazili su je pretresom terena i to bi donosili u stanicu u kuhinju, u početku je hranu pripremao policajac Sajid Harčević, ali kako se broj lica povećavao, Stana Jelača se ponudila da kuha a nakon izvjesnog vremena pomagala joj je i njena kćerka Slavica. S obzirom da je na tom području bilo i puštene stoke, jedan od civila je, a radi se o Žarku Majkiću, pekao janjad i svi su zajedno jeli.

148. Ove navode potvrđuje i svjedok Ademir Mesić, novinar 511 brigade, koji je izjavio da je, po oslobađanju Bosanske Krupe, posjetio civile koji su se nalazili u kućama u Jasenicama, te da ih je tom prilikom pitao kako im je i da li imaju jesti, a oni su mu rekli da im neka Stana kuha, da svaki dan imaju hranu, bilo je puno stoke koja je hodala vani, dok svjedok Lili Umičević, uposlenica Crevnog Krsta, koja je, prema vlastitoj izjavi, obilazila lica smještena u Jasenici, navodi da su im u Jasenicu donosili hranu i odjeću, imali su neke klupe ispred kuće i tu su im ostavljali pomoć. Imali su hranu kao i ljudi koji su tu bili na dužnosti, zajedno su jeli sa policajcima, tu je bilo zaostalih jagnjadi, ovaca, rekli su da se tako hrane, a žene su kuhale.

149. Izjašnjavajući se na ove okolnosti svjedok Slavica Štrbac je izjavila da su se za hranu snabdjevali iz bašte (brali su) ispočetka, sami su spremali na šporetu, te da je svojoj majci Stani Jelača, pomagala u pripremi hrane, zatim svjedok Branko Udovčić koji je izjavio „*u to vrijeme imali smo dovoljno hrane, a Stana nam je stalno kuhala*“, kao i svjedok Žarko Majkić koji je izjavio da su im dali da idu po kućama i da traže sebi hranu, a žene koje su bile sa njima zarobljene su od pronađene hrane pravile jelo za njih kao i za vojnike koji su ih čuvali. Svjedoci Obradović Marko i Obradović Mara se, u svojim iskazima koji su pročitani na glavnom pretresu, o ovome nisu izjašnjavali.

150. Kada su u pitanju iskazi svjedoka Stane Jelača i Mike Pašić (u dijelu koji se odnosi na hranu), a koji su dati istog dana 22.08.2005. godine policijskoj stanici Krupa na Uni, isti se razlikuju u samo jednoj riječi (loša i slaba), pa je tako Mika Pašić izjavila „*hrana je bila izuzetno slaba, jeli smo jednom ili nekad ni jednom dnevno*“⁵⁸, dok je Stana Jelača izjavila „*hrana je bila izuzetno loša, znali smo jesti jednom dnevno ili nijednom*“⁵⁹, dok je svjedok Miloš Bundalo izjavio da su im „... *ubacili džak brašna ... lizali smo brašno sirovo kao telad*“⁶⁰. Očigledno je da iskazi ovih svjedoka nisu našli potvrdu u svjedočenju drugih svjedoka, bilo da su saslušani na glavnom pretresu ili su njihove izjave pročitane, te ih, stoga, Vijeće nije moglo prihvatiti kao istinite i vjerodostojne.

⁵⁸ T-6 Zapisnik o saslušanju svjedoka Pašić Mike, CJB Banja Luka, PS Krupa na Uni broj 10-1-14/01-49/05 od 22.08.2005. godine;

⁵⁹ T-9 Zapisnik o saslušanju svjedoka Jelača Stane, CJB Banja Luka, PS Krupa na Uni broj: 10-1-14/01-45/05 od 22.08.2005. godine;

⁶⁰ T-79 Zapisnik o saslušanju svjedoka Bundalo Miloš, datum 12.07.2013. godine, broj: 16-11/3-1-04-2-413/13-16/13;

151. Također, iz provedenih dokaza, prije svega iskaza oštećenih, Vijeće nije moglo zaključiti da su lica u Jasenicama bila bez pitke vode, s obzirom da je svjedok Slavica Štrbac u svojoj izjavi rekla da su vodu imali iz bunara, a i od policije su nekad znali donijeti vodu također, iz bunara, a svjedok Miloš Bundalo izjavio da je „*bila česma ispred kuće pa smo mogli piti vode*“, dok se ostali svjedoci – oštećeni Mika Pašić, Stana Jelača, Marko Obradović, Mara Obradović, Branko Udovčić, Žarko Majkić, na ove okolnosti nisu izjašnjavali.

152. Vezano za tvrdnju Tužilaštva da civili smješteni u Sabirnom centru u Jasenicama nisu imali struju, Vijeće je iz iskaza svjedoka, a koji su se između ostalog izjašnjavali i o uslovima života na području opštine Bosanska Krupa nakon 17.09.1995. godine, i to: Husnije Avdagić (*struje nje bilo*), Hamdije Čehajić (*struje nje bilo najmarje tri mjeseca*), Zijada Mehića (*struje nje imala ni opština*), H.S. (*uslovi u objektima u kojima je SJB Bosanska Krupa nastavila sa radom su bili jako teški, nje bilo struje ni vode, snalazili su se sa lampama, akumulatorima*), Muharema Sedića (*ulaskom u Bosansku Krupu, nisu imali struju ni vodu*) Elvira Terzića (*u improviziranj kući goje je bila smještena policijska stanica nismo imali svjetla, kopčali smo svjetla sijalice od auta, niko nje imao struje*), Lili Umičević (*„ niko u gradu nje imao ni vodu ni struju. I svjedok kcja je bila u svcjcy kući nje imala vodu ni struju“*) itd., zaključilo da struju, u navedenom periodu, nije imao niko, pa tako ni objekti u kojima su se nalazili civili.

153. Također, Vijeće nije moglo prihvatiti tvrdnju svjedoka Slavice Štrbac, koja se odnosila na higijenske uslove, odnosno da nisu imali čak ni vanjski wc, te da su nuždu vršili oko kuće. Naime, tačno je da je svjedok Miloš Bundalo izjavio da za higijenu nisu imali nikakve uslove, međutim ostali svjedoci oštećeni se o navedenom nisu izjašnjavali dok su svjedoci odbrane, pripadnici PO Jasenice Sajid Harčević, Bekir Crnkić, kao i optuženi Samir Šabić, a koji su do detalja opisali uslove u navedenim kućama, izjavili da je kuća, u kojoj je bilo smješteno policijsko odjeljenje Jasenica, bračni par Jelača i muškarci u potkrovlju, imala wc, dok je u drugoj kući, u kojoj su boravile žene, wc bio vanjski.

154. Nadalje, iz provedenih dokaza ne proizilazi ni tvrdnja Tužilaštva da su „*skupa u istim prostor.jama boravili muškarci, žene i cjeca*“.

155. Naime, optuženi Samir Šabić je, u iskazu datom u svojstvu svjedoka, izjavio da je morao razdvojiti muškarce od žena i da je najlogičniji potez bio da žene smjesti u kuću preko puta ispod policijske stanice (kuća Veinović Brane), a muškarce na zadnji sprat kuće gdje je bila policijska stanica (kuća Radošević Bože). Navedeno potvrđuju i svjedoci, pripadnici PO Jasenice, i to Sajid Harčević koji je izjavio da je bračni par Jelača po naredbi komandira bio smješten na spratu iznad njih u sobi koja je imala francuski ležaj, muškarci su smješteni iznad u potkrovlju, a ostale žene su bile smještene u kuću preko puta, zatim svjedok Bekir Crnkić koji navodi da su u kući prekoputa bile smještene žene, bračni par Stana i njen suprug u jednoj prostoriji na spratu u kuće u kojoj je smještena PO a u istoj toj kući su u potkrovlju bili smješteni muški civili srpske nacionalnosti, te svjedok Samir Alijagić koji kaže da su žene srpske nacionalnosti boravile u kući Veinović Brane, u kući gdje je bila PO u potkrovlju su bili muškarci a na spratu je bio bračni par koji je nađen u zoni borbenih dejstava i Enver Fajić koji navodi da su jedni civili bili ispod puta na lijevoj

strani prema Jasenici, a drugi iznad njih na spratu kuće, dole su bile žene a na spratu su bili svi muškarci.

156. Pored toga, tvrdnju Tužilaštva *da su u istim prostorijama boravili muškarci, žene i djeca*, ne potvrđuju ni svjedoci optužbe. Naime, saslušani svjedoci se jesu izjašnjavali o tome u kojoj kući je ko od civila bio smješten, međutim niti jedan svjedok ne navodi da su u istoj prostoriji bili zajedno muškarci, žene i dvoje djece, pa tako svjedok Slavica Štrbac izjavljuje da je u kući Bože Radoševića bila policija i tu je našla svoje roditelje (*Stanu i Jovu Jelača*), a da je ona noćivala u kući Brane Veinovića, koja je, kako svjedok navodi, bila prizemna, gore je bilo nešto tavana a dole su bile tri sobe, gdje je pored njih šestero koji su zajedno dovedeni (*ona, rjeno dvoje djece, Obradović Marko, Obradović Mara i Mika Pašić*) bila smještena i Anica Hinić. Svjedok dalje, bez preciziranja u kojoj tačno kući i u kojim prostorijama su se nalazila, nabraja osobe koje su u narednom periodu tu dovedene (*Bundalo Miloš i rjegova baba Savka, Čurguz Milka, Brkljač Mile i rjegova žena Savka i rjihova Ljuna, Mrda.j Mile, Petra Adamović, Majkić Žarko, Mudrinić, Knežević Milica, Zečević Todor*). Slično je svjedočenje i Mike Pašić koja je izjavila da su pored nje i osoba koje su s njom dovedene iz kuće njenog brata (Marko Obradović, Mara Obradović, Slavica Štrbac i njeno dvoje djece) u kući Veinovića bili smješteni i Brkljač Mile, Danica i Sava, Mrdalj Jela, Bundalo Jela, Adamović Petra, Lučić Danica, Čurguz Milka, dok su Anicu Hinić i Udovčić Branka zatekli⁶¹.

157. Samo svjedok Stana Jelača, majka Slavice Štrbac, u iskazu koji je pročitao na glavnom pretresu donekle precizira prostorije u kojima su se nalazili, te navodi da su dolaskom u Jasenice smješteni u kuću Bože Radošević, s tim da su Jovo i Žarko, smješteni u potkrovlje, a ona i jedna Anica su smještene u prizemlje, iz čega se može zaključiti da se ipak, već na samom početku, vodilo računa o tome da se muškarci i žene razdvoje. Svjedok dalje navodi da su poslije nekoliko dana Jovo i ona (s obzirom da su bračni par) dobili jednu zajedničku sobu, Anicu su premjestili u kuću Brane Vejinovića gdje su osim nje bili smješteni ostali civili koji su svakodnevno pronalazeni u napuštenim selima. U istoj kući u kojoj je svjedok bila, u potkrovlju, su smještena sljedeća lica Žarko Majkić, David Mudrinić, Slobodan Topolić, Miloš Bundalo, Branko Udovčić.⁶² Navedeno u svom iskazu potvrđuje i svjedok Branko Udovčić koji je izjavio *“srješten sam u potkrovje kuće (u kćj se nalazila policija)”*⁶³.

158. Na kraju, a vezano za uslove smještaja, Vijeće nalazi da iz provedenih dokaza ne proizilazi ni tvrdnja Tužilaštva da su *„svi spavali na podu ili na improviziranim ležajima“*.

159. Tužilaštvo ove navode iz optužnice zasniva ili na iskazu svjedoka – oštećene Slavice Štrbac, koja je na glavnom pretresu govorila o uslovima u kući Brane Veinović,

⁶¹ T-7 Zapisnik o saslušanju svjedoka Pašić Mike, Državna agencija za istrage i zaštitu broj: 14-11/3-103-103-1/05 od 20.12.2005. godine;

⁶² T-10 Zapisnik o saslušanju svjedoka Jelača Stane, Državna agencija za istrage i zaštitu 14-11/3-103-102-1/05 od 20.12.2005. godine;

⁶³ T-13 Zapisnik o saslušanju svjedoka Udovčić Branka, Državna agencija za istrage i zaštitu broj 14-11/3-103-110-1/05 od 23.12.2005. godine;

odnosno da u istoj „*nije bilo ničega, osim sečnje i tu su jcy spavala cjeca, a narod je spavao po dekama i po podu*“, obzirom da se ostali svjedoci-oštećeni, osim svjedoka Miloša Bundalo, na ove okolnosti nisu izjašnjavali, ili ovakav zaključak Tužilaštva, po automatizmu, proizilazi iz tvrdnje da su civili „*držani u uslovima kcji nezadovoljavaju minimalne standarde boravka*“, kako je navedeno u činjeničnom opisu tačke 1. precizirane optužnice.

160. Svjedok Miloš Bundalo, je izjavio „.... u kući Miloša Nedimovića spavali smo na krevetu trcje“⁶⁴, „dok su Slobodana Topolića i Branka Udovčića držali zatvorene u podrumu kuće, u kcjcj je bila policija“, a ovu činjenicu nije potvrdio niti jedan od svjedoka, pa ni Branko Udovčić, s tim da vijeće napominje da kuća o kojoj govori svjedok Bundalo, podrum nije ni imala.

161. Vijeće je, s druge strane, imalo u vidu i cijeno iskaze brojnih svjedoka odbrane, čiji iskazi su u prethodim paragrafima ove tačke precizirane optužnice već obrazloženi, a koji su govorili o uslovima u kućama u kojima su smješteni civili kao i oni sami, odnosno da su kuće bile opremljene, imale namještaj, kuhinju, krevete a da su madrace donosili iz obližnjeg hotela, i to kako za opremanje spavaone za policajce, tako i za prostorije u kojima su bili smješteni civili.

162. Nadalje, brojni svjedoci (osim oštećenih i pripadnika PO Jasenice), su na glavnom pretresu svjedočili o uslovima koji su vladali na tom području, nakon 17.09.1995. godine, odnosno da je Bosanska Krupa, kako to navodi svjedok Muhamed Delalić bila najrazrušeniji grad, odnosno da je to bila „*Hirošima, struje nje bilo, nje bilo vode, komunalnih resursa uopšte nje bilo, taj život je bio otežan*“ (svjedok Husnija Avdagić), „*grad je bio kao Vukovar, razrušen kao Vukovar... u Krupi najmanje tri mjeseca nisu imali ni struje ni vode..*“ (svjedok Hamdija Čehajić), „*Krupa je bila jedan od najrazrušenijih gradova u BiH, struje nje imala ni opština*“ (svjedok Zijad Mehić), „.... *grad je bio grozan, porušen, zapajen, zarastao, policijska stanica, u kcjcj su ranije bili, je izgorila, bila je potpuno porušena ... uslovi rada u novim objektima u kcjima je SJB Bosanska Krupa bila srještena su bili jako teški, nje bilo struje ni vode...*“ (svjedok H.S.), „*zaplakao sam kada sam vidio šta je od našeg grada ostalo*“ (svjedok Idriz Ezić), „*niko u gradu nje imao ni vodu ni struju. I svjedok kcja je bila u svcjcj kući nje imala vodu ni struju*“ (svjedok Lili Umičević.

163. Cijeneći provedene dokaze na glavnom pretresu, pri tome imajući u vidu vrijeme dešavanja, okolnosti i prilike koje su vladale na tom području, a bez namjere da ustvrdi kako su uslovi u kojima su boravili civili bili dobri, Vijeće, ipak, nije moglo prihvatiti navode optužbe i optužene Šarana i Šabića, oglasiti krivim zbog toga što nisu preduzeli aktivnosti sa ciljem osiguranja minimalnih standarda boravka tih lica, u skladu sa međunarodnim pravom. Ovo tim prije što se uslovi u kojima su oni boravili nisu mnogo razlikovali od

⁶⁴ **T-79** Zapisnik o saslušanju svjedoka Bundalo Miloš, datum 12.07.2013. godine, broj: 16-11/3-1-04-2-413/13-16/13;

uslova u kojima je živjelo ostalo stanovništvo tog područja, također bez struje i vode, sa najlonima na prozorima umjesto stakla, dobijajući hranu od Crvenog krsta, temeljem čega je Vijeće i zaključilo da tvrdnje Tužilaštva nisu dokazane van svake razumne sumnje.

164. Nadalje, istom tačkom optužnice optuženi Šabić se tretirao i da je naređivao i upućivao na nezakoniti i prinudni rad lica zatočena u Sabirnom centru Jasenice, a koji rad su, i to: „*čišćer:ja prostor:ja PO Jasenice, kuhar:ja hrane za policajce, čišćer:ja motela u Jasenici, cjepar:ja drva*“ obavljale zatočene žene, a Slavica Štrbac sa sobom vodila na prinudni rad i mlđb. kćerku Božanu od 5 godina, dok su zatočeni Miloš Bundalo i dijete Miodrag Štrbac od 14 godina „*čuvali stoku za potrebe vjcske*“, a zatočeni Mile Brkljač, Marko Obradović i Dušan Šajin „*obav:jali fizičke radove čišćer:ja zapaštenog dvorišta oko kuće g:je je bila sm:ještena PO Jasenica*“, dok se optuženom Jadranku Šaranu na teret stavlja da, kao načelnik SJB Bosanska Krupa i lice nadređeno Samiru Šabiću, iako je znao ili mogao znati da Šabić zatočena lica upućuje na prinudni rad, nije preduzeo nužne i razumne mjere da se to spriječi, odnosno nije preduzeo nužne i razumne mjere da Šabić bude kažnjen.

165. Iz činjeničnog opisa ove tačke optužnice proizilazi da su većinu poslova obavljale žene – čistile prostorije PO Jasenica, kuhale hranu za policajce, čistile motel, cjepale drva, s tim da Vijeće, na osnovu nesaglasnih i protivrječnih izjava svjedoka nije moglo utvrditi da su, neki od radova, uopšte obavljani.

166. Naime, svjedok Mika Pašić u svom iskazu navodi da su „*žene svakodnevno radile kućne poslove i tovarile iscjepana drva na prikolice*“⁶⁵ dok u drugom iskazu navodi „*mi žene smo čistile zgradu hotela i vođene smo da tovarimo drva*“⁶⁶, svjedok Mara Obradović navodi da je „*...čistila ambulantu, a mlāde žene su tovarile drva u šumi i radile druge fizičke poslove*“⁶⁷, dok svjedok Stana Jelača u iskazu navodi da su „*žene prale veš spremale hranu, a muški sjekli i slagali drva*“⁶⁸, odnosno da je „*svakodnevno kuhala hranu, prala suđe, prala uniforme, dok su muškarc:ci cjepali drva*“⁶⁹. Svjedok Marko Obradović ističe da su „*mlāde žene ijerali da tovar:je drva, a star:je su radile u ambulanti u Jasenici g:je su prale veš i suđe*“⁷⁰, a o tome da su žene „*vršile utovar i slagar:je iscjepanih drva*“⁷¹, govori i svjedok Branko Udovčić.

⁶⁵ **T-6** Zapisnik o saslušanju svjedoka Pašić Mike, CJB Banja Luka, PS Krupa na Uni broj 10-1-14/01-49/05 od 22.08.2005. godine;

⁶⁶ **T-7** Zapisnik o saslušanju svjedoka Pašić Mike, Državna agencija za istrage i zaštitu broj: 14-11/3-103-103-1/05 od 20.12.2005. godine;

⁶⁷ **T-4** Zapisnik o saslušanju svjedoka Obradović Mare, CJB Banja Luka, PS Krupa na Uni broj 10-1-14/01-16/05 od 06.06.2005. godine;

⁶⁸ **T-9** Zapisnik o saslušanju svjedoka Jelača Stane, CJB Banja Luka, PS Krupa na Uni broj: 10-1-14/01-45/05 od 22.08.2005. godine;

⁶⁹ **T-10** Zapisnik o saslušanju svjedoka Jelača Stane, Državna agencija za istrage i zaštitu 14-11/3-103-102-1/05 od 20.12.2005. godine;

⁷⁰ **T-2** Zapisnik o saslušanju svjedoka Obradović Marka, CJB Banja Luka, PS Krupa na Uni broj 10-1-14/01-17/05 od 06.06.2005. godine;

⁷¹ **T-13** Zapisnik o saslušanju svjedoka Udovčić Branka, Državna agencija za istrage i zaštitu broj 14-11/3-103-110-1/05 od 23.12.2005. godine;

167. Svjedok Slavica Štrbac je u svom iskazu navela da su ih tjerali da rade, otac joj je morao traktorom da dovozi drva koja su ljudi pripremili za jesen, a žene su tjerali da „tovare“ drva u traktor, na pitanje da li je ona to radila (a Vijeće primjećuje da je bila najmlađa odrasla osoba u Jasenicama), odgovara *“ja nisam lično, osim što sam pomagala majci u kuhinji”*, dok svoju malodobnu kćerku, u kontekstu činjeničnog opisa optužnice, uopšte ne spominje.

168. Dakle, iz navedenog bi se moglo zaključiti da su neke od žena obavljale kućne poslove, i to u kućama u kojima su bile smještene zajedno sa svojim porodicama, kao i ostalim civilima, čistile, prale veš, spremale hranu, dok o čišćenju prostorija policijskog odjeljenja Jasenica nije govorio niko od saslušanih svjedoka. Doduše, neki od njih su svjedočili o čišćenju ambulante, ali se to ne navodi u činjeničnom opisu optužnice.

169. Kada je u pitanju pripremanje hrane, Vijeće nije imalo razloga za zaključak da su zatočene žene, kako to tvrdi Tužilaštvo, hranu kuhale samo za policajce PO Jasenica, jer to ne proizilazi iz provedenih dokaza.

170. Naime, optuženi Samir Šabić je, u iskazu datom u svojstvu svjedoka, izjavio da se u kuhinji pripremala hrana za sve njih (policajce i civile), a njegove navode potvrđuju i pripadnici PO Jasenice, između ostalih, Sajid Harčević koji je u svom iskazu govorio o tome da je pored policijskih poslova u PO Jasenice imao obavezu i da priprema hranu, te da je, kada se broj lica povećao Stana Jelača komandiru Šabiću ponudila pomoć u kuhinji oko pripreme hrane za sve njih. Dakle, Stana je hranu pripremala za sve njih, a kasnije joj je pomoć u kuhinji pružila njena kćerka Slavica. Svi su se hranili iz istog lonca. Ove navode, potvrđuje i svjedok Samir Alijagić, također pripadnik PO Jasenice, koji je na glavnom pretresu govorio o tome kako je ishrana policajaca i civila, bila osigurana tako što je prvih par dana policajac pripremao hranu, a kada se povećao broj civila, Stana se sama ponudila da svima priprema hranu, kao i ostali svjedoci (Ademir Mesić, Branko Udovčić, Žarko Majkić), čiji iskazi su ranije navedeni.

171. Nadalje, o čišćenju zgrade hotela govorila je samo svjedok Mika Pašić i to u samo jednom od dva iskaza datim nadležnim organima, dok drugi svjedoci to ne pominju, tako da ovaj iskaz nije mogao biti osnova za zaključak da su neke žene uopšte obavljale ove radove.

172. Također, niko od saslušanih svjedoka nije svjedočio ni o tome da su žene cjepale drva, svi koji su o tome govorili saglasni su da su drva cijepali muškarci, a da su žene iscjepana drva slagale, međutim, ni to nije navedeno u činjeničnom opisu ove tačke optužnice.

173. Prema navodima optužnice muškarci, i to Miloš Bundalo i dijete Miodrag Štrbac su čuvali stoku za potrebe vojske, dok su zatočenici Mile Brkljač, Marko Obradović, Dušan Šajin vođeni na krčenje zapuštenog dvorišta oko kuće gdje je bila policija. Ovaj dio činjeničnog opisa Tužilaštvo, zasniva na pročitanoj iskazu svjedoka Miloša Bundalo, koji

je izjavio da mu nije poznato da su drugi zarobljenici vođeni na rad, osim što su Mile Brkljač, Marko Obradović, Dušan Šajin i još dvojica vođeni na krčenje zapuštenog dvorišta oko kuće gdje je bila policija, a Slavica je svoju kćerku (za koju svjedok kaže da je imala 12 godina) vodila sa sobom, dok je 14-godišnji Mišo sa njim čuvao ovce.

174. Mile Brkljač kao ni Dušan Šajin nisu saslušani na glavnom pretresu niti su njihovi iskazi pročitani, dok svjedok Marko Obradović, u svom iskazu ne govori o tome da je, osim čuvanja stoke, obavljao još neke radove.

175. Pored toga, a vezano za lice Dušan Šajin, Vijeće primjećuje da Tužilaštvu u uvodnom djelu tačke 1. optužnice, kada nabraja lica koja su, u periodu od 17.09. pa sve do 09.10.1995. godine „*protivpravno zatvorena u prostorjama Sabirnog centra Jasenice pri PO Jasenice*“ ne navodi da se ovo lice uopšte nalazilo u PO Jasenice, a što je i sasvim logično, budući da je lice Dušan Šajin, a kako to proizilazi iz materijalnog dokaza T-26⁷², jedno od tri lica srpske nacionalnosti koje je 31.12/01.01.1996. godine pronađeno od strane pripadnika vojne brigade i predat u PO Jasenice, dakle izvan vremena inkriminacije ove tačke optužnice, ali nije logično da je naveden u činjeničnom opisu ove tačke optuženja, kao lice koje je obavljalo prinudne radove.

176. Dakle, samo Miloš Bundalo tvrdi da je zajedno sa Miodragom Štrbcem (14 godina) čuvao stoku, dok svjedok Mika Pašić navodi da je njen brat (Marko Obradović) zajedno sa Miodragom Štrbcem čuvao ovce i krave koje je vojska skupila na jedno mjesto, a svjedok Mara Obradović je izjavila da je njen muž (Marko Obradović) čuvao krave i ovce, dok svjedok Marko Obradović govori o tome da je sa još zarobljenika čuvao ovce i krave, ne pominjući pri tome da je to radio zajedno sa Miodragom Štrbac, a svjedok Branko Udovčić navodi da je on čuvao stoku koja je skupljena po napuštenim selima.

177. Zbog navedenog, iskaz svjedoka Miloša Bundalo nije mogao biti prihvaćen kao osnova za činjenično utvrđenje ove tačke optužnice. Sem toga, izjava ovog svjedoka u pogledu činjenice da je Slavica Štrbac na prinudni rad (a kojeg, kako se iz iskaza ovog svjedoka može zaključiti, nije ni bilo) vodila i svoju mladb. kćerku Božanu (za koju Bundalo navodi da je imala 12 godina), samo produbljuje sumnju u pogledu istinitosti i vjerodostojnosti njegovog svjedočenja u cjelini.

178. Sagledavajući iskaze svjedoka kako pojedinačno, tako dovodeći ih i u vezu, Vijeće nije moglo utvrditi da su radovi obavljani na način kako je to navedeno u činjeničnom opisu optužnice. Međutim, sve i da se prihvate tvrdnje Tužilaštva u odnosu na ovu činjenicu, Vijeće nije steklo dojam da se u konkretnom slučaju, a obzirom na poslove koji su obavljani, radilo o nezakonitom prinudnom radu.

179. Naime, prema presudi pretresnog vijeća MKSJ-a u predmetu Blagoje Simić, prisilni rad civila može biti u skladu sa međunarodnim humanitarnim pravom, ako je takav rad (okupacionim snagama) potreban kako bi funkcionisale javne usluge ili ako se radom civila

zadovoljavaju potrebe stanovništva na okupiranoj teritoriji u pogledu ishrane, obezbjeđenja skloništa, odjeće ili prevoza ili zaštite zdravlja.

180. Na osnovu svega navedenog ovo Vijeće je stanovišta da radovi, pa ni oni opisani u optužnici, a imajući u vidu sve okolnosti iz tog vremenskog perioda, ni u kom slučaju ne mogu predstavljati prinudni rad u smislu kršenja odredbi Ženevskih konvencija, s obzirom da su radovi bili obavljani, prvenstveno u cilju osiguranja i obezbjeđenja, prije svega, što kvalitetnijeg života samih lica koja su se tu nalazila.

181. Pored toga, a da bi Vijeće uopšte moglo cijeniti da li se u konkretnom slučaju zaista radilo o protivpravnom prisilnom radu, Tužilaštvo je bilo dužno dokazati okolnosti pod kojima je rad obavljan, odnosno da su uslovi rada bili teški, lica radila od jutra do večeri, pri tome dobijali malo hrane i vode kao i sve druge okolnosti a koje bi, eventualno upućivale ne zaključak da obavljeni rad nije bio u skladu sa humanitarnim pravom, a što je Tužilaštvo u potpunosti propustilo učiniti.

182. Imajući u vidu navedeno, Vijeće nije našlo dokazanom tvrdnju Tužilaštva, da je „*sabirni centar Jasenice, po svjcim karakteristikama bio logor, sa nehumanim i nezdravim uslovima boravka*“, niti optužene Jadranka Šarana i Samira Šabića, oglasiti odgovornim što nisu preduzeli aktivnosti sa ciljem osiguranja minimalnih standarda boravka lica koja su se nalazila u PO Jasenice, odnosno optuženog Jadranka Šarana, kao nadređenog optuženom Šabiću, odgovornog i što nije preduzeo nužne i razumne mjere da spriječi i kazni Samira Šabić, zbog činjenice da zatočena lica u Jasenici upućuje na prinudni rad, s obzirom da Tužilaštvo, a pored svega navedenog, ničim nije dokazalo ni postojanje znanja o navedenom kod optuženog Šarana, odnosno o obavljanju bilo kakvih radova u PO Jasenica, iz kojih razloga je Vijeće i donijelo odluku kao u izreci presude.

183. Dakle, cijeneći provedene dokaze u cijelini, Vijeće nije moglo zaključiti, van svake razumne sumnje, da su optuženi Jadranko Šaran i Samir Šabić, počinili krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka e) i f) KZ BiH, u vezi sa članovima 29. i 180. stav 1. i 2. istog Zakona.

(B) tačka 2. precizirane optužnice

184. Tačkom 2.a precizirane optužnice, optuženom Samiru Šabiću se stavlja na teret da je, dok je vršio ispitivanje zatočenih civila Slobodana Topolića i Miloša Bundalo, kojem ispitivanju su bili prisutni njemu podređeni policajac Zijad Kadić i drugi njima poznati NN policajci PO Jasenice, omogućio Zijadu Kadiću da policijskom palicom više puta udari Slobodana Topolića u predjelu leđa, nanijevši mu snažnu tjelesnu bol uslijed čega je Topolić jaukao i pao na zemlju, a za koje vrijeme je Samir Šabić nastavio ispitivati zatočenika Miloša Bundalo, te da je Zijad Kadić, dok je trajalo ispitivanje Miloša Bundalo, prvo Miloša otvorenim dlanom udario u predjelu jednog obraza, a zatim na isti način udario

⁷² **T-26** - Izvještaj o ratnim dejstvima i drugim bezbjednosnim događajima za dan 31.12./01.01.1996. godine u vremenu od 06-06 sati koje je prikupila dežurna služba na području koje pokriva SJB B. Krupa, sačinjen od strane Dežurne službe SJB Bosanska Krupa;

ga i u drugu stranu obraza, uslijed čega je Miloš Bundalo trpio snažnu tjelesnu bol, pao na pod i počela mu teći krv iz nosa i ušiju, nakon čega je Zijad Kadić uhvatio Miloša Bundalo za košulju, i prevukao nazad u Sabirni centar Jasenice gdje ga je zatvorio zajedno sa ostalim licima.

185. Vijeće je posebnu pažnju poklonilo iskazu oštećenog Miloša Bundalo, koji je pročitan na glavnom pretresu, a na kojem Tužilaštvo, očito, zasniva i ovu tačku optužnice.

186. Naime, ovaj svjedok navodi da je zarobljen od strane vojske zajedno sa Slobodanom Topolićem, te da su Topoliću, vojnici koji su ga zarobili, rekli da će kazati (da li je četnik) ovdje ili u Jasenici „Akiću“, nakon čega su obojica prevezeni u Jasenicu, gdje su ih odmah odveli komandiru.

187. Svjedok ne zna ime tog komandira, ali kaže da je ta policija i taj komandir bili u kući Nedimovića u Jasenici. Kad je Slobodan, na pitanje komandira, odgovorio da nije četnik, taj komandir je dao znak pogledom vojniku ili policajcu, koji im je stajao iza leđa i držao palicu u ruci, nakon čega je taj vojnik ili policajac, a za kojeg je svjedok zaključio da je Akica ili Akić, odveo Slobodana ispred kuće i tada je jasno vidio i čuo kako ga tuče, udarao ga je palicom preko leđa preko 10 puta, čuo je jake jauke Slobodana i udarce palice. Svjedok je vidio kako ga je tukao taj Akica dok Slobodan nije pao na zemlju, a nakon toga su Slobodana ostali vojnici odveli u zatvor u podrumu.

188. Svjedok dalje navodi da je njega, dok su Slobodana tukli ispred kuće, ispitivao komandir, nakon čega ga je Akica udario otvorenim dlanom u oba obraza, a potom ga je, jer je svjedok pao, uhvatio za košulju i prevukao do kuće Miloša Nedimovića gdje ga je ubacio. U toj kući svjedok je zatekao, između ostalih, i Slavicu Jelača (odnosno Slavicu Štrbac, djevojački Jelača), koja mu je, jer je bio sav krvav, tekla mu je krv iz nosa i ušiju i udarila krva na usta, začepila vatom nozdrve i uši.

189. Svjedok Slavica Štrbac je navela da nije bila prisutna kada se navedeni događaj desio, pa nije ni vidjela osobu koja je tukla Miloša Bundalo, a sam Bundalo joj je, kada je došao, rekao da ga je Hapica „*ošinuo, ošamario*“. Bio je krvav. Ne potvrđuje da ga je bilo ko dovukao za košulju i ubacio u kuću. Nakon toga je, prema navodima ovog svjedoka, došao Hapica i pitao „*ko te tuko, ko te tuko, nije niko veli, e tako te volim.*“ o čemu Miloš Bundalo nije sjedočio, niti bilo ko drugi od svjedoka čiji su iskazi pročitan na glavnom pretresu.

190. O tome da je istom prilikom pretučen i Slobodan Topolić, koji nije saslušan na glavnom pretresu niti je njegov iskaz pročitan, Miloš Bundalo joj nije ništa rekao.

191. Inače, svjedok Miloš Bundalo „Apicu“ opisuje kao osobu „*srednje visine, kraće podšišane crne kose, obrljan, blijed u licu, srednje građe*“, dok ga svjedok Slavica Štrbac, naziva „Hapicom“ i opisuje kao „*plavog i mršavog*“, procjenila je da ima oko 30 godina, a na glavnom pretresu kaže da je u optužnici vidjela da je '75 godište.

192. Imajući u vidu navedeno, Vijeće nije moglo samo na osnovu, iskaza iz istrage svjedoka Miloša Bundalo, koji je pročitan na glavnom pretresu, zaključiti da se događaj

desio na način kako ga je opisao ovaj svjedok, niti da se uopšte desio, tim prije što je svjedok u svojoj izjavi naveo da je bio pretučen i prije dovođenja u policijsko odjeljenje u Jasenicama, te da je po dolasku u Jasenice odmah doveden, kako kaže, kod komandira.

193. O navedenom je svjedočila i Stana Jelača koja je navela da su Miloš Bundalo i njegova žena dovedeni strašno izubijani „*bili su svi natečeni, plavi i krvavi po licu*“, a ovo potvrđuje i svjedok Mara Obradović, u svom iskazu pročitano na glavnom pretresu, gdje navodi da je Jela Bundalo pričala da su je prilikom zarobljavanja tukli kundakom puške i imala je vidne povrede. Slobodan Topolić, koji bi jedini mogao potvrditi iskaz Bundala, niti je saslušan na glavnom pretresu, niti je njegov iskaz pročitano.

194. U kojoj mjeri je upitna vjerodostojnost iskaza Miloša Bundalo govori i činjenica da je on svjedočio i o premlaćivanju Stjepana Majkića, od strane komandira, iako Stjepan Majkić nije naveden kao lice koje je bilo smješteno u Jasenici i ne nalazi se na spisku civila srpske nacionalnosti koji su bili u PO Jasenica (materijalni dokaz O1-32)⁷³, a prema iskazu Stane Jelača, ovo lice je dovedeno kada su bili u Podvranu.

194. Nadalje, istom tačkom optužnice optuženim Šabiću i Kadiću se stavlja na teret i da su neutvrđenog dana, u prostorijama sabirnog centra Jasenice, natjerali zatvorenike Žarka Majkića i Davida Mudrinića da se međusobno udaraju, od kojih udaraca su obojica trpili tjelesnu bol, kojom prilikom se David Mudrinić i onesvijestio.

195. Svjedok Miloš Bundalo, na čijem iskazu tužilaštvo zasniva i ovaj dio činjeničnog opisa optužnice, je u svom iskazu izjavio da su „Akica“ i komandir doveli Žarka Majkića i Davida Mudrinića, te su ih tjerali da se međusobno tuku, a u toj međusobnoj tuči David se onesvijestio nakon čega su ih prestali tući.

196. Na osnovu ovakvog iskaza svjedoka nejasno je da li su navedena lica tučena od strane optuženih Šabića i Kadića ili su se isti tukli međusobno, a što se na glavnom pretresu nije moglo razjasniti, tim prije što niko drugi, o navedenom događaju, nije svjedočio, bar ne na način kako je to opisao svjedok Miloš Bundalo.

197. Naime, svjedok Marko Obradović, čiji iskaz je pročitano na glavnom pretresu, je izjavio da je policija odvajala neoženjene zarobljenike i nagonila ih da tuku jedni druge, ne navodeći o kojim zarobljenicima se radilo, dok je Mika Pašić navela da ih je Šabić više puta znao postrojiti i pucati im iznad glava, a lično je vidjela kako je Šabić postrojio i prišao Davidu Mudriniću te ga udario šakom u predjelu glave i odmah ga srušio na zemlju, a svjedok Stana Jelača da je Samir Šabić svojim policajcima naređivao da svakodnevno tuku zarobljenike, odnosno naređivao je zarobljenicima da se tuku između sebe (o čemu, osim Mike Pašić i Stane Jelača, nije svjedočio niko drugi).

198. Za Vijeće su navedeni iskazi i neuvjerljivi i nepouzdan, a očigledno je da istima vjeru ne poklanja ni samo Tužilaštvo, s obzirom da se optuženom Šabiću, radnje koje

⁷³ O1-32 Spisak civila srpske nacionalnosti I s/č vojnika u Jesenici, bez broja od 03.10.1995. godine MUP USK;

navode ovi svjedoci uopšte ne stavljaju na teret, kao, uostalom, ni mnoge druge radnje o kojima su svjedočile Stana Jelača i Mika Pašić.

199. Pored toga, oštećeni Žarko Majkić, čiji iskaz je pročitao na glavnom pretresu, negira ove navode i kaže da u Jasenici „*nisam dobjao batine*“⁷⁴, dok svjedok oštećeni David Mudrinić nije saslušan na glavnom pretresu niti je njegov iskaz pročitao.

200. Dakle, očito je da Tužilaštvo krivičnu odgovornost optuženih Šabića i Kadića, za radnje iz tačke 2a. precizirane optužnice, temelji na, u istrazi datom, iskazu svjedoka Miloša Bundalo, pročitano na glavnom pretresu. Kako ovaj iskaz iz istrage nije podložan provjeri, niti je odbrani pružena mogućnost da unakrsno ispita svjedoka i time eventualno dovede u pitanje njegove navode, samo na ovom iskazu Vijeće ne može zasnovati osuđujuću presudu u odnosu na optužene, s obzirom da presuda ne smije biti, u odlučujućoj mjeri, zasnovana na iskazima nedostupnih svjedoka, čiji se iskazi čitaju na glavnom pretresu, jer se odbrani uskraćuje pravo da neposredno ispita takve svjedoke, čime se narušava procesna jednakost stranaka. Osim toga, a što je Vijeće navelo više puta, zbog kontradiktornosti, brojnih nejasnoća i nelogičnosti upitna je i istinitost i vjerodostojnost iskaza ovog svjedoka u cjelini.

201. Nadalje, Vijeće iz iskaza svjedoka nije moglo zaključiti ni da je optuženi Zijad Kadić, počinio radnje koje su opisane u dijelu tačke 2b) odnosno sa je više puta primorao civila Slobodana Topolića da mu čisti cipele, a jedne prilike dok mu je čistio cipele, Zijad Kadić ga policijskom palicom, rukama i nogama udarao po nogama i čitavom tijelu, od kojih udaraca je Topolić bio prekriven krvlju po glavi i licu, po tijelu zadobio natekline od udaraca, a od tjelesnih bolova je jaukao i dozivao u pomoć.

202. Kao što je ranije navedeno, Vijeće nije imao priliku čuti iskaz samog Slobodana Topolića.

203. Svjedok Stana Jelača, u svojim iskazima, pročitanim na glavnom pretresu, navodi da je gledala kada je policajac po imenu „Apica“ tukao gumenom palicom Slobodana Topolića po tijelu, nogama po cijelom tijelu, naređivao mu je da čisti cipele, a da je Topolić čitavo vrijeme strašno vikao, odnosno jaukao od bolova. Bio je sav natečen, plav i krvav po glavi i licu.

204. Svjedok Mika Pašić, u svom iskazu od 22.08.2005. godine, navodi da je „Apica“ nagonio Topolića da mu čisti cipele, te dok mu je on čistio cipele, tukao ga je palicom, rukama i nogama. Topolić je bio sav natečen, plav i krvav po licu. Međutim, ovaj svjedok, u svom iskazu iz decembra iste godine ovaj događaj uopšte ne spominje.

205. Ostali svjedoci, a vezano za oštećenog Slobodana Topolića daju neprecizne izjave, te iako svjedok Branko Udovčić kaže da je vidio kako policajci tuku Topolića, a svjedok Mara Obradović navodi da je vidjela kada su fizički napali Topolića i pretukli ga palicama u

⁷⁴ **T-15** Zapisnik o uzimanju izjave od svjedoka Majkić Žarko, SJB Prijedor broj 10-1-10/02-2-614/06 od 21.07.2006. godine;

predjelu leđa, ni jedno od njih ne navodi o kojim policajcima je bilo riječ. Isto tako, niti jedan od ovih svjedoka ne govori o čišćenju cipela optuženog Zijada Kadića.

206. Svjedok Slavica Štrbac, koja je jedina saslušana na glavnom pretresu uopšte ne spominje Slobodana Topolića i njegovo maltretiranje, što je, u najmanju ruku čudno, s obzirom da je i ona, kao i ostali, svakodnevno bila prisutna, u prostorima u i oko, kako se navodi u optužnici „Sabirnog centra Jasenice“, gdje su bili smješteni.

207. Imajući u vidu navedene iskaze, Vijeće nije moglo svoje uvjerenje da se događaj desio na način opisan u činjeničnom supstratu optužnice zasnovati na pročitanim iskazima svjedoka Stane Jelača i Mike Pašić, koje nisu podvrgnute direktnom i unakrsnom ispitivanju, odnosno odbrana nije imala mogućnost da unakrsnim ispitivanjem svjedoka dovode u pitanje ili eventualno ospori, istinitost njihovih izjava, a kako je to već obrazloženo u paragrafu 200. kada je Vijeće dalo razloge zbog kojih nije moglo prihvatiti ni pročitani iskaz svjedoka Miloša Bundalo.

208. U svakom slučaju, stav Vijeća u odnosu na iskaze ovih svjedoka, u cjelini, jeste da istim nedostaje objektivnost i uvjerljivost, te da obiluju neprihvatljivim tvrdnjama, jer pored toga što govore o onome što niko drugi nije vidio, niti o tome svjedočio, svjedoci potpuno identično opisuju ne samo ovaj, nego i druge događaje, koristeći se istovjetnim riječima i frazama, zbog čega je Vijeće u uvjerenju da svjedoci govore o nečemu što se, zapravo, nije ni desilo, jer nema potvrdu u ostalim dokazima, i što nisu ni mogle vidjeti (prikazujući to kao vlastito viđenje), uz niz detalja koji bi trebalo da ubijede Vijeće, naročito, u krivičnu odgovornost optuženog Samira Šabića. Međutim, ovakvi iskazi uspijevaju samo toliko da kod Vijeća stvore sumnju u istinitost svjedočenja i ni u kom slučaju ne predstavljaju vjeran prikaz onoga što su svjedoci stvarno vidjeli i čuli.

209. Nadalje, istom tačkom se optuženom Zijadu Kadiću stavlja na teret i da je, u više navrata, u prostorijama sabirnog centra Jasenice, zajedno sa drugim njemu poznatim NN pripadnicima Policijskog odjeljenja Jasenice, tukao ratnog zarobljenika Branka Udovčića policijskom palicom u predjelu glave, po rukama i nogama i drugim dijelovima tijela za koje vrijeme je Branko trpio snažnu tjelesnu bol i patnju i jaukao.

210. Iz iskaza svjedoka Branka Udovčića, datog u decembru 2005. godine, koji je pročitana na glavnom pretresu, proizilazi da je bio smješten u potkrovlju kuće u kojoj je bila policija, „*dok smo boravili u policiji, svaku drugu noć, po mraku, su ulazila lica, te su tukli nas zatvorene civile, palicama, nogama, rukama i sviju bez izuzetaka*“⁷⁵. Dakle, u ovom iskazu svjedok Udovčić ne precizira ko ga je tačno tukao, kao ni ko je pored njega još bio tučen.

211. Međutim, u drugom svom iskazu, datom u oktobru 2005. godine, ovaj svjedok je naveo da su bili smješteni u privatnoj kući u Jasenici, bilo ih je u jednoj prostoriji 72-je, iz

⁷⁵ T-13 Zapisnik o saslušanju svjedoka Udovčić Branka, Državna agencija za istrage i zaštitu broj 14-11/3-103-110-1/05 od 23.12.2005. godine;

Banja Luke, Prijedora, Sanskog Mosta, Gradiške, da su ih **čuvali policajci, koji su ih pojedinačno izvodili i tukli svim i svačim, ne birajući dijelove tijela, po glavi, rukama, leđima, nogama**. Čim bi bili izvedeni iz te prostorije u kojoj su spavali tuča je već započinjala u hodniku. Kako se radilo o policajcima, tukli su ih policijskim palicama.

212. Sagledavajući ova dva iskaza evidentno je da je činjenični opis optužnice (s obzirom da se u istom navodi da je Udovčić policajskom palicom tučen po različitim dijelovima tijela) zasnovan na iskazu iz oktobra 2005. godine, koji Vijeće nije moglo prihvatiti kao istinit i vjerodostojan, jer pored toga što nije mogao biti provjeren na glavnom pretresu, u ovom iskazu svjedok Udovčić govori i o dešavanjima o kojima nije svjedočio niti jedan od svjedoka.

213. Naime, o premlaćivanju u potkrovlju ili hodniku kuće, gdje je bila smještena policija, nije govorila ni Stana Jelača, koja se sa suprugom nalazila na prvom spratu kuće u kojoj je bio i Udovčić, kao ni ostali civili – muškarci koji su zajedno sa Udovčićem bili smješteni u potkrovlju kuće, Majkić Žarko i Miloš Bundalo, i dok svjedok Bundalo govori o tome da je samo jednom, kada je doveden, dobio dva šamara, svjedok Majkić je izjavio da dok je bio u Jasenicama „nije dobijao batine“.

214. Nasuprot iskazu svjedoka Udovčića, svjedok Slavica Štrbac, koja je bila smještena u kući Brane Veinović, koja je bila prekoputa, kaže da je lično vidjela ispred Branine kuće kako je Branka Udovčića, koji je bio zarobljenik “*Hapica tukao, svaki dan (palica i preko leđa)*“, a svjedok Mika Pašić, u svom iskazu kaže da su više od ostalih, svakodnevno tukli Branka Udovčića i Miloša Bundalo, Slobodana i Davida.

215. Dakle, prema iskazu svjedoka Branka Udovčića proizilazi da su po mraku lica ulazila i tukla zatvorene civile palicama, nogama i rukama, ili u drugom iskazu da su ih pojedinačno izvodili i u hodniku tukli policijskim palicama po glavi, nogama, rukama, a po iskazu svjedoka Slavice Štrbac, Hapica je ispred kuće Brane Veinovića, svaki dan tukao Udovčića, dok su prema iskazu svjedoka Mike Pašić, koja ne navodi da li je ovo vidjela ili čula, svakodnevno tučeni Branko Udovčić, kao i Miloš Bundalo (*kcji je izjavio da je samo jednom, kada je doveden, dobio dva šamara*), te Slobodan Topolić i David Mudrinić (koji nisu saslušani, niti su njihovi iskazi pročitani).

216. Imajući u vidu navedeno, a posebno činjenicu da Branko Udovčić ni u jednom od svoja dva iskaza ne navodi ko ga je tačno tukao, niti u bilo kom kontekstu pominje policajca sa nadimkom „Apica“, „Hapica“, „Akica“, iako se radi o licu koje je prvo dovedeno u PO Jasenica, pa jednostavno nije moguće povjerovati da mu je to ostalo nepoznato, Vijeće nije moglo na nesumljiv način utvrditi da se događaj desio na način kako to navodi Tužilaštvo.

217. Naime, iskaz svjedoka Udovčića, iz decembra 2005. godine suprotan je iskazima drugih svjedoka i nije mogao biti razjašnjen na glavnom pretresu, a događaj koji opisuje u izjavi iz oktobra 2005. godine, nije se mogao desiti u vrijeme kada je svjedok bio smješten u PO Jasenice, s obzirom da u tom iskazu svjedok navodi da su njih 72 iz raznih mjesta – Banja Luke, Prijedora, Sanskog Mosta, Gradiške itd. bili smješteni u jednoj prostoriji i da je

tu od posljedica batiranja umro Sveto Čamber, o čemu nije svjedočio niti jedan drugi svjedok, niti je ovo potvrđeno materijalnom dokumentacijom.

218. Vezano za događaj opisan pod tačkom 2.c) precizirane optužnice, a kojom se optuženom Zijadu Kadiću stavlja na teret da je, kada su se zatočenice među kojima je bila i Milka Ćurguz nalazile na prinudnom radu utovaranja drva u kamione i prikolice, pucao iz vatrenog oružja – puške u pravcu nogu i stopala žena koje su radile, kojom prilikom je jedan metak pogodio Milku Ćurguz u predijelu **lijeve** potkoljenice, nanijevši joj povredu koja je intezivno krvarila a Milka jaukala od bolova, pa je Zijad Kadić zaprijetio Milki da o ranjavanju nikom ne smije govoriti i nije joj pružio pomoć, nego je Milka Ćurguz tako ranjena, trpivši fizičke bolove i strah, ostala i radila dok rad nije bio završen tog dana i dok ih Kadić nije vratio u prostorije Sabirnog centra Jasenice, gdje su joj pomoć pružili i ranu previli drugi zatočeni civili, među kojima i Marko i Mara Obradović.

219. Prije svega, Vijeće primjećuje da nema dokaza, niti je bilo ko od svjedoka potvrdio navode iz činjeničnog opisa ove tačke optužnice, da je ranjena Milka Ćurguz *„... trpivši bolove i strah, ostala i radila dok rad nije bio završen tog dana i dok ih Kadić nije vratio u prostorije Sabirnog centra Jasenice“*, kako to tvrdi Tužilaštvo preciziranom optužnicom.

220. Sudeći prema iskazima svjedoka koji su svjedočili na okolnosti iz ove tačke optužnice, samo je Branko Udovčić, prema vlastitoj izjavi iz decembra 2005. godine (jer u iskazu od oktobra 2005. godine o ovome nije govorio), prisustvovao opisanom događaju.

221. Naime, isti je izjavio da su, dok su tovarili drva, žene nešto glasno razgovarale, zbog čega su bile upozorene od jednog policajca, koji je poslije toga pucao, te je došlo do ranjavanja jedne žene u predjelu noge, ispod koljena. Prilikom ovog događaja na licu mjesta bila su prisutna trojica policajaca. Svjedok nije naveo ni ime, a ni bilo koji nadimak policajca koji je pucao, pa ni imena policajaca koji su bili prisutni.

222. Ostali svjedoci o ovom događaju imaju samo posredna saznanja pa tako, Marko Obradović kaže da se sa utovara drva vratila ranjena Milka Ćurguz, ista je bila ranjena u nogu, kada su joj pružili pomoć rekla im je da ju je ranio policajac zvani „Apica“, da ih je prvo maltretirao i postrojavao, a o čemu svjedok Udovčić ne govori, da bi im nakon toga pucao između nogu i tom prilikom istu ranio. O navedenom događaju isto govori i supruga Marka Obradovića, Mara Obradović koja kaže da je sa tovarenja drva došla jedna ranjena žena po imenu Milka Ćurguz, nju je, kako joj je Milka rekla, ranio policajac sa nadimkom „Apica“, to je bilo prilikom postrojavanja žena. Isti je tada pucao između njih sa namjerom da ih povrijedi, te Mika Pašić koja je navela da je jedne prilike prilikom utovara drva u prikolicu iz puške ranjena Milka Ćurguz, nju je ranio „Apica“, a kada su se požalili Šabiću on im je rekao da joj kažu da će je raniti i u drugu nogu ako bude neposlušna. Milki tom prilikom nije niko pružio medicinsku pomoć već su je one žene previjale.

223. Međutim, za razliku od ovih svjedoka, svjedok Stana Jelača navodi da je policajac po nadimku „Apica“ u motelu u Jasenicu odveo jednu grupu žena da čiste i peru a po povratku je vidjela da je Milka Ćurguz ranjena u nogu. Strašno je krvarila i jaukala od bolova, međutim niko joj nije pružao pomoć. Čula je kasnije da je istu iz puške ranio policajac po nadimku Apica.

224. Svjedok Danica Čiča, kćerka od Milke Čurguz, je na glavnom pretresu izjavila da je njena majka, prilikom utovaranja drva, ranjena u nogu, te da joj majka pričala da je ranio komandir voda ili tako nešto, pripadnik 5 Korpusa, koji se zvao Apica.

225. Svjedok Slavica Štrbac, je na glavnom pretresu izjavila da je, kada su žene išle tovariti drva, po povratku nazad, došla Milka Čuruz koja je rekla da je *udario Hapica pišto,jem, pucao ...*, prema navodima ovog svjedoka Hapica je pitao, u njenom prisustvu, Milku „*ko te tuko*“, na šta je ona bojažljivo odgovorila, „*nije*“, a on rekao „*e tako te volim-vidiš da mi ne tučemo*“. Međutim, navedeno nisu čuli ni vidjeli ni Marko i Mara Obradović, kao ni Mika Pašić koji su, prema vlastitim iskazima bili prisutni i pomagali Milki Čurguz.

226. Simptomatično je i kod Vijeća izaziva sumnju u istinitost svjedočenja, što svjedok Slavica Štrbac potpuno istovjetno opisuje ponašanje osobe sa nadimkom „Hapica“, i u ovoj tački kao i u tački optužnice koja se odnosi na Miloša Bundalo, jer se istim riječim kao i kod njega „Hapica“ obraća i Milki Čurguz, „*ko te tuko*“, „*e tako te volim*“, iako se u konkretnom ne radi o tuči, nego o pucanju, da li iz puške ili iz pištolja, to se iz različitih izjava svjedoka nije moglo sa sigurnošću utvrditi.

227. Nadalje, a vezano za sam događaj za Vijeće je ostala sporna i nerazjašnjena činjenica u koju je nogu oštećena Milka ranjena. Naime, kćerka oštećene Danica Čiča je izjavila da joj je majka pričala da je, prilikom utovara drva, ranjena u desnu nogu, ona je vidjela i sigurna je da se radi o desnoj nozi, kao i da je rana i tada, kada je majka u mart 1996. godine došla kod nje, curila.

228. Međutim, iz materijalnog dokaza T-41 *Nalaz i miš, jer je Doma zdravlja Novi grad od 02.11.1996. godine, Spec. Ambulanta hirurška*, se navodi da pacijent Milka Čurguz zadobila povredu vatrenim oružjem u predjelu **lijeve** potkoljenice, dok se u rješenju Odjeljenja za pitanje boraca i žrtava rata (broj 02/5-534-44/96 od 10.01.1997. godine), kojim se utvrđuje pravo na civilnu invalidninu, navodi da je nadležna ljekarska komisija ovlaštena za pregled lica utvrdila povredu u predjelu, sada **desne** potkoljenice, sa smanjenom funkcijom desnog skočnog zgloba.

229. Pored toga, budući da se ranije pomenutim Nalazom i mišljenjem Doma zdravlja od 02.11.1996. godine (dokaz T-41) nalaže previjanje rane svaki drugi dan, može se zaključiti da pomenuta rana nije zarasla ni nakon 13 mjeseci od ranjavanja.

230. Međutim, svjedok Dr Salih Šahinović, koji je obilazio i pregledao civile koji su se nalazili u Podvranu, misli da je to bilo već u oktobru 1995. godine, navodi da mu se niko nije žalio da je ranjen vatrenim oružjem i da nije vidio nikakve fizičke povrede na njima. Svjedok potvrđuje da je svaki pacijent, u cilju provjere ravnoteže, ustajao, dakle, da je neko imao prostrijelnu ranu, to bi primijetio, te dodaje da je vrlo teško da bi se takva rana mogla sama izliječiti, došlo bi do infekcije ili sepse. Ove navode potvrđuje i svjedok Dr Sead Šertović, koji je također obilazi lica u Podvranu, a koji je na glavnom pretresu izjavio da nije vidio nikoga da je ranjen iz vatrenog oružja, te da niko nije imao fizičke povrede.

231. Istom tačkom optužnice se optuženom Samiru Šabiću stavlja na teret da, nakon što su ga Milka Čurguz i ostale zatočene žene, među kojima i Mika Pašić, obavijestile o

ranjavanju Milke i požalile na Zijada Kadića, nije preduzeo mjere da takve postupke njemu podređenog policajca kazni, nego je rekao Milki Ćurguz da će biti ranjena i u drugu nogu ako bude neposlušna.

232. Tužilaštvo činjenični navod ove tačke zasniva na iskazu svjedoka Mike Pašić, a koja je u iskazu koji je pročitana, izjavila da kada su se, nakon što je ranjena Milka Ćurguz, požalili Šabiću on rekao da joj kažu da će je raniti i u drugu nogu ako bude neposlušna.

233. Međutim, svjedok Stana Jelača, u iskazu iz avgusta 2005. godine, navodi da je „Apica“ Milki rekao „*sad jauči da vidiš kako boli, a ako ubuduće ne budeš slušala dobićeš i po tvoj drugu*“, te da je, kada se to sve događalo, bio prisutan i njegov komandir Samir Šabić, dok u iskazu iz decembra 2005. godine, kaže da istoj, kada je ranjena, niko nije smio ukazati prvu pomoć, nego su joj prijetili ako bude plakala da će joj pucati u drugu nogu.

234. Osim Mike Pašić i Stane Jelača o ovome nije svjedočio niko drugi, pa ni Mara i Marko Obradović, koji su, prema vlastitim izjavama, Milki pružili pomoć, ali ni Slavica Štrbac, koja je izjavila da je lično bila prisutna kada se „Hapica“ obraćao Milki i niko od njih ne ne vodi da je tom prilikom bio prisutan optuženi Samir Šabić. I ovdje Vijeće nalazi potrebnim navesti da je i u ovom slučaju, očigledna namjera svjedoka da u ovaj događaj, kao i sve drugo, na svaki način bude uključen i optuženi Šabić, a što opet navodi na zaključak da svjedoci Pašić i Jelača govore o nečemu što nisu vidjele i čemu nisu prisustvovala.

235. Imajući u vidu različite iskaze svjedoka, ali i materijalnu dokumentaciju, Vijeće nije moglo sa sigurnošću utvrditi odlučne činjenice i optužene oglasiti krivim za radnje iz navedene tačke optužnice.

236. Sam događaj i dešavanje sa Milkom Ćurguz, prema mišljenju Vijeća, ostao je nerazjašnjen, i iz razloga što je Tužilaštvo bilo u obavezi navesti i činjenicu koje „*zatočenice*“ su tačno vođene na utovar drva, jer iz dokaza očigledno proizilazi da to nisu bile ni Slavica Štrbac, ni Mara Obradović, ni Mika Pašić, kao ni Stana Jelača. Ako cijenimo kao tačnu činjenicu da su na utovar drva vođene mlađe žene (kako u svom iskazu navodi svjedok Mara Obradović), ostaje pitanje o kojim se ženama radi, kada iz činjeničnog opisa tačke 1., mlađih žena, osim Slavice Štrbac, nije bilo.

237. Na kraju, iz ovako konfuznih i protivrječnih iskaza svjedoka koji su, najvećim dijelom pročitani na glavnom pretresu i nisu bili podvrgnuti direktnom i unakrsnom ispitivanju, odnosno nisu bili podložni provjeri, Vijeće nije moglo zaključiti da su se radnje iz tačke 2. precizirane optužnice, podtačke a), b) i c), desile na opisani način, s obzirom da je Vijeće iskaze svjedoka, a zbog kontradiktornosti, iznošenja činjenica o kojima ostali svjedoci govore drugačije, ili o istim ne govore uopšte, našlo nepouzdanim, nejasnim, neuvjerljivim, te samim tim nedovoljnim da kod Vijeće stvori uvjerenje o krivičnoj odgovornosti optuženih. Pored toga, Vijeće ne može svoje uvjerenje o nekoj činjenici, u odlučujućem dijelu, zasnovati na iskazima svjedoka koji nisu saslušani na glavnom pretresu i nisu podvrgnuti direktnom i unakrsnom ispitivanju.

238. Vijeće prihvata navode Tužilaštva iznesene u završnoj riječi da razlike u iskazima svjedoka mogu nastati obzirom na protok vremena, traumatičnost događaja, različitu mogućnost opažanja, memorisanja i reprodukcija, odnosno da različite osobe različito doživljavaju i precipiraju iste događaje, pa samim tim i različito reprodukuju doživljeno, ali analizirajući iskaze svjedoka, Vijeće zaključuje da kvantitet i kvalitet odstupanja, nesaglasnosti i protivrječnosti u interpretaciji bitnih i odlučnih činjenica, a ne samo određenih detalja, je takve prirode da opravdano dovodi u sumnju kredibilitet svjedoka i vjerodostojnost njihovih iskaza u cijelosti.

239. Sem toga, ostaje nerazjašnjeno i pitanje identiteta lica po nadimku „Akica“, „Hapica“, „Apica“ u zavisnosti kako ga zovu saslušani svjedoci. Vijeće je mišljenja, da je izostala jasna i nedvojbeno identifikacija lica, odnosno da je Tužilaštvo propustilo, da preduzme sve radnje u cilju rasvjetljanja i pouzdanog utvrđivanja identiteta osobe koja se u optužnici navodi pod tri različita nadimka, a Tužilaštvo tvrdi da je ta osoba upravo optuženi Zijad Kadić.

240. Vezano za krivičnu odgovornost optuženog Samira Šabića, Vijeće je cijenilo iskaze svjedoka koji su svjedočili o pojedinim događajima opisanim u tački 2. predmetne optužnice kojima se Samir Šabić tereti ili kao izvršilac predmetnih radnji ili po komandnoj odgovornosti, između ostalih Miloša Bundalo, Mike Pašić, Stane Jelača, a o vjerodostojnosti njihovog iskaza i nemogućnosti da isti budu prihvaćeni kao osnov činjeničnog utvrđenja, je već ranije bilo riječi.

241. Na ovom mjestu Vijeće nalazi potrebnim navesti još jedan dio iskaza svjedoka Stane Jelača i Mike Pašić, kao primjer nevjerodostojnog svjedočenja u odnosu na optuženog Samira Šabića. Naime, svjedok Stana Jelača u iskazu datom 22.08.2005. godine u Policijskoj stanici Krupa na Uni, navodi da ih je optuženi Šabić svakodnevno vrijeđao, psovao im četničku majku, nagonio da uzvikuju Tekbir i Alahuekber, a svojim policajcima je naređivao da svakodnevno tuku zarobljenike, o čemu istovjetno govori i svjedok Mika Pašić, također u iskazu datom policijskoj stanici Krupa na Uni dana 22.08.2005. godine, a koja kaže da su svakodnevno bili izloženi maltretiranju od strane komandira Šabića i njegove policije, psovali su im majku četničku, govorili da će ih sve pobiti, odnosno poklati, a više puta ih je znao postrojiti pa pucati iznad njih sa pištoljem.

242. Ove navode nije potvrdio niti jedan od svjedoka, bilo da je saslušan, bilo da je njihov iskaz pročitao na glavnom pretresu, pa ni Slavica Štrbac, kćerka Stane Jelača, a koja je na glavnom pretresu, između ostalog, izjavila da je Šabića vidjela povremeno kada je bio u smjeni, ali ga ne vezuje ni za jednu radnju navedenu u činjeničnom opisu tačke 2. precizirane optužnice.

243. Vijeće nije moglo utvrditi kako počinjenje radnji od strane optuženog Šabića, tako ni njegovu odgovornost za postupanje njegovih podređenih, jer nema dokaza da je znao, bio prisutan, ili da je bio obavješten o bilo kakvim nedozvoljenim radnjama prema licima smještenim u, kako to navodi Tužilaštvo, Sabirnom centru Jasenica, pri PO Jasenica. Pri tome, Vijeće je imao u vidu kratko vrijeme koje su ova lica provela u ovim objektima (Topolić i Bundalo tri i po dana), kao i okolnost da optuženi Šabić nije čitavo vrijeme bio

prisutan u PO Jasenica, a nisu provedeni dokazi iz kojih bi proizlazilo da je optuženi Šabić redovno službenim putem, bio informisan od dežurnog policajca ili bilo koga drugog o postupanju podređenih, niti se ne osnovu provedenih dokaza može zaključiti da mu se sama oštećena lica požalila u vezi postupanja prema njima.

244. Na kraju, kada je u pitanju odgovornost optuženog Jadranka Šarana, pored navedenih okolnosti koje se odnose na optuženog Šabića, Vijeće je imalo u vidu i činjenicu, da je optuženi samo u tri navrata posjetio PO Jasenice, i to 20.09.1995. godine, dva puta, a zadnji put 25.09.1995. godine, kao i da tokom glavnog pretresa nisu uloženi dokazi koji bi potvrdili da je optuženi Šaran na bilo koji način usmeno ili pismeno, ili na sastancima, obavještavan o bilo kakvom ponašanju bilo komandira ili policajaca PO Jasenica, koje bi imalo obilježje nehumanog i nečovječnog postupnja, odnosno koje bi bilo kažnjivo.

245. Vijeće smatra da je Tužilaštvo subjektivni odnos optuženih Jadranka Šarana i Samira Šabića, spram činjeničnih događaja, zasnivalo i dokazivalo isključivo na osnovu pozicije koju su optuženi obavljali u inkriminisano vrijeme. Formalni položaj optuženih, kao nadređenih lica, zaista jeste jedna od odlučnih činjenica, ali uz dokazivanje statusa optuženih potrebno je dokazivanje i dodatnih okolnosti koje podrazumijevaju prostornu i vremensku povezanost optuženih sa konkretnim događajima, kao i postojanje informacija koje su optuženim bile dostavljene, a što je u konkretnom slučaju u potpunosti izostalo.

246. Imajući u vidu navedeno, a u nedostatku dokaza, Vijeće nije moglo, van svake razumne sumnje, utvrditi da su optuženi Jadranko Šaran, Samir Šabić i Zijad Kadić, počinili krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) KZ BiH, u vezi sa članovima 29. i 180. stav 1. i 2. istog zakona, kao i krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a) KZ BiH, također u vezi sa članovima 29. i 180. stav 1. i 2. istog Zakona, iz kojih razloga je i donijelo odluku kao u izreci presude.

(C) tačka 3. precizirane optužnice

247. Vijeće nije našlo ni da je Tužilaštvo dokazalo da su optuženi Jadranko Šaran i Samir Šabić, počinili radnje protivpravnog zatvaranja opisane u tački 3 precizirane optužnice, dok u odnosu na krivično djelo ubistva, a koje se, ovom tačkom optužnice, stavlja na teret optuženom Samiru Šabiću, Vijeće nalazi da opis djela koje je optuženom stavljeno na teret ne obuhvata sve elemente zakonom propisane da bi ponašanje optuženog bilo kažnjivo.

248. Naime, ovom tačkom optužnice optuženi Jadranko Šaran se tereti da je, u svojstvu načelnika SJB Bosanska Krupa, dana 31.10.1995. godine, a u namjeri protivpravnog odvođenja civila Gaković Marka zv. „Gak“ iz vlastitog doma, na području zaseoka Suvajčina, i protivpravnog zatvaranja istog u Sabirni centar Jasenice, naredio sebi podređenom pripadniku SJB Bosanska Krupa da okupi pripadnike Odjeljenja kriminalističke policije SJB Bosanska Krupa i da se upute u zaselak Suvajčina gdje je sam živio Gaković Marko zv. „Gak“, kojeg su, nakon što je priveden u prostorije SJB Bosanska

Krupa, po istoj naredbi Šaran Jadranka, NN pripadnici SJB Bosanska Krupa sproveli u prostorije Sabirnog centra Jasenice u sastavu PO Jasenice SJB Bosanska Krupa, čiji je komandir bio Šabić Samir, gdje je istog dana protivpravno zatvoren, odakle je Gaković Marko zv. „Gak“ uspio pobjeći.

249. U odnosu na radnje koje se stavljaju na teret optuženom Šaran Jadranku, Vijeće je, na osnovu iskaza svjedoka, kao i materijalne dokumentacije, utvrdilo da je po prijavi građana da se na području Suvajčine nalaze određena lica i da je došlo do pucanja, optuženi Šaran izdao naredbu da se formira jedinica policije i da se izvrši pretres terena na području D Suvaja – G Suvaja i Međugorje, te da se pronađena lica srpske nacionalnosti prevezu u PS Bosanska Krupa radi daljeg operativnog rada nad istim, a da se materijalno tehnička sredstva prevezu u skladište mts-a u SJB.

250. Na ove okolnosti iskaz u svojstvu svjedoka dao je optuženi Jadranko Šaran koji je na glavnom pretresu izjavio da je 31.10.1995. godine, otac od policajca Samira dežurnoj službi policije prijavio pucnjavu na području Suvaje. Kod njega se tada u kancelariji nalazio načelnik bezbjednosti 511 brigade Bajraktarević, koji ga je obavjestio da na tom području ima puno vojske (5-6 brigada), kao i jedno staro lice Gaković zvanu Gak. S obzirom da je veliki broj policajaca bio angažovan na prednjem dijelu odbrane, svjedok je H.K. (šef odsjeka), dao zadatak da sa odjeljenjem ode na pretres terena i da se lice Gak zbrine/skloni kako ga vojska ne bi ubila.

251. Optuženi je potpisao naredbu o formiranju jedinice za pretres terena, kojom je Arifa Jusića imenovao za komandira iste. Jedinica je pretresom pronašla Marka Gakovića zv. Gak koji je imao dvije puške, i to vojni karabin M-48 i lovačku pušku. Policajci su uzeli generalije od njega i doveli ga u PS, a dežurni rukovodni radnik Elvir Terzić, koji je zaprimio to lice, uzeo je generalije i obavio s njim kratki razgovor.

252. Kako optuženi navodi, bilo bi previše da načelnik zna da je izdata i potvrda o oduzimanju tih pušaka, ali zna da je napravljena službena zabilješka od strane zamjenika komandira o tim puškama. Puške je kasnije izuzeo i uništio IFOR.

253. S obzirom da nisu imali nikakve mogućnosti da to lice ostave u Bosanskoj Krupi, jer su bili smješteni u dvije privatne kuće, komandir Tadžić je naredio da Marko Gaković bude odveden u Jasenice.

254. Ove navode u svojim iskazima potvrđuju i ostali saslušani svjedoci, pa tako svjedok Adem Birdžo, na glavnom pretresu navodi da je 1995. godine, po oslobađanju Bosanske Krupe, bio u Civilnoj zaštiti, te da je na području Suvaje, zajedno sa kolegom Nijazom Salkićem, pratio trag stoke i tako došao do mjesta Suvajčina, gdje su vidjeli kuću u osami, i dim iz nje. Svjedok dalje navodi da je pokucao na vrata kuće, pozivao domaćina, a zatim ušao unutra gdje vidi kako gori vatra i da je mlijeko na šporetu. Pozvao je svog kolegu i rekao mu da u kući ima neko ali da mu se ne javlja. S obzirom da je još uvijek bilo ratnih dejstava nije se osjećao prijatno, jer nije znao šta sve može naći tu. Kada su izašli iz kuće čuo je pucanj, ne zna odakle je došao, ali je nakon toga kolegi rekao da idu odatle i da ovo prijave policiji. U policiji je sve ispričao, rekao je za šporet, vatru i mlijeko, ali se sada ne može sjetiti da li je prijavio i pucanj.

255. Svjedok Senad Velagić (policajac, policijske stanice Bosanska Krupa), je na glavnom pretresu izjavio da je bio prisutan u policijskoj stanici kada su dva lica, Birdžo i Nisko, došla da prijave događaj u Suvaji, odnosno da je na njih neko iz tog naselja pucao. Svjedoka je komandir angažovao da provjeri ovaj događaj, tako da njih oko 15-tak (svjedok, šef i pomoćnik OKP-a, N.K. itd), odlaze u mjestu Suvaja gdje su pronašli kuću i lice „Gaka“, koji je zbog pucanja pozvan da se javi u stanicu, a kod istog su te prilike pronađena i dva vatrena oružja, koja su prevezena u policijsku stanicu. Lice je privedeno u policijsku stanicu Bosanska Krupa i nad istim je, svjedok pretpostavlja, izvršena kriminalistička obrada, nakon čega je proveden u Jasenicu, iz razloga što oni nisu imali prostor za zadržavanje i procesuiranje tih lica.

256. Da je na oca od Samira Birdže, na području Jasenice – Suvaje neko pucao, kao i da je poslije te dojave Marko Gaković, najprije doveden na razgovor u policijsku stanicu, a potom odveden u PO Jasenice, u svom iskazu potvrđuje i svjedok H.S. (stariji policajac - rukovodilac smjene u SJB Bosanska Krupa).

257. O tome kako je došlo do pretresa terena i dovođenja Marka Gakovića u PS Bosanska Krupa, su svjedočili i svjedoci H.K. (komandir krim inspekcije), koji je na glavnom pretresu govorio o tome kako ga je pozvao načelnik Jadranko Šaran (tu je bio i Šerif Bajraktarević, načelnik bezbjednosti 511 brdske brigade) i upoznao sa informacijom da je u selu Suvajčina lice Gak naoružan i da ga treba dovesti u dežurnu službu da bi ga obezbjedili. Kako je u to vrijeme bilo naoružanih ljudi, načelnik mu je rekao da povede sa sobom još ljudi, tako da je svjedok, zajedno sa N.K. i još 5 policajaca, kombijem ili džipom, krenuo na područje Suvajčina, gdje zatiču lice sa nadimkom Gak – Gaković. Legitimisali su ga i saopštili mu da ga trebaju odvesti u stanicu da ga ne bi ko povrijedio jer su svi bili naoružani, a što je i bio njihov zadatak. Po dolasku u policijsku stanicu Gaka su ostavili u dežurnoj službi, a razgovor s njim je obavio Elvir Terzić.

258. Slično je svjedočenje i N.K. (krim inspektor PS Bosanska Krupa) koji u svom iskazu potvrđuje da ga je H.K. pozvao da idu u ispomoć patroli policije na područje Suvaje, gdje se nalazi lice koje bi zbog njegove bezbjednosti trebalo zbrinuti, odnosno dovesti u policijsku stanicu. Na teren kreću svjedok, H.K., Muharem Sejdić i Dževad Komić. Iako nije imao detaljnije informacije šta se treba raditi sa tim licem, jer su oni bili samo pridodati, dodaje da policija može raditi na pronalaženju i dovođenju lica za koja se sumnja da su izvršili krivično djelo. Dolaskom na to područje, pred kućom, su primjetili starijeg čovjeka (imao je preko 70 godina) koji se pokušao sakriti, znao je da se radi o čovjeku koji je imao nadmak Gak, a kasnije je saznao da se radi o Marku Gakoviću. Pozvali su ga i on je, kada je vidio da znaju gdje se nalazi, došao do njih, bio je uplašen, pokušali su da razgovaraju s njim, da ga opuste, da ne treba da se boji. Rekli su mu da je to područje kuda se kreće vojska i da bi, zbog svoje bezbjednosti, trebao da bude pod zaštitom policije. Ispočetka je odbijao da ide s njima, a nakon ubjeđivanja, da je to bolje po njega, pristao je i tako je odveden u dežurnu službu. Elvir Terzić mu je sutradan rekao da je obavio razgovor s njim i da je lice provedeno u policijsko odjeljenje Jasenica, da bi nakon nekoliko dana svjedok saznao da je grupa policajaca išla ponovo na teren tražiti Gaka jer je navodno pobjegao iz ovog odjeljenja.

259. Ove navode potvrđuje i svjedok Dževad Komić (policajac, u PS Bosanska Krupa) koji je u svom iskazu izjavio da su na teren u cilju pronalaska lica, krajem jeseni 1995. godine, krenuli svjedok, N.K., H.K. i Muharem. Otišli su u mjesto Suvaja, terenskim vozilom, kojeg ostavljaju na rubu šume, a jedan dio puta prelaze pješke. U vozilu dok su išli prema Suvaji, neko je rekao da idu na teren zbog dojave civila da je bilo upotrebe vatrenog oružja. Dolaskom na lice mjesta, ispred kuće, pronalaze starijeg čovjeka koji im je rekao da ima pušku. Tu su se zadržali 30 minuta do 1 sat. Nakon pregleda i uzimanja oružja, vratili su se u Bosansku Krupu zajedno sa ovim licem koje su predali dežurnoj službi.

260. I svjedok Mujo Šabić (policajac u PS Bosanska Krupa) je potvrdio da su na pretres terena na dijelu zaseoka Suvajčina, otišli zbog prijave dva građana da je neko na njih pucao. O ovome ih je, kako svjedok navodi, obavjestio zamjenik komandira Arif Jusić, tako da je njih 8-10 pripadnika policije i dvojica iz kriminalističke službe, otišlo na pretres ovog terena, gdje zatiču kuću u osami i pronalaze lice Marko Gak, kod koga pronalaze i pušku M-48. Arif Jusić ih je obavjestio da se povlače, nakon čega Gaka odvođe u policijsku stanicu gdje je predat Elviru Terziću, koji je bio dežurni. Svjedok je kasnije čuo da je lice prebačeno u Jasenicu, odakle je ovo lice pobjeglo. Puška sa licem je dovezena u PS Bosanska Krupa.

261. O dovođenju Gaka u policijsku stanicu Bosanska Krupa, svjedočio je i Šerif Sedić (policajac u Bosanskoj Krupi, zadužen za materijalno tehnička sredstava) a koji je izjavio da je bio u dežurnoj službi kada je ovo lice dovedeno, kao i da je Elvir Terzić, koji je bio rukovodni radnik, od njega uzeo lične podatke. Svjedok potvrđuje da su od Gaka oduzete dvije puške (M-48 i zračna puška) koje su svjedoku predate zajedno sa potvrdama o oduzetim predmetima. Oružje je pohranjen u magacin mts-a, međutim, IPTF je zajedno sa SFOR-om često dolazio u kontrole, i oni su oružje oduzeli, a potom isto i uništili. Pema navodima ovog svjedoka Gak je potom prebačen u Policijsko odjeljenje Jasenica, i odatle je pobjegao, policija ga je tražila ali ga nije našla.

262. Svjedok Elvir Terzić, u svom iskazu potvrđuje da je kada je bio dežurni u policijsku stanicu dovedeno jedno lice srpske nacionalnosti, zna da se zove Gak, od kojeg je uzeo podatke i obavio razgovor na okolnosti gdje je bio za vrijeme rata, da li ima nekoga u vojsci itd. Radilo se o starijem čovjeku, izgledao je vitalno, pronađen je na terenu i tako doveden, a kasnije je smješten u Jasenicu. Gak je po dolasku izvadio ličnu kartu SFRJ, stari novčanik i nešto je novca bilo, ovo je sve pohranjeno u službenim prostorijama, i sigurno je o tome izdata potvrda. Svjedok pojašnjava da se lična dokumenta u pravilu vraćaju, ali da je tada bila vanredna situacija pa je tu dokumentaciju ostavio kod sebe, njegova je procjena da se tako uradi.

263. Navode, kako iskaza optuženog Šarana, tako i navedenih svjedoka, potvrđuju i materijalni dokazi, i to: O1-48 Naredba Stanice javne bezbjednosti Bosanska Krupa broj 14-6-116/95 od 31.10.1995. godine, koju je potpisao optuženi Jadranko Šaran, a kojom je, na osnovu bezbjedonosnih saznanja sa terena u cilju pretresa terena na području D. Suvaja – G. Suvaja – Međugorje, formirana i angažovana jedinica u sastavu od 11 članova. U naredbi se dalje navodi da pronađena lica ... nacionalnosti treba privesti u PS

Bosanska Krupa radi daljeg operativnog rada nad istim a materijalno tehnička sredstva prevesti u skladište mts-a SJB, kao i (O1-49) Službena zabilješka policijska stanica Bosanska Krupa od 02.11.1995. godine, iz koje proizilazi da je preresom terena 31.10.1995. godine jedinica policije pronašla ... civile i to, Gaković Marka, u rejonu Donje Suvaje (kod kojeg su pronađene dvije puške jedan karabin M-48 i vazдушna puška) i Mandić Raja, koja je pronađena u rejonu Gornje Suvaje. Oba lica su sprovedena u PS a zatim su prebačena u PO Jasenice - Gaković Marko, odnosno u Sabirni centar Crvenog križa kod nadvožnjaka - Mandić Raja, te materijalni dokaz T-26 Izvještaj dežurne službe, stanice javne bezbjednosti Bosanska Krupa o događajima za dan 31.10.1995. godine, u kojem se navodi da su u kućama prilikom pretresa terena po selima opštine Bosanska Krupa, zaseok Suvaja – Suvajčina, pronađene „*starje osobe Marko Gaković, sin Nikole, kcji je bio sam i baba, građani ... nacionalnosti sa kcjima je obavljen informativni razgovor*“.

264. U činjeničnom opisu ove tačke navedeno je i da je po istoj naredbi optuženog Jadranka Šarana, Marko Gaković proveden u PO Jasenice.

265. Međutim, to ne proizilazi iz sadržaja same naredbe, jer se u istoj, prije svega ne precizira koje se tačno lice ima dovesti, nego se daje naredba za dovođenje „*lica ... nacionalnosti*“ temeljem koje naredbe su, a kako se vidi i iz sadržaja dokaza O1-49 i T-26, u PS Bosanska Krupa, dovedena dva lica (Gaković i Mandić), niti je u naredbi navedeno da se pronađena lica imaju sprovesti u PO Jasenica. Pored toga, ovu tvrdnju Tužilaštva ne potvrđuju ni saslušani svjedoci, a koji upravo suprotno navode da je lice Marko Gaković po naredbi komandira Tadžića, provedeno u PO Jasenice, pa tako svjedok Elvir Terzić, koji je po dolasku Gakovića od istog uzeo izjavu, navodi da je čuo preko motorole da je komandir policije Bosanska Krupa, Fahrudin Hadžiosmanagić Tadžić, rekao da se Gak vodi u Jasenicu, svjedok Senad Velagić navodi da je po nalogu komandira Tadžić Fahrudina, Gak proveden u PO Jasenice, a svjedok Šerif Sedić je izjavio da je bio u dežurnoj službi kada je na motoroli čuo komandira policijske stanice Fahrudina Tadžića kako je naredio da se Gak prebaci odjeljenje Jasenica.

266. Nadalje, iz provedenih dokaza Vijeće je zaključilo i to da u momentu kada je Marko Gaković, iz PS Bosanska Krupa doveden u PO Jasenica, što se, kako je naprijed navedeno, očito desilo po naredbi komandira stanice PS Bosanska Krupa, Fahrudina Hadžiosmanagić – Tadžića, optuženi Samir Šabić se nalazi na terenu, i isti, tek po dolasku u PO Jasenice, početkom novembra 1995. godine, saznaje da je jedno lice pobjeglo iz ove PO.

267. Naprijed navedeno u svom iskazu potvrđuje optuženi Samir Šabić, koji je dajući iskaz u svojstvu svjedoka, izjavio da je 01.11.1995. godine po povratku sa linije, otišao kući i nakon dva dana odmora, vratio se u PO Jasenice, kada je i upoznat da je, komandir, iz Bosanske Krupe, putem patrole, jer nisu imali adekvatnu prostoriju za zadržavanje, uputio jedno lice u PO Jasenice radi kriminalističke obrade. Lice je dovedeno u poslijepodnevnim satima i smješteno u potkrovlje, kada su sutra ujutro došli da ga obiđu, nije ga bilo. O ovome je upoznat komandir Fahrudin Tadžić i dežurna služba. Optuženi navodi da ga je nakon ovog događaja komandir upoznao s tim da je lice dovedeno iz

područja Suvaje, jer je navodno pucalo na neka civilna lica, da mu je oduzeto naoružanje i da je tu smješteno kako bi se nad njim izvršila kriminalistička obrada. To lice je iz njegove stanice i pobjeglo.

268. I optuženi Jadranko Šaran, dajući iskaz u svojstvu svjedoka, potvrđuje da je optuženi Samir Šabić, kada je Marko Gaković doveden u PO Jasenice, bio odsutan. Naime, optuženi Šaran navodi da je Gak u PO Jasenice vjerovatno ostao par dana, jedna jedinica policije, zajedno sa Samirom je otišla na liniju prema Sanskom Mostu, tako da Samir nije bio u Jasenicama kada je Gak prebačen iz PS Bosanska Krupa. Koliko je njemu poznato, Gak je, nakon što je napustio PO Jasenice, otišao svojoj kući, tako da Samir tek po dolasku sa ratišta, dobija info da Gak nije više u Jasenicama.

269. Dakle, iz ovako provedenih dokaza Vijeće nije moglo zaključiti da su optuženi Jadranko Šaran i Samir Šabić, izvršili radnje protivpravnog zatvaranja Marka Gakovića, s obzirom da je načelnik svoju naredbu za privođenja lica izdao u okviru svojih nadležnosti, redovnog i uobičajenog policijskog posla, a po prijavi građana, koju je svakako, a s obzirom na opštu situaciju u inkriminisanom periodu, trebalo provjeriti. Kada je u pitanju optuženi Samir Šabić, očigledno je iz iskaza svjedoka, da optuženi nije bio prisutan kada je lice dovedeno iz SJB Bosanska Krupa u njihovo policijsko odjeljenje, i tek po dolasku sa linije saznaje da je lice dovedeno i da je već sljedeći dan po izjavi nekih svjedoka pobjeglo. S obzirom da je naredbu o sprovođenju lica izdao komandir stanice, u samom odjeljenju Jasenica, niti su imali način a ni mogućnost da odbiju postupanje po takvoj naredbi, odnosno da odbiju prijem ovog lica.

270. U nastavku ovog dijela optužnice Tužilaštvo stavlja na teret optuženom Samiru Šabiću i da je dana 17.11.1995. godine izdao patrolni nalog sebi i sebi potčinjenim policajcima PO Jasenice da lice Marko Gaković pronađu, nakon čega odlaze, zajedno sa NN pripadnicima PS Bosanska Krupa, na reon sela Suvaje, svi naoružani automatskim puškama, otkočenim, sa metkom u cijevi i držeći puške u visini stomaka počeli tražiti Gakovića, a po naredbi Šabić Samira opkolili šire područje oko privatne kuće Gaković Marka zv. „Gak“, te uočivši Gakovića kako bježi prema obližnjoj šumi, odmah svi zajedno po izdatoj naredbi Šabića za istim potrčali, tražeći ga i u šumskom području oko sat vremena, nakon čega se Gaković Marku zv. „Gak“ gubi svaki trag, a čije tijelo je pronađeno asanacijom terena na lokalitetu Zavišića njiva, selo Jasenica, opština Bosanska Krupa, čime je optuženi Šabić, kako to tvrdi Tužilaštvo, počinio krivično djelo iz člana 173. stav 1. tačka c) (ubistvo) KZ BiH.

271. Iz materijalnog dokaza (T-25) Patrolni nalog od 17.11.1995. godine, Vijeće je nesumljivo utvrdilo da je optuženi Samir Šabić izdao patrolni nalog sa zadatkom da se izvrši pretres terena, sela Suvaja, u cilju pronalaska Marka Gakovića koji je pobjegao iz PO Jasenice. Ovu tvrdnju Tužilaštva u svojim iskazima potvrđuju i saslušani svjedoci, koji su učestvovali u ovom zadatku, i to; Ibrahim Gerzić, Muharem Sedić, Mahmut Kahrić, Zijad Džafić, a isto nije osporio ni optuženi Samir Šabić, u svom iskazu datom u svojstvu svjedoka.

272. Međutim, u odnosu na ovaj dio optužnice, Vijeće prije svega primjećuje da u činjeničnom opisu, a da bi se uopšte moglo raditi o krivičnom djelu ubistva, nedostaje kauzalitet, između radnji izvršenja i posljedice koja je nastupila, tačnije da je radnja optuženog Samira Šabića bila uzrok posljedice smrti Marka Gakovića, odnosno kojim tačno radnjama optuženog Šabića je došlo do izvršenja krivičnog djela ubistva, s obzirom da je, a prema činjeničnom opisu ove tačke, optuženi Šabić „izdao patrolni nalog“, zatim zajedno sa drugim „došao na reon sela Suvaja i držeći puške počeli tražiti Gakovića“ onda su „po naredbi Šabića opkolili šire područje oko privatne kuće“, da bi uočivši Gakovića kako bježi prema obližnjoj šumi odmah svi zajedno „po naredbi Šabića potrčali za Gakom tražeći ga u šumskom području oko sat vremena“, nakon čega se Gakoviću gubi svaki trag.

271. Tužilaštvo u završnoj riječi, vjerovatno svjesno propusta učinjenog u činjeničnom opisu ove tačke optužnice, navodi da i sam optuženi Šabić priznaje i potvrđuje da su policajci pucali, i da je „jedino pucanje koje je Šabić naredio i čuo bilo upravo pucanje iz vatrenog oružja njegovih policajaca u pravcu Gakovića, dakle ono pucanje koje je on naredio, što je posjedično dovelo do smrti Gaković Marka“. Međutim, propust načinjen u činjeničnom opisu optužnice ne može se nadoknaditi u završnoj riječi.

272. Istine radi, tvrdnje Tužilaštva iznesene u završnoj riječi da je optuženi Šabić naredio policajcima da pucaju u pravcu Gakovića nemaju uporište, niti su potvrđene, bilo kojim dokazom provedenom na glavnom pretresu.

273. Dakle, imajući u vidu navedeno, Vijeće nakon analize provedenih dokaza u odnosu na ovu tačku optužnice, nije našlo, van svake razumnije sumnje, dokazanim, da su optuženi Jadranko Šaran i Samir Šabić počinili krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka e) KZ BiH, u vezi sa članom 29. i 180. stav 1. istog Zakona, a u odnosu na optuženog Samira Šabića analizom činjeničnog opisa navedene tačke optužnice nije našlo ni postojanje kauzaliteta između radnje optuženog i nastupjele posljedice, čime nisu ostvarena obilježja krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) KZ BiH, također u vezi sa članom 29. i 180. stav 1. istog Zakona, iz kojih razloga je donijelo odluku kao u izreci presude.

(D) tačka 4. precizirane optužnice

274. I na kraju, tačkom 4. precizirane optužnice, optuženom Jadranku Šaranu se, između ostalog, stavlja na teret i da se u vremenskom periodu, od 09.10.1995. godine pa sve do 12.07.1996. godine, kao načelnik SJB Bosanska Krupa, odlučio i usaglasio da se civili srpske i hrvatske nacionalnosti drže bez pravnog osnova, zatvoreni u mjestu Podvran opština Bosanska Krupa u privatnim kućama Banjac Miće i njegovog sina neutvrđenog identiteta, koje kuće su služile kao prostorije Sabirnog centra Podvran, a koji su dana 09.10.1995. godine preveženi kombijem od strane NN pripadnika SJB Bosanska Krupa iz Sabirnog centra Jasenice u Sabirni centar Podvran.

275. Naime, na ove okolnosti iskaz u svojstvu svjedoka je dao optuženi Jadranko Šaran, koji je izjavio da mu je, ministar policije Veladžić, 27.09.1995. godine, kada su posjetili PO Jasenice, rekao da insistiraju kod načelnika općine i kod Međunarodnog komiteta crvenog krsta (MKCK) da se civili iz bezbjedonosnih i humanih razloga prebace u Bosansku Krupu. Optuženi navodi i da ih je, bez obzira što je komunikacija između njega i načelnika opštine, kao i MKCK bila svakodnevna, i što su usmeno obavještavani o tim civilima, u nekoliko navrata i to: 05.10.1995. godine, zatim 06.10.1995. godine, kao i 11.10.1995. godine, pismeno obavjestio o broju lica koja se nalaze u Jasenicama i predlagao da se za ova lica, što prije, obezbjedi jedinstveni smještajni prostor u Bosanskoj Krupi.

276. Optuženi navodi i to da je 28.09.1995. godine, predsjednik Crvenog krsta, Hamdija Grošić, uputio zahtjev načelniku opštine da se za srpske civile obezbjedi zajednički smještaj, kao i da je 09.10.1995. godine na inicijativu opštinskih organa vlasti sa dva opštinska kombija, Crveni krst, preko uposlenice Lili Umičević, izmjestio ove civile iz policijskog odjeljenja Jasenice u Podvran. Komandir Samir Šabić je pomogao, tako što je osigurao policijsku pratnju vozilima na putu prema Podvranu.

277. Svjedok Hamdija Grošić, predsjednik Crvenog krsta, je na glavnom pretresu izjavio da je od strane Jadranka Šarana, već krajem septembra / početkom oktobra 1995. godine, bio informisan o licima srpske nacionalnosti koja su se nalazila u Jasenicama, te da su mu dostavljeni spiskovih istih. Svjedok navodi da je CK preuzeo brigu o ovim licima kada su premješteni na drugu lokaciju, u Bosanskoj Krupi u Podvranu, gdje je, odlukom opštinskog organa formiran kolektivni centar za njihov smještaj, te da je Lili Umičević, uposlenica CK, bila je prisutna kada su ova lica sa dva kombija prevežena u Podvran.

278. Svjedok Lili Umičević, je na glavnom pretresu govorila o tome da je na koordinacijama struktura koje su bile aktuelne (načelnika opštine, civilne zaštite, policije, Crvenog krsta itd), donesena odluka da se civili iz Jasenice premjeste dalje od linija, u Bosansku Krupu, tačnije u Podvran. Prema navodima ovog svjedoka opština je obezbjedila dva kombija za prevoz ovih civila, a ona je, zajedno sa kolegicom bila prisutna, kada su kombijem preuzeli civile i krenuli prema Bosanskoj Krupi. Policijska pratnja je bila osigurana iz sigurnosnih razloga, s obzirom da su, na putu prema Bosanskoj Krupi, civili zaustavili kombi, galamili i pokušali isti otvoriti, tako da su se svi (ljudi u kombiju, kao i sam svjedok) prepali. Policija je te ljude odvojila, tako da nije bilo većih posljedica.

279. U premještanju civila iz Jasenice u Podvran, također kao uposlenica Crvenog krsta, učestvovala je i Samira Halkić, koja je na glavnom pretresu potvrdila da su civili u Jasenici ostali do 09.10.1995. godine, kada su izmješteni na sigurnije mjesto. Svjedok navodi da su od načelnika opštine dobili dva kombi vozila sa kojima su ih (svjedok i kolegica Lili) izmjestili u Podvran u kolektivni smještaj. Dakle, u saradnji sa načelnikom opštine su organizovali i pripremili izmještaj civila, pronašli su prostorije i organizovali pripremanje tih prostorija za smještaj civila srpske nacionalnosti.

280. Svjedok Slavica Štrbac je svjedočeći na ove okolnosti izjavila da su u Jasenici bili sve do 09.10.1995. godine, nakon čega su ih, kombijima, prebacili u Podvran, o tome da

su iz Jasenica premješteni u Podvran govorili su u i ostali svjedoci - oštećeni, čiji su iskazi pročitani na glavnom pretresu, i to Mika Pašić, Mara Obradović, Marko Obradović, Stana Jelača, itd.

281. Na ove okolnosti odbrana optuženih je uložila i niz materijalnih dokaza i to (01-57) *Dopis SJB Bosanska Krupa od 05.10.1995. godine, upućen Crvenom Krstu i Opštini Bosanska Krupa*, kojim se predlaže da se za lica srpske i hrvatske nacionalnosti koji su pronađeni na novooslobođenim dijelovima, u Bosanskoj Krupi pronađe zajednički smještaj, zatim (01-6) *Dopis - Informacija o pronađenim licima srpske i hrvatske nacionalnosti od 06.10.1995. godine, upućen načelniku opštine Bosanska Krupa*, u kojem se navodi da je SJB Bosanska Krupa u više navrata usmeno informisala Crveni Krst Opštine Bosanska Krupa o ovim licima, a dana 05. i 06.10.1995. godine i službeno dostavila spisak istih sa prijedlogom da se za njih obezbjedi jedinstveni smještajni prostor u Bosanskoj Krupi, što bih trebalo odmah uraditi. U istom dopisu se navodi i da se opština o prednjem informiše kako bi upoznali i Koordinacioni odbor opštine i zajedno s Crvenim Krstom opštine Bosanska Krupa preduzeli mjere za obezbjeđenja zajedničkog smještaja ovim licima, te (01-37) *Dopis od 10.10.1995. godine upućen Centru službi bezbjednosti n/r ministra policije i načelnika CSB*, kojim se obavještavaju da su sva lica prebačena na zajedničko mjesto u Bosanskoj Krupi i da je o njima dalje staranje preuzeo Crveni Krst opštine Bosanska Krupa.

282. Također, odbrana je kao dokaz na ove okolnosti uložila i (01-58) *Zahtjev za obezbjeđenje prostora za smještaj građana srpske nacionalnosti koji su zatečeni na novooslobođenom teritoriji Bosanska Krupa*, broj: 116/95 od 28.09.1995. godine, Opštinski odbor Crvenog Krsta Bosanska Krupa, upućen Načelniku općine Bosanska Krupa, kojim se zahtjeva obezbjeđenje prostora uslovnog za smještaj sabirnog centra za građane ... nacionalnosti koji su zatečeni na novooslobođenoj teritoriji općine Bosanska Krupa, a u kojem se, između ostalog, navodi da je „na osnovu odredbi međunarodnog humanitarnog prava i konvencija MK Crvenog Krsta dužan poštujući osnovne principe Crvenog krsta za građane srpske nacionalnosti zatečene nakon oslobađanja teritorije Općine Bosanska Krupa osigurati osnovna i elementarna ljudska prava. U cilju obezbjeđenja uslovnog smještaja i ishrane, po tom osnovu se obraćamo i molimo da se općinskoj organizaciji Crvenog krsta stavi na raspolaganje adekvatan prostor, sugeriše se da to bude prostor za kolektivni smještaj radi njihove lične bezbjednosti.“

283. Nadalje, Tužilaštvo istom tačkom optužnice, tvrdi i da su privatne kuće Miće Banjca i njegovog sina (neutvrđenog identiteta), koje su služile kao prostorije Sabirog centra Podvran, „*po svojim karakteristikama predstavjale logor sa nehumanim i nezdravim uslovima boravka*“, te da optuženi Jadranko Šaran nije poduzeo aktivnosti s ciljem poštovanja minimalnih standarda boravka lica kojima je ograničena sloboda, pa su civili srpske i hrvatske nacionalnosti u sabirnom centru imali neredovnu i nezdravu prehranu, bili bez pitke vode, za piće i higijenu morali su koristiti bunarsku vodu i vodu iz rijeke „Sane“, prozorska okna su, iako je bilo zimsko doba, bila zatvorena samo najlonima, nisu imali krevete tako da su za spavanje koristili drvene palete i spužve, boravili su u skućenim prostorijama zajedno starci, muškaraci i žene, a s njima i u istim nehumanim uslovima i dvoje maloljetne djece.

284. Na ove okolnosti iskaze su dali, prije svega svjedoci – oštećeni; Mika Pašić koja je izjavila da je boravak u Podvranu u odnosu na Jasenicu „*bio dosta podnošljiviji hrana je bila boja jer smo je kuhali sami od namirnica kcje nam je dostavljao CK*“, zatim Stana Jelača koje je izjavila da je „*boravak svih zarobljenih u logoru u Podvranu bio, u odnosu na Jasenicu, dosta boji. Dole smo sami sebi kuhali hranu jer smo dobijali hranu od CK*“, Jela Jerković navodi da su „*u Podvranu bili dobri uslovi, hranu i vodu smo dobijali redovno, hranu je donosio Crveni Krst, a mi smo je spremali, nuždu smo vršili u varjском wc-u, imali smo dovoljno prostora, spavali smo na skelama – palačama, imali smo dušeke...*“, dok svjedok Miloš Bundalo, vezano za uslove u Podvranu, ističe da je to „*bila kuća na sprat, tu smo dobijali hleb, Crveni krst nas je hranio, graškom i konzervama, vodu smo dobijali sa nekog izvora, spavali smo ispočetka prvih 8 dana na betonu, a kasnije na madracima kcje smo dobili od Crvenog Krsta*“.

285. Svjedok Slavica Štrbac, je na glavnom pretresu izjavila da su na početku imali samo šporet na drva gdje su ložili vatru i kuhali kafu. Dvojica policajaca koji su dolazili i doručak donosili, bili su dobri i dali su njenoj djeci kruh, a oni ostali su sastavljali dobro, spavali su na dekama, pravili su kao palače, dok im stranci nisu donijeli spužve. Poslije su stranci dovozili brašna i drva. U Podvranu, kao ni u Jasenicama, nisu imali struje ni vode za piće, s tim da su u Podvranu imali rijeku Unu. Prozore nisu imali, od UNHCR-a su dobili najlone pa su njima ljepili prozore.

286. Svjedok Lili Umičević, je na glavnom pretresu detaljno opisala uslove smještaja u Podvranu, pa je tako izjavila da je Crveni Krst, prije nego su civili i prevezeni u Podvran, obišao i uvjerio se u stanje tih objekata, te da su, sve što su smatrali da im treba (ćebadi itd) donijeli, i tek kada su sve provjerili i pripremili otišli po civile. Svjedok ističe, a što proizilazi i iz materijalnog dokaza (O1-59)⁷⁶, da je Crveni krst tražio od civilne zaštite da se taj prostor pripremi za stanovanje, odnosno da se zaštite vrata, da se obezbjedi peć, ćebadi za spavanje itd. U odnosu na hranu koju su ova lica imala, svjedok navodi da je stanica policije imala svoju kuhinju, tako da im je odatle dostavljana hrana, sve dok nije formirana javna kuhinja, koja onda preuzima brigu o hrani. Pored toga, Crveni krst im je obezbjedio suđe, namirnice, drva itd., tako da su mogli sami kuhati, sa radom je počela i pekara tako da im je kruh vožen svako jutro. Dakle, Crveni Krst je preuzeo monitoring ovih civila odmah nakon potpisivanja Dejtona, tako da su oni bili neka vrsta logistike prilikom distribuiranja pomoći, odlučivali su koliko će i čega će kome dodijeliti. Na prozorima nije bilo stakla, imali su folije na prozorima, a vodu i struju u gradu nije imao niko, pa ni svjedok koja je bila u svojoj kući. Na kraju, svjedok navodi i to da su se ova lica odmah po dolasku, sami između sebe razmijestili, tu je bilo i bračnih parova, bila je Slavica sa dvoje male djece, tako da su se oni prema svom nahođenju rasporedili.

287. Svjedok Samira Halkić, u svom iskazu navodi da je CK humanitarna organizacija koja je organizovala i sve pripremila (hranu, deke, higijenske potrepštine itd.) za dolazak civila u Podvran. Redovno su ih obilazili i to kako CK tako i ljekari, jer se, uglavnom, radilo

⁷⁶ O1-59 – Zahtjev za uređenje stambenog prostora građanima srpske nacionalnosti, Opštinski odbor Crvenog križa Bosanska Krupa broj 130/95 od 11.10.1995. godine;

o starijim ljudima. Ona ih je lično obilazila nekoliko puta, a povremeno su ih obilazili i njena kolegica kao i predsjednik, sve u cilju dostavljanja pomoći i obavljanja razgovora s njima.

288. Optuženi Jadranko Šaran je, kako je naprijed već navedeno, istakao da je smješaj za ova lica našla opštinska služba, te da policija nije imala obavezu da se brine o njihovoj ishrani, oni su imali samo humanu obavezu da im pruže sigurnost. Međutim, i pored toga oni su tim civilima, sve dok MKCK nije, u pravom smislu, preuzeo brigu o njima, nosili u manjerkama hranu jer nisu htjeli dozvoliti da budu gladni. Naime, SJB Bosanska Krupa je, prema navodima optuženog, imala svoju kuhinju, tako da, kada su oni preuzeli da štite te civile, odlučili su da ih, prema njihovom moralnom osjećaju, i hrane onako kako su se i oni hranili, tako da se hrana iz te kuhinje dijelila oko mjesec dana, a nakon toga je uspostavljena javna kuhinja i Muhamed Grošić iz te kuhinje je nosio hranu civilima. Prvih 10 dana, dakle od 09.10. do momenta kada oni preuzimaju obezbjeđenje ovih civila, bili su prepušteni drugim licima koja su im donosila hranu, tako da samo dobrom voljom građana bošnjaka ti civili su preživjeli taj period.

289. Pored toga, izjašnjavajući se o uslovima smještaja civila u Podvranu i o tome ko je zaista vodio brigu o njima, optuženi Šaran je izjavio i to da je 11.10.1995. godine, Hamdija Grošić, predsjednik CK, uputio dopis opštinskom štabu civilne zaštite, kojim se traži da se odrede dva pripadnika civilne zaštite koja bi dovela kuće u povoljniji izgled, a 26.10.1995. godine je uputio zahtjev Domu zdravlja kojim traži da se tim civilima pruži medicinska zaštita, tako da mu je poznato da su u Podvran dolazili dr. Šahinović, medicinski tehničar Mušić i još jedan doktor. Optuženi pojašnjava da su srpski civili bili smješteni u jednoj kući koja je bila uz rijeku Unu (kuća Miće Banjca), a za drugu kuću, koja, kako navodi nije bila uslovna, SJB nije stvarala uslove za boravak u njoj, nego je to radila civilna zaštita i crveni krst.

290. Svjedok Idriz Ezić, predsjednik opštine, iako u svom iskazu navodi da je tek polovinom oktobra 1995. godine, saznao da je dio građana srpske nacionalnosti, prebačen u Podvran, navodi da je prilikom obilaska ovih lica, u dvije kuće u koje su bili smješteni, zatekao oko 32 osobe, 30 je bilo starijih i dvoje djece, rekli su mu da im je najpotrebniji liječnik, kojeg je svjedok odmah i obezbjedio. Svjedok dalje navodi da su im odnijeli sredstva za higijenu kao i sve ostalo što im je bilo potrebno. Posjetio ih je najmanje 5 puta, a prilikom jedne posjete Slavica mu je rekla da imaju problem sa grijanjem, tako da je on odmah preko upravnika Šumarstva, obezbjedio 5 metara drva. Imali su šporet, imali su krevete, uslovi su, kako svjedok navodi, bili zadovoljavajući.

291. Ove navode potvrđuju i ostali saslušani svjedoci, pa je tako svjedok Zijad Džafić izjavio da je u Podvranu Crveni krst, osposobio kuću uz samu rijeku Unu, da u njoj mogu boraviti civili, oni su ispočetka bili hranjeni iz njihove policijske stanice (gdje su se i oni hranili), tako što su im prvo oni donosili obroke, poslije su obroke i hranu dobijali iz Javne kuhinje, te od Crvenog krsta. UNHCR im je dostavljao namirnice pa su mogli sami kuhati, dok je svjedok Mirsad Grošić, izjavio da su civili bili u dvije kuće, jedna je bila na spratu a druga je bila u prizemlju, imali su krevete od dasaka i spužve na njima, na prozorima su bili najloni, kao što je bilo u 90% kuća u Krupi, i na svjedokovoj kući su bili najloni godinu

dana. Struje nije bilo, u kućama nije bilo vode, ali su imali bunar van kuće, dok su za higijenu koristili rijeku Unu, koja je tu proticala. Svjedok Mehmed Draganović opisujući kuću u kojoj su bili smješteni civili navodi da su prozori bili sa najlonima i ćebadima, da su u velikoj sobi imali spužve, krevete i sporet, poljski wc, te da bolje uslove nije imao ni on. Hranu su dobijali od CK, opštine, oni su ih posjećivali i donosili su im i drva. Muharem Sedić je izjavio da su uslovi u kućama u kojima su bili smješteni civili, bili kao i u njegovoj kući „*ratna dejstva su bila*“, dok je svjedok Suvad Jogić naveo da su predstavnici međunarodnih organizacija dolazili u Podvran, pregledali su stanje na terenu i obezbjedili su civilima sve što im je bilo potrebno.

292. Svjedok Liljana Krupić je izjavila da uvjeti u kućama nisu bili Bog zna kakvi, kao i druge kuće bile su devastirane, s tim da su ove kuće prije dolaska civila bile po prilično uređene. S obzirom da je Krupa bila razrušena, te da nije bilo vrata ni prozora, stavljani su najloni na prozorima „mala je razlika bila između mog stana i ovog prostora“. Struje i vode u početku u gradu nije imao nikako, a onda je kasnije povremeno dolazila, ovi civili su bili u povoljnijem položaju jer su bili u blizini Une tako da su imali pristup vodi.

293. Svjedok Tariq Burjaq je na glavnom pretresu izjavio da status lica koja su se nalazila u Podvranu, nije bio ništa gori od statusa lokalnog stanovništva. Naime, krajem 1995. godine stanje u Bosanskoj Krupi je bilo neopisivo, 70% Krupe je bilo spaljeno, uvijeti u kojima su boravila ta lica su bili bolji od uvjeta lokalnog stanovništva. Kolege iz UN-a su poduzeli akcije da bi se njihovo stanje poboljšalo.

294. Nadalje, Tužilaštvo na teret optuženom Jadranku Šaranu stavlja i to da je „Sabirni centar svakodnevno 24 sata, po naredbi koju je izdao komandir PS Bosanska Krupa Hadžiosmanagić – Tadžić Fahrudin, obezbjeđivali naoružani pripadnici SJB Bosanska Krupa“.

295. Na ove okolnosti iskaz u svojstvu svjedoka dao je i sam optuženi Jadranko Šaran, a koji je izjavio da od 09.10.1995. godine, kada su civili prebačeni iz PO Jasenice u Podvran, iste niko nije čuvao. Međutim, s obzirom da je na tom području bila prohodna komunikacija, prolazile su jedinice za Bužim i Cazin, da su civili bili potpuno neobezbjeđeni, kao i da je 12.10.1995. godine, vojna bezbjednost 511 brigade, uputila SJB Bosanska Krupa dopis kojim traže da se civili fizički obezbjede, jer oni neće odgovarati ako se desi neki incident, optuženi je prenio ministru policije šta se od njih traži i ministar mu je rekao da, ako je obaveza policije da se zaštite civili, da on treba pronaći način da se to i uradi, te da o tome obavjesti međunarodnu policiju.

296. SJB Bosanska Krupa je 19.10.1995. godine, obavjestila organ bezbjednosti 511 brigade da su preuzeli obezbjeđenje i zaštitu tih civila, a naredbe koje su izdate za obezbjeđenje srpskih civila u Podvranu su bile u svrhu njihove zaštite od mogućih incidenata. Dužnost patrola i policajaca je bila da obaviještavaju komandira o tome šta se dešava u Podvranu.

297. Opisujući način obezbjeđenja ovih lica, optuženi navodi da su policajci bili udaljeni od tih kuća nekih 50 metara. Komandir Tadžić je organizovao smjene, na način da su u toj kući bila dva policajca, koji su vršili obezbjeđenje i nadgledanje tih civila, dakle pružanje

bilo kakve pomoći, pozivanje ljekara, spriječavanje incidenta itd., bilo je u nadležnosti policajaca. Pored SJB i IPTF-a, koji je vršio kontrolu i nad radom policije, je išao u obilazak tih civila. Od aprila 1996. godine tu više nije bilo nikoga.

298. Navode optuženog Jadranka Šarana potvrđuje i materijalna dokumentacija (O1-38) *Obavjest organa bezbjednosti 511 brigade, pov. brlj: 03/123-138 od 12.10.1995. godine upućenj SJB Bosanska Krupa*, u kojoj se navodi da lica koja se nalaze u Podvrnanu u kući Miće Banjca, još uvijek nisu obezbjeđena i da u slučaju neželjenih i nepredviđenih situacija neće snositi posljedice, iz čega je očigledno da su incidenti kada je u pitanju bezbjednost ovih civila bili mogući i izvjesni, a da su se i dešavali potvrđuje i činjenica da je krajem 1995. godine jedan pripadnik vojske Armije R BiH, ušao u kuću u kojoj su se lica nalazila, uperio oružje u njih, sve ih postrojio i rekao da će ih pobiti, o čemu su svjedočili Slavica Štrbac, Stana Jelača, Mirsad Grošić itd. Da je stanica javne bezbjednosti Bosanska Krupa, tek 19.10.1995. godine preuzela obezbjeđenja objekta i lica koja su smještena u kuću Miće Banjca u Podvrnanu, proizilazi i iz materijalnog dokaza (O1-42) *Obavjest Stanice javne bezbjednosti Bosanska Krupa, pov. brlj: 14-6-271/95 od 19.10.1995. godine*, a potvrđuje to i svjedok Lili Umičević navodeći da je policija civile u Podvrnanu, počela da obezbjeđuje nakon nekih 10 - 15 dana po njihovom dolasku. Bio je jedan period od desetak dana kada policija nije te ljude obezbjeđivala, tu nije bilo nikakvo odjeljenje policije, bio je policajac u blizini njih samo u slučaju da im zatreba.

299. O kakvom se obezbjeđenju zaista radilo svjedočili su saslušani svjedoci Mirsad Grošić, Mehmed Draganović, Zijad Mehić, Nirvet Bešić itd., koji su saglasno izjavili da je kuća u kojoj su oni bili smješteni bila udaljena 50-100 metara, od kuća u kojima su bili civili, da je tu nekad bilo po do dva stražara, da su po naredbi pretpostavljenih trebali biti u blizini tih kuća, da nisu imali spisak tih civila, niti su vodili računa o brojčanom stanju civila, a da su se tu nalazili samo zbog bezbjednosti tih lica.

300. Analizirajući iskaze svjedoka koji su se izjašnjavali na okolnosti dovođenja civila iz Jasenica u Podvran, zatim uslova smještaja i obezbjeđenja ovih lica, a za koje Vijeće nalazi da su u bitnom saglasni, objektivni i od strane Tužilaštva ničim dovedeni u sumnju, a potvrđeni i nizom materijalnih dokaza, Vijeće nije moglo utvrditi da je optuženi Jadranko Šaran bio osoba koja je donijela odluku da se civili drže zatvoreni bez pravnog osnova u mjestu Podvran, niti da se o tome s bilo kim usaglasio ili da je njegova saglasnost uopšte bila potrebna. Činjenica je da optuženi insistira, kod nadležnih opštinskih organa i Crvenog Krsta da se riješi status civila i da se oni premjeste iz Jasenica, s obzirom da PO Jasenice nije adekvatno mjesto za boravak civila, ali, po mišljenju Vijeća ne postoji niti jedan dokaz koji bi imao potrebnu snagu uvjerljivosti i na kojem bi se mogao graditi pouzdan osnov za zaključak o dokazanosti činjenica navedenih u činjeničnom opisu ove tačke optužnice.

301. Tužilaštvo, izvedenim dokazima nije dokazalo da je optuženi bio odgovoran za prevoz civila, pa iako se u činjeničnom opisu navodi da su „preveženi kombijem od strane NN pripadnika SJB Bosanska Krupa“, svjedoci saglasno tvrde da je prevoz obezbjeđila opština i da je policija bila samo u pratnji zbog bezbjedonosnih razloga. Optuženi nije učestvovao ni u određivanju mjesta za smještaj ovih lica, učinili su to, opet prema saglasnim iskazima svjedoka, nadležni organi opštine Bosanska Krupa i Crveni krst. Nije

bio odgovoran, niti je bio u obavezi da se stara o uslovima smještaja civila, njihovoj ishrani i zdravstvenoj zaštiti, a Tužilaštvo nije provelo niti jedan dokaz koji bi ukazao da je obaveza policijskih organa, u pogledu navedenog pitanja, proizilazila iz nekog opšteg ili pojedinačnog akta kojim se regulišu pravila postupanja ovog organa, odnosno da je to bilo u redovnoj nadležnosti policije. Stvarnu brigu o uslovima u ovim objektima kao i o ishrani, ogrijevu, ljekarskoj pomoći, vodio je CK, kao i druge međunarodne organizacije i određenom obimu i opštinski organi, a što potvrđuju brojni saslušani svjedoci kao i materijalna dokumentacija (O1-59⁷⁷, O1-60⁷⁸, O1-62⁷⁹, O1-63⁸⁰, O1-64⁸¹, O1-65⁸², O1-66⁸³, O1-67⁸⁴ itd).

302. Vijeće i na ovom mjestu nalazi važnim istaći da svi civili koji su se nalazili u Podvrnanu nisu prethodno bili nastanjeni na području opštine Bosanska Krupa, kako to tvrdi Tužilaštvo, a što je Vijeće već obrazložilo u paragrafu 133, naprotiv većina civila je bila sa područja opštine Sanski Most.

303. Iako ne nalazi otuženog odgovornim za uslove smještaja Vijeće, ipak, smatra potrebnim osvrnuti se na iskaze svjedoka koji su svjedočili o uslovima u Podvrnanu i koji su saglasni u tome da se uslovi u kojima su živjeli civili srpske i hrvatske nacionalnosti nisu mnogo ili nisu nikako razlikovali od uslova u kojima je živjelo ostalo stanovništvo Bosanske Krupe, a o čemu je već bilo riječi u dijelu presude u kojem su obrazlagani uslovi u kojima su civili živjeli u Jasenici, s tim da iz izjava oštećenih proizilazi da su uslovi u Podvrnanu, u odnosu na Jasenicu bili bolji.

304. Tužilaštvo, u završnoj riječi, citira iskaz svjedoka Ljiljane Krupić koja je izjavila da uslovi u Podvrnanu nisu bili bog zna kakvi, kuće devastirane, poprilično malo se to uredilo, nije bilo prozora i vrata, stavljeni najloni, nema vode i struje, ali zaboravlja navesti da je ovaj svjedok izjavila i to da su svi oni tako živjeli jer je Krupa bila razrušena, te da je mala razlika bila između njenog stana i ovog prostora. Struje i vode u početku grad nije imao niko, a onda je kasnije povremeno dolazila, s tim da su ovi ljudi bili u povoljnijem položaju jer su bili u blizini Une, tako da su imali pristup vodi.

305. Sagledavajući navedeno, Vijeće nalazi da optuženi, nakon što su civili premješteni u Podvrnan, nije imao bilo kakve ovlasti, ingerencije ili nadležnost za odlučivanje o statusu ovih civila, obzirom da to ne proizilazi ni iz iskaza saslušanih svjedoka, niti iz predočene materijalne dokumentacije. Vijeće nije moglo zaključiti, van razumne sumnje, da je

⁷⁷ O1-59 Zahtjev za uređenje stambenog prostora građanima srpske nacionalnosti, broj: 130/95 od 11.10.1995. godine;

⁷⁸ O1-60 Zahtjev za obezbjeđenje zdravstvenih pregleda za građane srpske nacionalnosti, broj: 134/95 od 26.10.1995. godine;

⁷⁹ O1-62 Izlaz robe, broj: 25/95 od 31.10.1995. godine;

⁸⁰ O1-63 Izlaz robe, period od 16.10.1995. – 31.10.1995. godine;

⁸¹ O1-64 Faktura međunarodne organizacije ICRC, broj: BIH/EM/005/2400 od 25.10.1995. godine;

⁸² O1-65 Izlaz robe broj 120 od 20.10.1995. godine;

⁸³ O1-66 Faktura međunarodne organizacije ICRC, broj: 131/95 od 21.10.1995. godine

⁸⁴ O1-67 Faktura međunarodne organizacije ICRC, izlaz broj 40/96 i 41/96 od 22.01.1996. godine;

optuženi mogao donijeti bilo kakvu odluku u pravcu rješavanja njihovog statusa, osim što je, u okviru redovnih aktivnosti policije, imao obavezu i dužnost da se stara o njihovoj bezbjednosti, a i to je učinio tek nakon intervencije vojske i njihovog upozorenja da oni neće snositi odgovornost ukoliko dođe do neželjenih posljedica.

306. Činjenica da je policija, na čijem je čelu bio optuženi, vršila obezbjeđenje objekta u kojem su se nalazili civili nije dovoljna osnova za zaključak da je optuženi počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret ovom tačkom optužnice, niti to, samo po sebi, predstavlja kršenje odredbe člana 3. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata.

307. Na kraju, civili se njemu nisu ni obraćali za rješavanje svojih problema i statusnih pitanja nego načelniku opštine Idrizu Eziću, koji je u svom iskazu potvrdio kako ga je, u periodu oktobar – decembar 1995. godine, Jovo Jelača posjetio dva puta i pitao kada će biti u mogućnosti da se vrate svojim kućama.

308. Tužilaštvo, nadalje, na teret optuženom stavlja i to da nije iskoristio svoju pravnu i faktičku vlast da donese odluku o puštanju civila na slobodu, niti je preduzeo aktivnosti njihovog puštanja na slobodu, a u završnoj riječi Tužilaštvo pojašnjava da optuženi, propuštanjem da donese akt o prestanku potrebe za dežurim policajcima u Sabirnom centru Podvran, pri SJB Bosanska Krupa, svjesno, ovom radnjom nečinjenja omogućio držanje zarobljenih civila u zatočeništvu sve do jula 1996. godine.

309. Vijeće je, u odnosu na ovu inkriminaciju svestrano razmotrilo sve provedene dokaze, dovelo ih u međusobnu vezu, te izvelo zaključak da iz istih ne proizilazi da je optuženi Jadranko Šaran, svojim radnjama, ostvario obilježja krivičnog djela koje mu se ovom tačkom optužnice stavlja na teret. Drugim riječima, posmatrajući provedene dokaze u širem kontekstu okolnosti inkriminiranih radnji, Vijeće nije našlo dokazanim da je optuženi propustio donijeti odluku o puštanju na slobodu navedenih lica, odnosno da je bio nadležan takvu odluku donijeti.

310. Izjašnjavajući se o navedenoj inkriminaciji, optuženi Jadranko Šaran je na glavnom pretresu u svojstvu svjedoka, izjavio da su civili mogli da odu i da rade šta god hoće, međutim oni nisu imali gdje otići, jer su dolazili sa područja opštine Sanski most, a pored toga većinom se radilo o starijim (nepismenim) osobama, tako da, bez pomoći MKCK, UNHCR-a itd, nisu mogli naći ni svoje porodice.

311. Optuženi Šaran negira da je spriječavao povratak tih civila, a kao primjer, da su civili imali apsolutnu slobodu u kretanju, navodi da mu je poznato da je Joja Jelača išao u Bosansku Otoku, zatim u Jasenice, a 1995. godine je išao u posjetu svom sinu, te da je imao kovačku radionu i pravio je sjekire koje je prodavao za novac. Drugo lice, čijeg se imena sada ne sjeća, je slobodno išao u ribolov, a Milorad Lučić je slobodno vozio biciklo, bez ikakvih ograničenja i prodavao robu na pijaci. Dakle, te osobe nisu bile zatvorene imale su slobodu kretanja, puno puta su odlazili i u obilazak svojih kuća u selima. Ako se nisu vraćali svojim kućama, to je zato što se nisu imali gdje vratiti, većina kuća je bila devastirana, a ne zato što ih je on u tome spriječavao. U svoje kuće su se vratili, kada su im obnovljene nakon donacija međunarodnih organizacija.

312. Navode optuženog Šarana potvrdili su i drugi svjedoci, pa je tako Rajko Jelača izjavio da su, kada se vratio u Suvaju, sve kuće bile devastirane i uništene uslijed ratnih dejstava, „sve je bilo porušeno“, dok je svjedok Danica Čiča izjavila da je, kada su ona i majka otišle do porodične kuće u Kozin, u kojoj je ona živjela, sve bilo „porušeno, zapaljeno, ostali su samo zidovi“. Izjašnjavajući se o navedenom svjedok Elvir Terzić je izjavio da su imali gdje otići otišli bi, kuće su srušene zbog rata, što potvrđuje i svjedok Mahmut Kahrić, te Suvad Jogić koji je izjavio da je kuća Jelača bila zapaljena pa se nisu mogli vratiti, kao i svjedok Milorad Lučić koji navodi da je u Podvrnanu ostao dobrovoljno jer nije imao gdje da se vrati, kao ni Joja (Jovo Jelača). Nadalje, svjedok Lili Umičević navodi da je u Bosanskoj Krupi sve bilo razrušeno i spaljeno i da se po njenom mišljenju nisu imali gdje vratiti, a ko je imao želju da ide odlazio je. Kemo (Milorad Lučić) sa područja Sanskog Mosta govorio joj je da su im domovi razrušeni i da se nemaju gdje vratiti.

313. Svjedok Zijad Mehić je na glavnom pretresu izjavio da je po pričama civila saznao da su im kuće devastirane, dok je svjedok Zijad Džafić izjavio da su se civili mogli slobodno kretati, a svjedok Zijad Mehić da su civili išli u grad i svojim kućama i to vozilima (golf i mercedes), dok svjedok Nirvet Bešić navodi da je Joja taxi-jem išao da vidi sina. Svjedok Branislav Rodić kaže da je 1995 godine došao u Bosansku Krupa da mu je sve bilo razrušeno, te navodi da je sa golfom išao u Podvran i vozio Joju da bere kukuruze.

314. Svjedok Hamdija Grošić je na glavnom pretresu izjavio da ove osobe nisu bile zatvorene niti ograđene, imali su slobodu kretanja. Vidao je Joju Jelača na pijaci u Krupi, jedan od ovih civila je išao slobodno na njivu, a i Kemo se slobodno biciklom kretao, ove navode potvrđuje i svjedok Liljana Krupić koja je izjavila da su civili bili slobodni, mogli su se kretati, mogli su ići u grad, na pijacu, nije bilo ni ograde ni čuvara, ničeg nije bilo. Kada bi otišli u grad vraćali su se zato što su se željeli vratiti. Milorad Lučić zvani Kemo, joj je ostao u sjećanju, on i njegova majka su bili u Podvrnanu, i za njega su imali projekat povratka kući, UNHCR je obezbijedio donaciju da se njegova kuća, koja je bila devastirana, popravi, ona je lično radila na tom projektu. Svjedok Indira Hajdarević, u to vrijeme uposlenica UNHCR, je izjavila da su se uglavnom žalili na životne uslove, neki su željeli da idu dalje a neki ne, ali se nisu žalili da nemaju slobodu kretanja i da ne mogu ići odatle. Ove navode potvrđuje i svjedok Vahidin Ogršević, u to vrijeme, također uposlenik UNHCR-a.

315. Nadalje, svjedok Zoran Vukojević je na glavnom pretresu izjavio da Joja nije htio da ide kod sina u Novi Sad čekao je donaciju, a često ga je sretao kada je ovaj išao u Suvaju, imao je neki traktor, dok je svjedok Mirsad Varcar izjavio da civilima nije bilo zabranjeno da se vrate ali da uslova za povratak nisu imali, ističući da „*gdje vcjska prođe tu nema povratka*“. Na kraju, svjedok Stana Jelača je u iskaz datom 22.08.2005. godine izjavila da su ona i njen suprug Jovo Jelača u kući u Podvrnanu ostali dok kraja, odnosno do 2001. godine odakle su se vratili svojoj kući nakon što je ista obnovljena, s tim da napominje da su do kraja ostali svojom voljom jer nisu imali gdje ići.

316. Vezano za tvrdnju Tužilaštva da su licima koja su se nalazila u Podvrnanu oduzeta lična dokumenta, te im i na taj način ograničena sloboda, Vijeće primjećuje da u toku dokaznog postupka nisu izvođeni dokazi na ove okolnosti, osim u slučaju Slavice Štrbac i

Miloša Bundalo, koji su izjavili da su im lične karte oduzete za vrijeme boravka u Jasenicama, dok se drugi svjedoci na ove okolnosti nisu izjašnjavali.

317. Imajući u vidu sve naprijed navedeno, a u nedostaku dokaza koji bi to opovrgli, Vijeće nije moglo zaključiti da su pripadnici SJB Bosanske Krupe, u kojoj je optuženi Jadranko Šaran bio načelnik, bili u Podvranu da bi civile držali zatvorene, odnosno da bi ograničili njihovo kretanje i spriječili njihov povratak u svoje domove, nego zbog njihove bezbjednosti, a sve u okviru redovnih aktivnosti policije.

318. Vijeće je u ubijeđenju da se u statusu civila koji su bili smješteni u Podvranu, čak i da je optuženi Jadranko Šaran donio odluku da se ukine policijsko obezbjeđenje, ne bi promjenilo ništa i da bi oni i dalje ostali u Podvranu, s obzirom da su im kuće bile devastirane i razrušene.

319. Tužilaštvo u završnoj riječi, i ovo stavlja na teret optuženom Šaranu, navodeći da su kuće civila prilikom njihovog odlaska ostale čitave i da je upravo neopravdanim odgađanjem povratka civila na svoja ognjišta dato vremena i prostora da njihova imovina bude uništena, na način da su davane dozvole borcima AR BiH, civilima bošnjacima povratnicima da razgrađuju objekte, uzimaju stolariju, ciglu i ostali građevinski materijal, sve što nađu i šta im treba, odvođe stoku, beru kukuruze i ostale usjeve, a koje radnje su policajci SJB Bosanska Krupa legalizovali na način da prilikom kontrole na punktovima su zabranjivali odvoženje stvari samo onim licima koja nisu imala dozvole za odvoženje.

320. Iako se ovo ne navodi u činjeničnom opisu ove tačke precizirane optužnice, Vijeće nalazi potrebnim osvrnuti se i na ove tvrdnje. Naime, pored toga što nema niti jednog dokaza za navedenu tvrdnju Tužilaštva, Vijeće nije moglo prihvatiti da su na području opštine Bosanska Krupa kuće bošnjaka bile porušene, a da su sve kuće, čiji su vlasnici bili srpske nacionalnosti ili bar onih koji su se nalazili u Podvranu, ostale čitave, i da su uz dozvolu optuženog devastirane nakon okončanja borbenih dejstava, odnosno da je optuženi Jadranko Šaran civile srpske i hrvatske nacionalnosti držao u zatočeništvu sve do momenta dok njihova imovina ne bude uništena i raznesena, a kako to prozilazi iz navoda Tužilaštva.

321. Da navedeno jednostavno nije tačno, proizilazi iz iskaza brojnih svjedoka, o kojima je ranije bilo riječi i koje Vijeće ne nalazi potrebnim ponavljati, jer bi to bilo suvišno, ali ipak podsjeća na iskaz svjedoka Jele Jerković koja je detaljno opisala uništavanje, tačnije paljenje kuća po selima od strane vojske, prije nego je došla u Podvran, a kako reče svjedok Mirsad Varcar „*gdje vojska prođe tu nema povratka*“, kao i na iskaz svjedoka Stane Jeleča koja je opisala dolazak 3 vojnika do njene kuće, koji su, u njenom prisustvu, iznosili stvari u namjeri da ih odnesu.

322. U svakom slučaju, Vijeće nije bilo u mogućnosti da detaljnije i podrobnije razmotri i analizira ovakve tvrdnje Tužilaštva, s obzirom da Tužilaštvo nije provelo ni uložilo niti jedan dokaz u kakvom stanju je bila imovina nakon što su je civili napustili, a pogotovo ne u kom trenutku dolazi do uništavanje iste. Osim toga, većina civila nija bila sa područja Bosanske Krupe, nego drugih opština, sa kojim optuženi Jadranko Šaran nije imao ništa.

323. Dakle, imajući u vidu sve naprijed navedeno, Vijeće nije našlo da su se radnjama optuženog Jadranka Šarana ostvarila obilježja krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka e) KZ BiH kao i obilježja krivičnog djela Neopravdano odgađanje povratka ratnih zarobljenika iz člana 182., u vezi sa članom 180. stav 1. i 2. istog Zakona.

324. Na kraju, Vijeće podsjeća da je teret dokazivanja, bitnih obilježja krivičnog djela, elemenata krivnje optuženih, te identifikacije počinitelaca, isključivo na strani optužbe. Dokazi koje je ponudilo Tužilaštvo, u cilju dokazivanja odgovornosti optuženih, nisu bile takve vrijednosti da isključe svaku razumnu sumnju da su optuženi počinili krivična djela za koja ih precizirana optužnica tereti, iz kojeg razloga je Vijeće, a u skladu sa članom 284. tačka a) i c) ZKP BiH donijelo oslobađajuću presudu.

VIII. ODLUKA O TROŠKOVIMA KRIVIČNOG POSTUPKA

325. U skladu sa odredbom člana 189. stav 1. ZKP BiH, Vijeće je odlučilo da troškovi krivičnog postupka, te nužni izdaci i nagrada branilaca, padaju na teret budžetskih sredstava.

IX. ODLUKA O IMOVINSKOPRAVNIM ZAHTJEVIMA

326. Primjenom odredbi člana 198. stav 3. ZKP BiH, Vijeće oštećene, radi ostvarivanja imovinskopravnog zahtjeva, upućuje na parnicu.

ZAPISNIČAR
Pravni savjetnik

Amra Hodžić- Zećo

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Željka Marenić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude stranke i branioci mogu izjaviti žalbu vijeću Apelacionog odjeljenja Suda u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema pismenog otpravka presude.

U skladu sa odredbom člana 293. stav 4. ZKP BiH oštećeni presudu mogu pobijati žalbom, samo u dijelu koji se odnosi na odluku Suda o troškovima krivičnog postupka i odluku o imovinskopravnom zahtjevu.

*Žalba se podnosi ovom Sudu u dovoljnom broju primjeraka.

ANEKS 1- DOKAZI

a) DATUMI SVJEDOČENJA SASLUŠANIH SVJEDOKA TUŽILAŠTVA

	Svjedok	Datum svjedočenja	Napomena
1	Slavica Štrbac	30.09.2015. godine	
2	Marko Obradović	07.10.2015. godine	Pročitani iskaz
3	Mara Obradović	07.10.2015. godine	Pročitani iskaz
4	Mika Pašić	28.10.2015. godine	Pročitani iskaz
5	Stana Jelača	28.10.2015. godine	Pročitani iskaz
6	Branko Udovčić	04.11.2015. godine	Pročitani iskaz
7	Rajko Jelača	18.11.2015. godine	
8	Danica Čiča	18.11.2015. godine	
9	H.K	13.01.2016. godine	
10	H. S	20.01.2016. godine	
11	N.K	20.01.2016. godine	
12	Elvir Terzić	03.02.2016. godine	
13	Dževad Komić	17.02.2016. godine	
14	Zijad Džafić	17.02.2016. godine i 02.03.2016. godine	
15	Ibrahim Gerzić	23.03.2016. godine	
16	Mahmut Kahrić	23.03.2016. godine	
17	Muharem Sedić	13.04.2016. godine	
18	Suvad Jogić	13.04.2016. godine	
19	Mirsad Grošić	11.05.2016. godine	
20	Mehmed Draganović	11.05.2016. godine	
21	Zijad Mehić	25.05.2016. godine	
22	Senad Velagić	25.05.2016. godine	
23	Dmitar Budimir	01.06.2016. godine	
24	Nirvet Bešić	01.06.2016. godine	
25	Jela Stanivuković	17.06.2016. godine	
26	Nada Galonja	17.06.2016. godine	
27	Sladana Joškić	13.07.2016. godine	
28	Žarko Majkić	13.07.2016. godine	Pročitani iskaz
29	Milorad Lučić	17.08.2016. godine	
30	Ranka Gaković	17.08.2016. godine	
31	Željko Karan	31.08.2016. godine	Vještak sudske medicine
32	Jela Jerković	31.08.2016. godine	Pročitani iskaz

33	Fadil Balić	26.10.2016. godine	
34	Atif Džafić	26.10.2016. godine	
35	Zlata Hrnjica	16.11.2016. godine	
36	Emir Selimović	16.11.2016. godine	
37	Mladen Ajdar	21.12.2016. godine	Vještak medicinske struke
38	Miloš Bundalo	21.12.2016. godine	Pročitani iskazi
Replika dokaza Tužilaštva			
39	Radovan Radinović	10.10.2018. godine i 28.11.2018. godine	Vještak vojno-bezbjednosne struke

b) LISTA ULOŽENIH MATERIJALNIH DOKAZA TUŽILAŠTVA

T-1 Izvod iz MKU za Obradović Marka, opština/grad Prijedor broj: 04-202-1-3017/1 3 od 19.07.2013. godine;

T-2 Zapisnik o saslušanju svjedoka Obradović Marka, CJB Banja Luka, PS Krupa na Uni broj 10-1-14/01-17/05 od 06.06.2005. godine;

T-3 Izvod iz MKU za Obradović Maru, opština/grad Prijedor broj: 04-202-1-3018/13 od 19.07.2013. godine;

T-4 Zapisnik o saslušanju svjedoka Obradović Mare, CJB Banja Luka, PS Krupa na Uni broj 10-1-14/01-16/05 od 06.06.2005. godine;

T-5 Izvod iz MKU za Pašić Miku, općina Krupa na Uni broj: 03-202.1-46/13 od 16.07.2013. godine;

T-6 Zapisnik o saslušanju svjedoka Pašić Mike, CJB Banja Luka, PS Krupa na Uni broj 10-1-14/01-49/05 od 22.08.2005. godine;

T-7 Zapisnik o saslušanju svjedoka Pašić Mike, Državna agencija za istrage i zaštitu broj: 14-11/3-103-103-1/05 od 20.12.2005. godine;

T-8 Izvod iz MKU za Jelača Stana, opština Banja Luka broj 01-202-1-5651/13 od 16.07.2013. godine;

T-9 Zapisnik o saslušanju svjedoka Jelača Stane, CJB Banja Luka, PS Krupa na Uni broj: 10-1-14/01-45/05 od 22.08.2005. godine;

T-10 Zapisnik o saslušanju svjedoka Jelača Stane, Državna agencija za istrage i zaštitu broj: 14-11/3-103-102-1/05 od 20.12.2005. godine;

T-11 Izvod iz MKU za Udovčić Branka, opština Sanski Most broj 05-13-3-1067/14 od 22.10.2014. godine;

T-12 Zapisnik o uzimanju izjave od lica Udovčić Branka, PS Oštra Luka broj 10-1-15/01-2-23-235/38-7/05 od 14.10.2005. godine;

T-13 Zapisnik o saslušanju svjedoka Udovčić Branka, Državna agencija za istrage i zaštitu broj 14-11/3-103-110-1/05 od 23.12.2005. godine;

T-14 Akt matičnog ureda Prijedor broj 04- 202-1-3863/13 zajedno sa Izvodom iz knjige umrlic za lice Majkić Žarko broj 04-202-1-2814/13 od 04.07.2013. godine, opština/grad Prijedor;

T-15 Zapisnik o uzimanju izjave od svjedoka Majkić Žarko, SJB Prijedor broj 10-1-10/02-2-614/06 od 21.07.2006. godine;

T-16 Izvod iz MKU, za svjedoka Jerković Jelu, opština Bosanska Krupa broj 08/13-1550/2015, od 09.11.2015. godine;

T-17 Zapisnik o saslušanju svjedoka Jerković Jela, Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: 16-11/3-1-04-2-413/1318-13 od 17.07.2013. godine;

T-18 („Službeni list R BiH“ broj 1/92) Uredba o izmjeni naziva Socijalističke RBiH („Službeni list R BiH“ broj 50/95); o proglašenju zakona o određivanju graničnih prijelaza RBiH, („Službeni list R BiH“ broj 51/95); Uredba o evidenciji ranijih vlasnika I oduzete imovine, („Službeni list R BiH“ broj 51/95); Oglasni dio, Rješenje („Službeni list R BiH“ broj 51/95); („Službeni list R BiH“ broj 50/95); Oglasni dio, Odluka („Službeni list R BiH“ broj 50/95); Odluka o ukidanju ratnog stanja, 22.12.1995. godine;

T-19 Mapa grada Bosanska Krupa broj 0364-6510 sa legendom;

T-20 Karta u boji za područje općine Bosanska Krupa od 06. novembra 2013. godine (uz Akt Dostava karata minske situacije sačinjen od Komisije za deminiranje u BiH, Centar za uklanjanje mina u BiH, broj DPA/0207-4-1955-1/13 od 06.11.2013. godine);

T-21 SJB Bosanska Krupa, Dozvola za Međunarodni crveni krst broj 14-6-839/95 od dana 20.10.1995. godine;

T-22 Pregled slobodnih i radnih dana od mjeseca novembra 1995. godine do mjeseca marta 1997. godine (uz Izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu Bosne i Hercegovine o poduzetim mjerama i radnjama br. P-16-11/3-1-04-2-413-4/13 od 05.06.2013. godine i Naredbu Tužilaštva Bosne i Hercegovine br. T20 0 KTRNZ 0007083 13 od 03.06.2013. godine);

T-23 Raspored službe – od 07.06.1996. godine do 07.09.1996. godine;

T-24 Raspored službe II Bosanska Krupa – od 05.03.1996. godine do 06.06.1996. godine;

T-25 Patrolni nalog SJB Bosanska Krupa broj 1/95 od 20.09.1995. godine sa Izvještajem od 20.09.1995. godine Naredba Suda Bosne i Hercegovine za pretres prostorija, pokretnih stvari i za privremeno oduzimanje predmeta br. S1 1 K 013006 13 Krn od 15.05.2013. godine, Izvještaj Federalne uprave policije o izvršenom pretresu br. 10-11/8-1-778/13 od 31.05.2013. godine); Patrolni nalog SJB Bosanska Krupa broj 2/95 od 21.09.1995. godine sa Izvještajem od 21.09.1995. godine; Patrolni nalog SJB Bosanska Krupa broj 3/95 od 22.09.1995. godine sa Izvještajem od 22.09.1995. godine; Patrolni nalog SJB Bosanska Krupa broj 15/95 od 16.11.1995. godine sa Izvještajem od 16.11.1995. godine; Patrolni nalog SJB Bosanska Krupa broj 17/95 od 17.11.1995. godine sa Izvještajem od 18.11.1995. godine i Patrolni nalog SJB Bosanska Krupa od 17.11.1995. godine sa Izvještajem od 17.11.1995. godine;

T-26 Izvještaj o ratnim dejstvima i drugim bezbjednosnim događajima za dan 31.10.1995. godine u vremenu od 24,00 do 24,00 sata koje je prikupila dež. služba na području koje pokriva SJB B. Krupa od 01.11.1995. godine, sačinjen od strane Dežurne službe SJB Bosanska Krupa (uz Naredbu Suda Bosne i Hercegovine za pretres prostorija, pokretnih stvari i za privremeno oduzimanje predmeta br. S1 1 K 013006 13 Krn od 15.05.2013. godine, Izvještaj Federalne uprave policije o izvršenom pretresu br. 10-11/8-1-778/13 od

31.05.2013. godine); Izvještaj o ratnim dejstvima i drugim bezbjednosnim događajima na području opštine Bosanska Krupa za dan 16/17.11.1995. godine od 17.11.1995. godine, sačinjen od strane Dežurne službe SJB Bosanska Krupa; Izvještaj o ratnim dejstvima i drugim bezbjednosnim događajima za dan 17/18.11.1995. godine u vremenu od 06-06 sati koje je prikupila dežurna služba na području koje pokriva SJB B. Krupa, sačinjen od strane Dežurne službe SJB Bosanska Krupa; Izvještaj o ratnim dejstvima i drugim bezbjednosnim događajima za dan 29/30.11.1995. godine u vremenu od 06-06 sati koje je prikupila dežurna služba na području koje pokriva SJB B. Krupa, sačinjen od strane Dežurne službe SJB Bosanska Krupa i Izvještaj o ratnim dejstvima i drugim bezbjednosnim događajima za dan 31.12./01.01.1996. godine u vremenu od 06-06 sati koje je prikupila dežurna služba na području koje pokriva SJB B. Krupa, sačinjen od strane Dežurne službe SJB Bosanska Krupa;

T-27 Raspored službe – od 30.11.1995. godine do 04.03.1996. godine i Raspored službe Policijske stanice Bosanska Krupa – od 18.09.1995. godine do 29.11.1995. godine;

T-28 Naredba Suda BiH za pretresanje stana, prostorija i lica i privremeno oduzimanje predmeta broj S1 1 K 013006 13 Krn od 16.10.2013. godine i Izvještaj o preduzetim mjerama i radnjama sačinjen od Državne agencije za istrage i zaštitu, Regionalni ured Banja Luka broj 16-11/3-1-04-2-413-79/13 od 25.10.2013. godine; Naredba sačinjena od CSB Bihać, SJB Bosanska Krupa, u potpisu načelnik SJB Šaran Jadranko, str.pov.broj: 14-6-91/95 od 09.08.1995. godine; Naredba sačinjena od CSB Bihać, SJB Bosanska Krupa, u potpisu načelnik SJB Šaran Jadranko, str.pov.broj: 14-6-sl.100/95 od 18.09.1995. godine; Naredba sačinjena od CSB Bihać, SJB Bosanska Krupa, u potpisu načelnik SJB Šaran Jadranko, str.pov.broj: 14-3-63/95 od 22.06.1995. godine i uz nju Spisak policajaca SJB Bos. Krupa koji se upućuju na izvršenje borbenog zadatka 23.06.1995. god., u potpisu načelnik SJB Šaran Jadranko; Naredba sačinjena od CSB Bihać, SJB Bosanska Krupa, u potpisu za načelnika SJB Šaran Jadranka, str.pov.broj: 14-3-57/95 od 02.06.1995. godine i uz nju Spisak pripadnika SJB Bosanska Krupa koji se upućuju na izvršavanje borbenog zadatka u rejon Plavne 03.06.1995. god., od rednog broja 1.-15., u potpisu za načelnika SJB Šaran Jadranka;

T-29 Rješenje na ime Šabić H. Samir izdato od CSB Bihać, broj 14-767/95 od 26.04.1995. godine;

T-30 Fotografija u koloru, izvor: Google Earth, sa imenima i prezimenima vlasnika kuća u centru Jasenice (uz Izvještaj o preduzetim mjerama i radnjama sačinjen od Državne agencije za istrage i zaštitu, Regionalni ured Banja Luka, broj P-16-11/3-1-04-2-413-82/13 od 28.10.2013. godine, Službenu zabilješku sačinjenu i potpisanu od Latinović Radovana, mlađeg inspektora Državne agencije za istrage i zaštitu, Regionalna kancelarija Banja Luka broj 16-11/3-1-SZ-413/13-222/13 od 16.07.2013. godine);

T-31 Službena zabilješka Federalnog ministarstva unutarnjih poslova, Federalne uprave policije, Sarajevo broj 11/8-1-1240 sačinjena dana 23.08.2013. godine, sa četiri fotografije (uz Izvještaj Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova o postupanju po Naredbi broj 10-11/8-1-1240/13 od 29.08.2013. godine) uz Naredbu suda; Akt Kopija katastarskog plana na ime Vejinović (Mićana) Milka i Vejnović (ud. Branislava) Dušanka izdata od Općine Bosanska Krupa, Služba za geodetske, katastarske i imovinsko-pravne pslove, Katastarska općina: Jasenica 1, broj plana: 5K14-5-11, 5K14-5-14 (uz Akt Dostava dokumentacije upućen od strane Općine Bosanska Krupa, Služba za geodetske,

katatarske i imovinsko-pravne poslove broj 06-30-4495/13 od 29.08.2013. godine); Prepis – izvod iz posjedovnog lista na ime Vejinović (Mićana) Milka i Vejnović (ud. Branislava) Dušanka izdat od općine Bosanska Krupa ev.broj 2163/2013 od 29.08.2013. godine; Rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda Bosanska Krupa broj O: 163/01 od 28.09.2001. godine (uz Akt Dostava rješenja od strane Općinskog suda Bosanska Krupa, broj O 163/01 od 10.11.2014. godine); Kopija katastarskog plana na ime Radošević (Stevana) Bogdan izdata od Općine Bosanska Krupa, Služba za geodetske, katastarske i imovinsko-pravne pslove, Katastarska općina: Jasenica 1, broj plana: 5K14-5-11; Prepis – izvod iz posjedovnog lista na ime Radošević (Stevana) Bogdan izdat od općine Bosanska Krupa ev.broj 2163/2013 od 29.08.2013. godine; Dopis, Federalna uprava policije, broj 09-11/2-04-3-5548 od 10.10.2016. godine; Odgovor na dopis, općina Bosanska Krupa, općinski načelnik, broj 01/N.04-4351/13 OD 21.08.2013. godine.

T-32 Spisak civila srpske nacionalnosti koji se nalaze u Sabirnim centrima Unsko-sanskog kantona br. 14/02-4-1448/95 od 14.11.1995. godine, izdat od strane MUP-a R BiH, CSB – PS Bihać - ovjerena fotokopija (uz Dopis Tužilaštva BiH br. T20 0 KTNRZ 0007083 13 od 21.08.2013. godine);

T-33 Fotodokumentacija na ime Gaković (Nikola) Marko od 20.09.2001. godine, sačinjena od strane Kancelarije za traženje nestalih i zarobljenih civila Republike Srpske (uz Akt Tužilaštva Bosne i Hercegovine br. T20 0 KTRZ 000504907 od 20.08.2013. godine); Zapisnik o identifikaciji posmrtnih ostataka Gaković (Nikola) Marko br. 54/2006 od 14.07.2006. godine, sačinjen od strane Kancelarije za traženje nestalih i zarobljenih civila Republike; Zapisnik o sudskomedicinskoj i kriminalističkotehničkoj obradi mrtvog tijela, obilježenog brojem „1“, sačinjena od stalnih sudskih vještaka Karan Željka i Marić Milka od 10.08.2001. godine; Akt sačinjen u vezi mrtvog tijela koje je preuzeto dana 09.08.2001. godine od strane člana Komisije Milana Ivančevića u Bihaću u bolnici (uz Akt: Tražena dokumentacija, dostavlja se, sačinjen od Okružnog tužilaštva Banja Luka APZ-24/13 od 09.10.2013. godine); Izvještaj o izvršenoj identifikaciji sačinjen od CJB Banja Luka, Sektor kriminalističke policije, broj 10-02/2-230-535/06 od 02.08.2006. godine; DNK izvještaj na ime Gaković (Nikola) Marko br. 7348/06 od 16.06.2006. godine, sačinjen od strane ICMP-a (uz Akt Republičkog centra za istraživanje rata, ratnih zločina i traženje nestalih lica Republike Srpske br. 08/4./773-54-1/13 od 28.05.2013. godine); Zapisnik o primo-predaji identifikovanog mrtvog tijela za lice Gaković Marko, sačinjen od Kancelarije za traženje nestalih i zarobljenih lica RS-a broj 39/2006 od 31.07.2006. godine (uz Akt Republičkog centra za istraživanje ratnih zločina i traženje nestalih lica RS-a, broj 08/4.4/566-43-1/13 od 01.10.2013. godine); Kartica nestalog lica na ime Gak-Gaković Nikola br. 0612 od 24.05.2013. godine, sačinjena od strane Operativnog tima Republike Srpske za traženje nestalih lica; Tri Spiska nestalih lica na području opštine Bosanska Krupa od 28.05.2013. godine; Potvrda, Kantonalna bolnica „Dr. I. Ljubijankić“ Bihać, Služba za patologiju, od 02.12.2014.godine; Izvod iz protokola pod re. Br. 557/2001 od 2.8.2001. godine, Kantonalna bolnica „Dr. Irfan Ljubijankić“ Bihać, Služba za patologiju; Nalaz vještačenja, broj T20 0 KTRZ 0007083 14, od 11.12.2014. godine, sačinio Karan dr. Željko, J.Z.U. Zavod za sudsku medicinu Republike Srpske (uz Naredbu za vještačenje broj T20 0 KTRZ 000 7083 14, Tužilaštvo BiH, od 11.11.2014. godine; Dopis J.Z.U. Zavod za sudsku medicinu Republike Srpske, broj 01-1345-02/14, od 11.12.2014. godine; Dopis MUP, USK,

broj 05-04/03-5-04-3-856/14 od 16.12.2014. godine i Dopis Tužilaštva, broj KTARZ 0005049 07 od 20.08.2013. godine;

T-34 Kartica nestalog lica za lice Jerković (Đujo) Radojka izdata 12.06.2013. godine;

T-35 Uvjerenje o činjenicama iz službene evidencije izdato od MUP-a USK, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove Bosanska Krupa broj 05-04/04-13-1015-1/13 od 24.06.2013. godine (uz Izvještaj o preduzetim mjerama i radnjama Državne agencije za istrage i zaštitu broj P-16-11/3-1-04-2-413-78/13 od 22.10.2013. godine); Uvjerenje Centra javne bezbjednosti Banja Luka, Policijska stanica Novi Grad, Stanično odjeljenje policije Krupa na Uni broj 08-1-13/01-1-207-34-1/13 od 13.09.2013. godine; Uvjerenje o činjenicama iz službene evidencije izdato od MUP-a USK, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove Bosanska Krupa broj 05-04/04-13-1015-2/13 od 24.06.2013. godine; Uvjerenje Centra javne bezbjednosti Banja Luka, Policijska stanica Novi Grad, Stanično odjeljenje policije Krupa na Uni broj 08-1-13/01-1-207-34-2/13 od 13.09.2013. godine; Uvjerenje o činjenicama iz službene evidencije izdato od MUP-a USK, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove Bosanska Krupa broj 05-04/04-13-1015-3/13 od 24.06.2013. godine; Uvjerenje Centra javne bezbjednosti Banja Luka, Policijska stanica Novi Grad, Stanično odjeljenje policije Krupa na Uni broj 08-1-13/01-1-207-34-3/13 od 13.09.2013. godine; Akt Ministarstva unutrašnjih poslova USK, Odsjek za upravno-pravne poslove i identifikaciona dokumenta Bihać broj 05-04/03-13-4-601/13 od 01.07.2013. godine; Uvjerenje o činjenicama iz službene evidencije izdato od MUP-a USK, za lice Pašić Milka Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove Bosanska Krupa broj 05-04/04-13-1015-4/13 od 24.06.2013. godine; Uvjerenje Centra javne bezbjednosti Banja Luka, za lice Pašić Milka Policijska stanica Novi Grad, Stanično odjeljenje policije Krupa na Uni broj 08-1-13/01-1-207-34-4/13 od 13.09.2013. godine; Uvjerenje o činjenicama iz službene evidencije izdato od MUP-a USK, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove Bosanska Krupa broj 05-04/04-13-1015-5/13 od 24.06.2013. godine; Uvjerenje Centra javne bezbjednosti Banja Luka, za Redžić Katicu, Policijska stanica Novi Grad, Stanično odjeljenje policije Krupa na Uni broj 08-1-13/01-1-207-34-5/13 od 13.09.2013. godine; Uvjerenje o činjenicama za lice Bosančić Boško iz službene evidencije izdato od MUP-a USK, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove Bosanska Krupa broj 05-04/04-13-1015-6/13 od 24.06.2013. godine; Uvjerenje Centra javne bezbjednosti Banja Luka, za Lice Obradović Marko Policijska stanica Novi Grad, Stanično odjeljenje policije Krupa na Uni broj 08-1-13/01-1-207-34-7/13 od 13.09.2013. godine; Uvjerenje o činjenicama za lice Obradović Mara, iz službene evidencije izdato od MUP-a USK, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove Bosanska Krupa broj 05-04/04-13-1015-7/13 od 24.06.2013. godine; Uvjerenje Centra javne bezbjednosti Banja Luka, Policijska stanica Novi Grad, Stanično odjeljenje policije Krupa na Uni broj 08-1-13/01-1-207-34-8/13 od 13.09.2013. godine; Uvjerenje o činjenicama iz službene evidencije izdato od MUP-a USK, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove Bosanska Krupa broj

05-04/04-13-1015-8/13 od 24.06.2013. godine; Uvjerenje Centra javne bezbjednosti Banja Luka, za lice Kubet Stevo, Policijska stanica Novi Grad, Stanično odjeljenje policije Krupa na Uni broj 08-1-13/01-1-207-34-9/13 od 13.09.2013. godine; Uvjerenje o činjenicama iz službene evidencije izdato od MUP-a USK, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove Bosanska Krupa broj 05-04/04-13-1015-9/13 od 24.06.2013. godine; Uvjerenje Centra javne bezbjednosti Banja Luka, za lice Gubet Stoja Policijska stanica Novi Grad, Stanično odjeljenje policije Krupa na Uni broj 08-1-13/01-1-207-34-10/13 od 13.09.2013. godine; Uvjerenje o činjenicama iz službene evidencije za lice Oljača Slavica, izdato od MUP-a USK, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove Bosanska Krupa broj 05-04/04-13-1015-10/13 od 24.06.2013. godine; Uvjerenje Centra javne bezbjednosti Banja Luka, Policijska stanica Novi Grad, Stanično odjeljenje policije Krupa na Uni broj 08-1-13/01-1-207-34-11/13 od 13.09.2013. godine; Uvjerenje Centra javne bezbjednosti Banja Luka, za lice Majkić Žarko, Stanica javne bezbjednosti Prijedor – odjeljenje za UPP Prijedor broj 08-1-10/04-2-20-207/22-244 /13 od 13.08.2013. godine; Uvjerenje MUP-a USK za lice Mudrinić David, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove, Odsjek za upravno-pravne poslove i identifikaciona dokumenta Sanski Most broj 05-04/09-13-4-1985/13 od 04.09.2013. godine; Uvjerenje MUP-a USK za lice Majkić Žarko, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove, Odsjek za upravno-pravne poslove i identifikaciona dokumenta Sanski Most broj 05-04/09-13-4-1985/13 od 04.09.2013. godine; Uvjerenje o činjenicama iz službene evidencije za lice Štrbac Slavica izdato od MUP-a USK, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove Bosanska Krupa broj 05-04/04-13-1015-11/13-II od 13.09.2013. godine; Uvjerenje Centra javne bezbjednosti Banja Luka, za lice Adamović Petra, Odjeljenje za pravne i kadrovske poslove broj 08-04/3-3-207.3-1021 od 25.06.2013. godine; Uvjerenje MUP-a USK, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove, Odsjek za upravno-pravne poslove i identifikaciona dokumenta Sanski Most broj 05-04/09-13-4-1985/13 od 17.09.2013. godine; Uvjerenje MUP-a USK za lice Brkljač Mile, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove, Odsjek za upravno-pravne poslove i identifikaciona dokumenta Sanski Most broj 05-04/09-13-4-1985/13 od 04.09.2013. godine; Uvjerenje MUP-a USK za lice Zečević Todora, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove, Odsjek za upravno-pravne poslove i identifikaciona dokumenta Sanski Most broj 05-04/09-13-4-1985/13 od 04.09.2013. godine; Uvjerenje MUP-a USK za lice Bundalo Miloš, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove, Odsjek za upravno-pravne poslove i identifikaciona dokumenta Sanski Most broj 05-04/09-13-4-1985/13 od 04.09.2013. godine; Uvjerenje CJB Banja Luka, Odjeljenje za pravne i kadrovske poslove broj 08-04/3-3-207.3-1476 od 24.07.2013. godine; Uvjerenje o činjenicama iz službene evidencije za lice Bokan Eva, izdato od MUP-a USK, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove Bosanska Krupa broj 05-04/04-13-1015-12/13 od 24.06.2013. godine; Uvjerenje Centra javne bezbjednosti Banja Luka, Policijska stanica Novi Grad, Stanično odjeljenje policije Krupa na Uni broj 08-1-13/01-1-207-34-13/13 od 13.09.2013. godine; Uvjerenje o činjenicama iz službene evidencije izdato od MUP-a USK, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove Bosanska Krupa broj 05-04/04-13-1663/13 od 09.10.2013. godine (uz Izvještaj o preduzetim mjerama i radnjama Državne agencije za istrage i zaštitu broj P-16-11/3-1-04-2-413-81/13 od

25.10.2013. godine); Uvjerenje MUP-a USK za lice Hinić Anica, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove, Odsjek za upravno-pravne poslove i identifikaciona dokumenta Sanski Most broj 05-04/09-13-4-1985/13 od 04.09.2013. godine; Uvjerenje MUP-a USK za lice Topolić Slobodan, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove, Odsjek za upravno-pravne poslove i identifikaciona dokumenta Sanski Most broj 05-04/09-13-4-1985/13 od 04.09.2013. godine; Uvjerenje o činjenicama iz službene evidencije izdato od MUP-a USK, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove Bosanska Krupa broj 05-04/04-13-1015-1/13-II od 16.09.2013. godine (uz Izvještaj o preduzetim mjerama i radnjama Državne agencije za istrage i zaštitu broj P-16-11/3-1-04-2-413-85/13 od 29.10.2013. godine); Uvjerenje Centra javne bezbjednosti Banja Luka, Policijska stanica Novi Grad, Stanično odjeljenje policije Krupa na Uni broj 08-1-13/01-1-207-34-14/13 od 13.09.2013. godine; Uvjerenje izdato od CJB Banja Luka, Odjeljenje za pravne i kadrovske poslove broj 08-04/3-3-207.3-1477 od 24.07.2013. godine; Uvjerenje o činjenicama iz službene evidencije izdato od MUP-a USK, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove Bosanska Krupa broj 05-04/04-13-1074-1/13 od 09.07.2013. godine; Uvjerenje Centra javne bezbjednosti Banja Luka, Policijska stanica Novi Grad, Stanično odjeljenje policije Krupa na Uni broj 08-1-13/01-1-207-34-15/13 od 13.09.2013. godine; Uvjerenje o činjenicama iz službene evidencije izdato od MUP-a USK, Sektor za upravno-pravne, upravno nadzorne i kadrovske poslove Bosanska Krupa broj 05-04/04-13-1074-2/13 od 09.07.2013. godine; Uvjerenje Centra javne bezbjednosti Banja Luka, Policijska stanica Novi Grad, Stanično odjeljenje policije Krupa na Uni broj 08-1-13/01-1-207-34-16/13 od 13.09.2013. godine i Kartice nestalih, Ministarstvo pravde, Republički centar za istrživanje rata, ratnih zločina I traženje nestalih lica, broj 08/4. /7-3-54-1-1/13 od 12.06.2013. godine;

T-36 Izvod iz matične knjige umrlih za lice Topolić Slobodan broj HV-15 203-31/2013-441 od 13.08.2013. godine (uz Akt Ministarstva unutrašnjih poslova RS-a, Uprava kriminalističke policije, Služba za otkrivanje ratnih zločina 03/4-3-1 broj: 230-4862/13-3 od 23.09.2013. godine); Izvod iz matične knjige rođenih za lice Štrbac Miodrag broj 07/1-13-1-33831/13 od 19.08.2013. godine (uz Akt Općine Bihać, Služba za opću upravu i mjesnu samoupravu, Matični ured Bihać broj 07/1-13-1-996/13 od 19.08.2013. godine); Izvod iz matične knjige rođenih za lice Štrbac Božana broj 07/1-13-1-33831/13 od 19.08.2013. godine; Izvod iz matične knjige rođenih za lice Gak Marko broj 2001-12-1851/2013 od 20.08.2013. godine i Ovjerena fotokopija stranice Matična knjiga rođenih za lice Gak Nikola, strana broj 204;

T-37 Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Jovanić (Mile) Jovanka, reg.br. 2033/96 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Jelača (Luka) Stana, reg.br. 2025/96 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Jelača (Lazo) Jovo, reg.br. 2024/96 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Pašić (Stevo) Mika, reg.br. 2023/96 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj

05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Redžić (Mate) Katica, reg.br. 474/003 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Redžić (Mate) Katica, reg.br. 450/95 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Redžić (Mate) Katica, reg.br. 2908/81 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Bosančić (Đuro) Boško, reg.br. 2017/96 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Obradović (Stevo) Marko, reg.br. 2019/96 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Obradović (Dmitar) Mara, reg.br. 2022/96 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Kubet (Tomo) Stoja, reg.br. 1142/002 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Kubet (Tomo) Stoja, reg.br. 2020/96 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Oljača (Stevan) Dragica, reg.br. 1772/96 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Štrbac (Jovo) Slavica, reg.br. 2026/96 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Ademović (Trive) Petra, reg.br. 2011/96 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Brkljač (Nikola) Mile, reg.br. 2012/96 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Bokan (Josip) Eva, reg.br. 2363/98 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Lične karte/Osobne karte za lice Eva (Bokan) Josip, reg.br. 2122/98 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Josip (Bokan) Eva, reg.br. 2122/98 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Jerković (Nikola) Jela, reg.br. 2027/96 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Šajin (Jovo) Dušan, reg.br. 235/2000 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije,

Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04- 3-728/13. od 21.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Šajin (Jovo) Dušan, reg.br. 2034/96 (uz Akt MUP-a USK, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za ratni zločin broj 05-07/03-6-04-3-728/13. od 21.08.2013. godine);

T-38 Ovjerena fotokopija Otpusnog pisma na ime Redžić Katica izdata od Kantonalne bolnice „dr. Irfan Ljubijankić“ Bihać MB: 12263 od 11.09.2013. godine (uz Akt: Naredba, dostavlja se, izdata od Zdravstvene ustanove Kantonalne bolnice „dr. Irfan Ljubijankić“ Bihać broj 11921/13 od 11.09.2013. godine); Ovjerena fotokopija Potvrde na ime Redžić Katica izdata od Kantonalne bolnice „dr. Irfan Ljubijankić“ Bihać, Neuropsihijatrijska služba, MB: 12263 od 10.09.2013. godine (uz Akt: Naredba, dostavlja se, izdata od Zdravstvene ustanove Kantonalne bolnice „dr. Irfan Ljubijankić“ Bihać broj 11772/13 od 10.09.2013. godine); Otpusno pismo Neuropsihijatrijske službe za lice Redžić Katica, MB:12263, od dana 11.09.2013. (uz Akt JU Centar za socijalni rad, Općina Bosanska Krupa, broj 05/35-1254-4/13 od 27.09.2013. godine); Dopis Tužilaštva, broj T20 KTARZ 007083 13 od 14.08.2013. godine.

T-39 Obavještenje/Obavijest o evidenciji prebivališta – boravišta za lice Slavica Štrbac, izdata od MUP-a RS-a, Bijeljina, broj /PB3-69578-13 od 26.08.2013. godine (uz Akt Evidencije ličnih karata za lica izdat od Ministarstva unutrašnjih poslova, CJB Bijeljina, broj 10-02/1-230-1390/13 od 26.08.2013. godine); Obavještenje/Obavijest o uvođenju u evidenciju ličnih karata za lice Štrbac Miodrag, izdata od MUP-a RS-a, Bijeljina, broj L-33910-04 od 26.08.2013. godine; Obavještenje/Obavijest o uvođenju u evidenciju ličnih karata za lice Štrbac Božana, izdata od MUP-a RS-a, Bijeljina, broj L-133519-11 od 26.08.2013. godine; Ovjerena fotokopija Kartona prebivališta za lice Štrbac (Jovo) Slavica sa datumom prijave – odjave i adresom: Ovjerena fotokopija Kartona prebivališta za lice Slavica (Jovo) Štrbac sa datumom prijave – odjave i adresom: 17.06.'96. Hamizići bb; Ovjerena fotokopija Kartona prebivališta za lice Miodrag (Ratko) Štrbac sa datumom prijave – odjave i adresom: 17.06.'96. Hamizići bb; Ovjerena fotokopija Kartona lične karte za lice Štrbac (Ratko) Božana sa prebivalištem i adresom Hamizići bb ;

T-40 Ovjerena fotokopija Potvrde o smrti za lice Bosančić Boško (uz Izvještaj o preduzetim mjerama i radnjama sačinjen od Državne agencije za istrage i zaštitu broj P-16-11/3-1-04-2-413-54/13 od 05.09.2013. godine); Ovjerena fotokopija Nalaza i mišljenja za lice Bosančić Boško od dana 04.IV.1994. godine; Ovjerena kopija Otpusnice iz Regionalne bolnice Bihać na ime Bosančić Božo broj 8269 od 4.7.1996. godine;

T-41 Ovjerena fotokopija Potvrde o statusu raseljenog lica za lice Milka (Milan) Ćurguz sačinjena od Ministarstva za izbjeglice i raseljena lica od 09.10.2000. godine broj DP-1036/31 (uz Izvještaj o preduzetim mjerama i radnjama sačinjen od Državne agencije za istrage i zaštitu broj P-16-11/3-1-04-2-413-53/13 od 05.09.2013. godine); Ovjerena fotokopija Zaključka o dozvoli izvršenja za lice Ćurguz Milka, izdata od Ministarstva za izbjeglice i raseljena lica, Odsjek: Novi Grad, broj: 05-050-28-3059/00 od 16.01.2001. godine; Ovjerena fotokopija Rešenja o priznavanju svojstva izbeglice izdata od strane Komisije za izbeglice i humanitarnu pomoć, Skupština opštine Novi Grad, RS, broj 3709 od 22.02.1996. godine; Ovjerena fotokopija akta: Vraćanje u posjed kuće na ime Ćurguz (Milan) Milka od 31.05.1999. godine; Ovjerena fotokopija Dopisa Ćurguz Milke upućena Ministarstvu za izbjeglice i raseljena lica, Odsjek Novi Grad, od 11.10.2000. godine; Ovjerena fotokopija Potvrde Crvenog krsta RS-a na ime Ćurguz Milka, Opštinska

organizacija Novi Grad, broj 19/96 od 15.03.1996. godine; Ovjerena fotokopija Rešenja o vraćanju u posjed vlasništva izdata od Ministarstva za izbeglice i rasljena lica, Odsek: Novi Grad, broj 05-050-28-3059/99 od 21.07.2000. godine;

T-42 Ovjerena fotokopija Istorije bolesti na ime Ćurguz Milka izdata od Doma zdravlja S. Kostajnica dana 13.02.2001. godine (uz Izvještaj o preduzetim mjerama i radnjama sačinjen od Državne agencije za istrage i zaštitu broj P-16-11/3-1-04-2-413-53/13 od 05.09.2013. godine); Ovjerena fotokopija Nalaza i mišljenja za gastroskopiju na ime Ćurguz Milka izdata od Opšte bolnice Prijedor dana 05.04.1999. godine; Ovjerena fotokopija Nalaza i mišljenja na ime Ćurguz Milka od 02.02.1999. godine Ovjerena fotokopija Nalaza i mišljenja na ime Ćurguz Milka izdata od Opšte bolnice Prijedor, u potpisu: prim. dr. V. Marin, internista; Ovjerena fotokopija Nalaza i mišljenja na ime Ćurguz Milka, izdata od Doma zdravlja Novi Grad, Hirurške ambulante, broj: 1521 dana 02.11.1996. godine, u potpisu: dr. Mirko Sović; Ovjerena fotokopija Rješenja na ime Ćurguz (Milana) Milka, izdata od Opštine Novi Grad, Opštinska uprava, Odjeljenje za pitanja boraca i žrtava rata broj 02/5-534-44/96 od 10.01.1997. godine); Ovjerena fotokopija Rešenja na ime Ćurguz Milka, izdatog od Ministarstava za izbeglice i rasljena lica RS, Komisija za smeštaj izbeglica i upravljanje napuštenom imovinom Novi Grad, broj 18/2-309-/98- od 20.12.1998. godine; Ovjerena fotokopija Nalaza i mišljenja na ime Ćurguz Milka izdatog od strane Doma zdravlja Novi Grad od 05.03.1996. godine;

T-43 Ovjerena fotokopija Spiska zarobljenih boraca VRS i civila Srba, broj: 248/97 od 30.06.1997. godine (uz Akt: Podaci, dostavljaju se, sačinjen od Republičkog centra za istraživanje rata, ratnih zločina i traženje nestalih lica, broj 08/4.4/566-138-2/13 od 27.09.2013. godine);

T-44 Ovjerene fotokopije Izvoda iz Protokola hirurške ambulante od 01.11.1996. i 08.11.1996. godine (uz Akt: Dostavljanje medicinske dokumentacije za Ćurguz Milku, sačinjen od strane Javna zdravstvena ustanova dom zdravlja Novi Grad, broj 1454-1/13. Od 20.09.2013. godine);

T-45 Ovjerena fotokopija Poruke na obrascu Odgovora Crvenog križa na ime primaoca Bundalo Jelka;

T-46 Lična karta na ime Slavica (Jovo) Štrbac br. ... od 08.05.1996. godine, izdata od strane MUP-a RBiH, Stanice javne bezbjednosti Bosanska Krupa – ovjerena fotokopija; Lična karta na ime Slavica (Jovo) Štrbac br. ... od 29.07.2003. godine, izdata od strane MUP-a Republike Srpske, Bijeljina; Potvrda o evidentiranju raseljenog lica Jelača (Luke) Stana br. 133/97 od 04.08.1997. godine, izdata od Crvenog križa Bosne i Hercegovine, Općinski odbor Crvenog križa Bosanska Krupa; Potvrda o evidentiranju raseljenih lica Štrbac (Jovo) Slavica, Štrbac (Ratko) Miodrag i Štrbac (Ratko) Božana br. 191/97 od 04.12.1997. godine, izdata od Crvenog križa Bosne i Hercegovine, Općinski odbor Crvenog križa Bosanska Krupa; Potvrda o evidentiranju raseljenog lica Jelača (Laze) Jovo br. 134/97 od 04.08.1997. godine, izdata od Crvenog križa Bosne i Hercegovine, Općinski odbor Crvenog križa Bosanska Krupa; Rješenje naslovljeno na Štrbac (Jovo) Slavicu br. 02/7-534-140/07 od 28.02.2008. godine, donijeto od strane Opštine Bijeljina; Potvrda o dovođenju Štrbac (Jovo) Slavice, Štrbac (Ratko) Miodraga i Štrbac (Ratko) Božane u Republiku Srpsku od 27.05.1996. godine, izdata od strane Kancelarije UNCHR-a u Banjoj Luci;

T-47 Potvrda u rukopisu , komandir Šabić Samir, od 4.10.1995. godine (uz Akt SIPA, broj 16-14/3-04-2-413-106/13, od 18.12.2014. godine i Službena zabilješka, SIPA, broj 16-14/3-04-2-413-495/13, od 18.12.2014.godine; Odobrenje u rukopisu, komandir Šabić Samir, bez naznačenog datuma;

T-48 Izvod iz baze CIPS-a za lice Jadranko (Hadže) Šaran; Izvod iz baze CIPS-a za lice Samir (Hasan) Šabić i Izvod iz baze CIPS-a za lice Zijad (Nurija) Kadić;

T-49 Akt: Jadranko Šaran, podaci iz kaznene i operativne evidencije, dostavljamo Vam sačinjen od Policijske uprave Čapljina, Policijska stanica Stolac, broj 02-02/6-4-04-2840/13 od 23.10.2013. godine (uz Izvještaj o preduzetim mjerama i radnjama sačinjen od Državne agencije za istrage i zaštitu, Regionalni ured Banja Luka, broj P-16-11/3-1-04-2-413-97/13 od 21.01.2014. godine); Izvod iz kaznene i operativne evidencije sačinjen od Prve policijske uprave, PS Bosanska Krupa, broj 05-07/05-3-04-2785/13 od 22.08.2013. godine (uz Izvještaj o preduzetim mjerama i radnjama sačinjen od Državne agencije za istrage i zaštitu, Regionalni ured Banja Luka, broj P-16-13/3-1-04-2-413-69/13 od 24.09.2013. godine); Ovjerena fotokopija obrasca VOB 2 na ime Šaran (Hadže) Jadranko; Ovjerena fotokopija obrasca VOB 3 na ime Šaran (Hadže) Jadranko; Ovjerena fotokopija Kartona vozača motornih vozila na ime Šaran (Hadžo) Jadranko, redni broj registra vozača 1658; Ovjerena fotokopija Kartona lične karte ne ime Šaran (Hadže) Jadranko;

T-50 Ovjerena fotokopija obrasca VOB 2 za lice Šabić (Hasan) Samir (uz Akt Federalnog ministarstva za pitanje boraca/branitelja i invalida odbrambeno-oslobodilačkog/domovinskog rata, Sektor za pitanje evidencija iz oblasti vojne obaveze upućen Federalnom ministarstvu unutrašnjih poslova, Federalna uprava policije, Sarajevo, pov.broj: 07-03-131-1/13 od 25.09.2013. godine); Ovjerena fotokopija obrasca VOB 3 za lice Šabić (Hasan) Samir; Izvod iz kaznene i operativne evidencije izdat od Prva policijska uprava, Policijska stanica Bosanska Krupa broj KE/OE-SL/13. od 28.08.2013. godine (uz Akt Dokumentacija, dostavlja se, sačinjen od MUP-a USK, Uprave policije, Sektor kriminalističke policije upućen Federalnoj upravi policije Sarajevo broj 05-07/03-6-04-3-736/13. od 28.08.2013. godine); Ovjerena fotokopija Kartona vozača na ime Šabić (Hasan) Samir, Ovjerena fotokopija Kartona lične karte broj ... na ime Šabić (Hasan) Samir; Akt Podaci o licu/osobi Samir (Hasan) Šabić od 28.08.2013. godine; Ovjerena fotokopija Krivične prijave protiv Šabić Samira sačinjena od MUP-a USK Bihać, Policijska uprava Bosanska Krupa broj 05-5/03-04-3-27/01 od 05.01.2001. godine (uz Akt: Dostavljanje dokumentacije, sačinjen od Kantonalnog tužilaštva USK Bihać, broj T01 0 KTARZ 0016248 13 od dana 29.10.2013. godine); Ovjerena fotokopija Rješenja o obustavi istrage protiv okrivljenog Šabić Samira sačinjen od Općinskog suda Bosanska Krupa broj KI. 6/01 od 05.09.2001. godine; Krivična prijava, MUP USK, Bihać, PU Bosanska Krupa, broj 05-5/03-04-3-27/ 01 od 05.01.2001. godine.

T-51 Ovjerena fotokopija obrasca VOB 2 na ime Kadić (Nurija) Zijad; Ovjerena fotokopija obrasca VOB 3 na ime Kadić (Nurija) Zijad; Ovjerena fotokopija Kartona vozača motornih vozila na ime Kadić (Nurija) Zijad, redni broj registra vozača 4276; Ovjerena fotokopija Kartona lične karte ne ime Kadić (Nurija i Ismeta) Zijad;

T-52 Uvjerjenje o državljanstvu ... za lice Šaran Jadranko izdato od Općine Stolac, broj 04/1-204-1798/2014 od 27.10.2014. godine (uz Akt općine Stolac, Matični ured , broj 04/750/14 od dana 27.10.2014. godine); Uvjerjenje o državljanstvu ... za lice Šabić Samir izdato od USK Općina Bosanska Krupa broj 04-200-3513/2008 od 20.10.2014. godine (uz

Akt: Dostava dokumentacije sačinjen od Općine Bosanska Krupa, Služba za opću upravu i društvene djelatnosti broj 08-13-7320-1/14 od dana 20.10.2014. godine); Uvjerenje o državljanstvu ... za lice Kadić Zijad izdato od USK Općina Bosanska Krupa broj 04-200-3511/2008 od 20.10.2014. godine;

T-53 Ovjerena fotokopija Karte grada Bosanska Krupa, broj ICTY dokumetna 02169343;

T-54 Ovjerena fotokopija Izvještaja oko masovnih grobnica na lokalitetu Jasenica – Benakovac, broj ICTY dokumenta 03719055;

T-55 Ovjerena fotokopija dokumenta koji se sastoji iz tri dijela: Prvi dio: Vidovi organizovanog (sistematskog) nasilja nad Srbima na području opštine Bihać u periodu 1992. – 1996. godine; Drugi dio: Posljedice – zbirno područje opštine Bihać; Treći dio: Aktivnosti nadležnih organa Republike Srpske na dokumentovanju i dokazivanju zločina protiv čovječnosti i Međunarodnog prava i otkrivanju izvršilaca, počevši sa brojem ICTY dokumenta 0400-3396; (Cijeli dokument snimljen na CD);

T-56 Ovjerena fotokopija knjige Peti Korpus 1992. – 1995. godina autora Bejde Felića, brigadira, počevši sa brojem ICTY 06456053;

T-57 Ovjerena fotokopija Dokumenta: počevši od 7.2. Nehumano postupanje sa civilnim stanovništvom srpskog naroda – odvođenje u logore, zlostavljanje i ubijanje, počevši sa brojem ICTY 06832877; (Dokument na CD)

T-58 Ovjerena fotokopija Dokumenta: Savezna republika Jugoslavija, Komitet za prikupljanje podataka o izvršenim zločinima protiv čovečnosti i međunarodnog prava, Beograd, Spisak logora za Srbe na teritoriji bivše SFRJ, počevši sa brojem ICTY 0705-8532;

T-59 Zakon o unutrašnjim poslovima, službeni list SRBiH, broj 18, od 29.06.1990. godine; Uredba sa zakonskom snagom o izmjenama i dopunama zakona o unutrašnjim poslovima, Službeni list RBiH, broj 14, od 18.08.1992. godine; Uredba o činovima , uslovima za sticanje činova i oznakama činova u policiji za vrijeme ratnog stanja ili u slučaju neposredne ratne opasnosti, broj 87/95, od 30.05.1995. godine; Službeni list, broj 21, 03.06.1995. godine;

T-60 Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji Republičkog sekretarijata za unutrašnje poslove SF BiH od 29.01.1990. godine;

T-61 Naredba Specijalnoj jedinici policije Bihać sačinjena od strane Centra službi bezbjednosti Bihać broj 14-1235/95 od 26.09.1995. godine;

T-62 Spisak pripadnika Specijalne jedinice policije koji idu na izvršavanje borbenog zadatka u Bos. Krupa, sačinjen od komandanta Specijalne jedinice policije Emira Selimovića broj 14/01-09-582/95 od 26.09.1995. godine;

T-63 Naredba, sačinjena od načelnika CSB Bihać Edhama Veladžića broj 14-1242/95 od 26.09.1995. godine;

T-64 Naredba o pretresu Podgrmečkih naselja i dijela Grmečkog masiva sačinjena od CSB Bihać broj 14-1/01-1-433/95. od 19.09.1995. godine;

T-65 Plan mjera i aktivnosti policije CSB Bihać za pretres terena u reonu Grmeča izdat od CSB Bihać u septembru 1995. godine;

T-66 Zahtjev komande 5. korpusa, str.pov. broj 02-2/1133-1 od 19.09.1995. godine;

T-67 Zapisnik o dobrovoljnoj predaji predmeta, SIPA, broj 17-12/1-5-04-1-POD/PT-67-115/10 od 11.12.2010. godine; Naredba za analiziranje privremeno oduzetih predmeta, Tužilaštvo BiH, T20 0 KT 0000760 10 od 02.02.2011. godine; Klasifikacija i analiza

privremeno oduzete dokumentacije u predmetu Tužilaštva BiH KTA-95/10, Ramo Brkić i dr. broj 16-11/1-5-04-1-67-508/10 od 28.02.2011. godine; Naredba Tužilaštva BiH broj T20 0 KT 000760 10 od 14.04.2011. godine; Naredba Tužilaštva BiH broj T20 0 KT 000760 10 od 03.10.2011. godine; Naredba Suda BiH za pretresanje stana prostorija i lica i privremeno oduzimanje predmeta, broj S1 1 K 013006 13 Krn, od 23.09.2013. godine, Izvještaj o izvršenom pretresu sačinjen od Federalne uprave policije, Sektor kriminalističke policije, Sarajevo, broj 11/8-1-7/13 od 03.10.2013. godine, Izvještaj o izvršenom pretresu sačinjen od Federalne uprave policije, Sektor kriminalističke policije, Sarajevo, broj 11/8-1-8/13 od 03.10.2013. godine; Izvještaj o preduzetim mjerama i radnjama sačinjen od Državne agencije za istrage i zaštitu, Regionalni ured Banja Luka, broj 16-11/3-1-04-2-413-58/13 od 12.09.2013. godine; Naredba Tužilaštva BiH broj T20 0 KTNRZ 0007083 13 od 05.09.2013. godine; Odgovor na Vaše traženje, dostavlja se, sačinjen u Tužilaštvu BiH od strane zamjenika glavnog tužioca Tužilaštva BiH Dragana Čorlije pod brojem T20 0 KTRZ 0005049 07 od 05.09.2013. godine;

T-68 Zapisnik o saslušanju svjedoka Džafić Zijad u prostorijama Tužilaštva BiH dana 06.09.2013. godine pod brojem T 20 0 KTRZ 0007083 13;

T-69 Zapisnik o saslušanju svjedoka Komić Dževad u prostorijama MUP-a USK, PS Bos. Krupa, dana 21.08.2013. godine pod brojem 11/8-1-213;

T-70 Zapisnik o saslušanju svjedoka Sedić Muharem u prostorijama MUP-a USK, PS Bos. Krupa, dana 21.08.2013. godine pod brojem 11/8-1-214;

T-71 Zapisnik o saslušanju svjedoka Velagić Senad u prostorijama Državne agencije za istrage i zaštitu, Detašman Bihać, broj 16-11/3-1-04-2-413/13-24/13 od 22.08.2013. godine;

T-72 Zapisnik o saslušanju svjedoka Bešić Nirvet u prostorijama Državne agencije za istrage i zaštitu, Detašman Bihać, broj 16-11/3-1-04-2-413/13-25/13 od 23.08.2013. godine;

T-73 Zapisnik o saslušanju svjedoka Mehić Zijad u prostorijama Državne agencije za istrage i zaštitu, Detašman Bihać, broj 16-11/3-1-04-2-413/13-26/13 od 23.08.2013. godine;

T-74 Zapisnik o uzimanju izjave od svjedoka Stanivuković Jela u prostorijama CJB, Sektor kriminalističke policije Banja Luka broj 08-02/1-313/09 od 30.10.2009. godine;

T-75 Zapisnik o saslušanju svjedoka Dmitar Budimir u prostorijama Policijske stanice Krupa na Uni broj 10-1-14/01-43/05 od 16.08.2005. godine;

T-76 Zapisnik o saslušanju svjedoka Ibrahim Gerzić, Tužilaštvo BiH, broj T20 0 KTRZ 000 7083 14, od 26.11.2014. godine;

T-77 Zapisnik o saslušanju svjedoka Balić Fadil u prostorijama MUP-a USK Bihać dana 02.10.2013. godine, broj T 20 0 KTRZ 0007083 13;

T-78 Zapisnik o saslušanju svjedoka Selimović Emir u prostorijama MUP-a USK Bihać dana 02.10.2013. godine, broj T 20 0 KTRZ 0007083 13;

T-79 Audio snimak o saslušanju, svjedoka Bundalo Miloš, datum 17.07.2013. godine, CMS 7083/13; Zapisnik o saslušanju svjedoka Bundalo Miloš, datum 12.07.2013. godine, broj: 16-11/3-1-04-2-413/13-16/13; Nalaz i mišljenje o zdravstvenom stanju svjedoka Bundalo Miloš, Prim.dr. Mladen Ajdar; Nalaz i mišljenje, lice Bundalo Miloš, datum: 10.05.1996. godine, broj: 382/96; Nalaz hematoloških pregleda, lice Bundalo Miloš, datum:

09.05.1996. godine; Uputnica specijalisti, lice Bundalo Miloš i Dopis Suda BiH, broj S1 1 K 013006 15 Kri od 26.10.2016. godine;

T-80 Analiza operacije „Sana“ sačinjena od strane Komande 511. SBBR STR.POV.BR. 02/15-177/33 OD 14.12.1995. godine;

T-81 Redovni borbeni izvještaj Komande 5.Korpusa Armije Republike Bosne i Hercegovine broj: 02-2/8-272 od 17.09.1995. godine upućen GŠA KM Kakanj;

T-82 Redovni borbeni izvještaj komande 5.Korpusa broj: 02-2/8-322 od 03.11.1995. godine upućen GŠA KM Kakanj (MRMKS broj Y019-3690-Y019-3691);

T-83 Odobrenje Komande 5. Korpusa Armije RBiH, str.pov.br. 02-2/1110-1 od 14.09.1995. godine (MKSJ broj 0185-2302);

T-84 Depeša 501. slavne bbr Grmeč str.pov.br. 02-1/15-329 od 14.09.1995. godine (MKSJ broj: 0185-2303);

T-85 Zahtjev Komande 5. Korpusa KM Bihać br. 02-2/1114-2 od 15.09.1995. godine (MKSJ broj: 0185-2309);

T-86 Zahtjev Komande 5. Korpusa KM Bihać str.pov.br. 02-2/1123-1 od 17.09.1995. godine (MKSJ broj: 0185-2313);

T-87 Depeša Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Bosne i Hercegovine – Centar službi bezbjednosti Bihać br. 14-1/01-1209/95 od 14.09.1995. godine (MKSJ broj 0185-2314);

T-88 Zahtjev Komande 5. Korpusa str.pov.br. 02-2/1125-1 od 18.09.1995. godine (MKSJ broj: 0185-2316);

T-89 Akt- stanje situacije na terenu sačinjan od strane Komande 5.Korpusa str.pov.br. 02-2/1134-1 od 19.09.1995. godine (MKSJ broj 0185-2322);

T-90 Urgencija Komande 5. Korpusa KM Bihać str.pov.br. 02-2/1170-1 od 26.09.1995. godine (MKSJ broj 0185-2337);

T-91 Izmjena i dopuna naređenja Komande 5. Korpusa str.pov.br. 02-1/816-2 od 28.09.1995. godine (MKSJ broj 0185-2337);

T-92 Naređenje Komande 5. Korpusa KM Bihać br.02-1/816-1 od 28.09.1995. godine (MKSJ broj 0185-2338);

T-93 Izmjene i dopune naređenja Komande 5. Korpusa str.pov.br. 02-1/816-4 od 29.09.1995. godine (MKSJ broj 0185-2351);

T-94 Naređenje Komande 5. Korpusa str.pov.br. 02-1/872-2 od 18.10.1995. godine (MKSJ broj 0185-2399);

T-95 Naređenje Komande 5. Korpusa IKM jasenica str.pov.br. 02-1/957-1 od 03.11.1995. godine (MKSJ broj 0185-2438);

T-96 Zahtjev IKM 510.obr pri 5.korpusu Armije Republiek Bosne i Hercegovine od 05.11.1995. godine (MKSJ broj 0185-2438);

T-97 Depeša RDB Prijedor br.250-2810 od 18.09.1995. godine (MKSJ broj P000-0399) Depeša RDB Prijedor br.03-87 od 16.09.1995. godine (MKSJ broj P000-0409); Depeša RDB Prijedor br.244-2763 od 14.09.1995. godine (MKSJ broj P000-0410); Depeša RDB Prijedor br.03-88-2793 od 17.09.1995. godine (MKSJ broj P000-0412); Depeša RDB Prijedor br.03-88 od 17.09.1995. godine (MKSJ broj P000-0413); Depeša RDB Prijedor br.243-2759 od 14.09.1995. godine (MKSJ broj P000-0415); Depeša RDB Prijedor br.241-2755 od 14.09.1995. godine (MKSJ broj P000-0416); Depeša RDB Prijedor br.240-2746

od 13.09.1995. godine (MKSJ broj P000- 0418) i Depeša RDB Prijedor br.236-26739 od 13.09.1995. godine (MKSJ broj P000-0420);

T-98 Šema i tok napadne operacije 5.Korpusa Armije Republike Bosne i Hercegovine „Sana 95“ (MRMKS broj: 0645-6612); Izvod iz šeme napadne operacije 5.Korpusa A RBIH „Sana 95“ (MRMKS broj 0645-6677);

T-99 Akt općine Bosanska Krupa, Službe za opću upravu i društvene djelatnosti br.08/07-07-2985/17 od 07.04.2017. godine;

T-100 Zakon o ovjeravanju potpisa, rukopisa i prepisa („Službeni list Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine“ br. 37/1971, 39/75 i 42/89) i Zakon o osnovnim podacima za ličnu kartu („Službeni list Federativne Republike Jugoslavije“ br. 6/73);

T-101 Nalaz i mišljenje vještaka vojne struke prof.dr. Radovan Radinović- operacija „Sana 95“ i odnos prema civilnom stanovništvu i CD – dokazi dostavljeni prof. dr. Radovanu Radinoviću;

c) DATUMI SVJEDOČENJA SVJEDOKA ODBRANE OPTUŽENIH

JADRANKA ŠARANA, SAMIRA ŠABIĆA I ZIJADA KADIĆA

	Svjedok	Datum svjedočenja	Napomena
1	Jadranko Šaran	18.01.2017. godine i 01.02.2017. godine	Optuženi kao svjedok
2	Idriz Ezić	15.02.2017. godine	I – optuženog
3	Edham Veladžić	08.03.2017. godine	I – optuženog
4	Suad Mesić	08.03.2017. godine	I – optuženog
5	Tariq Burjaq	22.03.2017. godine	I – optuženog
6	Hamdija Grošić	22.03.2017. godine	I – optuženog
7	Lili Umičević	29.03.2017. godine	I – optuženog
8	Hase Čaušević	29.03.2017. godine	I – optuženog
9	Salih Šahinović	19.04.2017. godine	I – optuženog
10	Fuad Mašić	19.04.2017. godine	I – optuženog
11	Sead Šertović	19.04.2017. godine	I – optuženog
12	Ademir Mesić	26.04.2017. godine	I – optuženog
13	Branislav Rodić	26.04.2017. godine	I – optuženog
14	Šerif Sedić	26.04.2017. godine	I – optuženog
15	Fadil Hasanagić	24.05.2017. godine	I – optuženog
16	Hilmija Suljić	24.05.2017. godine	I – optuženog
17	Dževad Grošić	21.06.2017. godine	I – optuženog
18	Sabit Sivić	21.06.2017. godine	I – optuženog
19	Adnan Dupanović	21.06.2017. godine,	I – optuženog
20	Ljiljana Krupić	12.07.2017. godine	I – optuženog

21	Merima Eljazović	12.07.2017. godine	I – optuženog
22	Husnija Avdagić	23.08.2017. godine	I – optuženog
23	Džemaludin Čaušević	23.08.2017. godine	I – optuženog
24	Dedo Bešić	23.08.2017. godine	I – optuženog
25	Indira Hajdarević	06.09.2017. godine	I – optuženog
26	Vahidin Ogršević	06.09.2017. godine	I – optuženog
27	Mirjana Aleksić	06.09.2017. godine	I – optuženog
28	Zoran Vukojević	20.09.2017. godine	I – optuženog
29	Hamdija Čehajić	20.09.2017. godine	I – optuženog
30	Mirsad Varčar	20.09.2017. godine	I – optuženog
31	Sead Jusić	01.11.2017. godine	II – optuženog
32	Muhamed Delalić	01.11.2017. godine	II – optuženog
33	Mirsad Selmanović	15.11.2017. godine,	II – optuženog
34	Aleksandar Mrenica	15.11.2017. godine	II – optuženog
35	Muhamed Žunić	15.11.2017. godine	II – optuženog
36	Muhamed Behrem	06.12.2017. godine	II – optuženog
37	Mirsad Begić	06.12.2017. godine	II – optuženog
38	Samira Halkić	06.12.2017. godine	II – optuženog
39	Birdžo Adem	27.12.2017. godine	II – optuženog
40	Mujo Šabić	27.12.2017. godine	II – optuženog
41	Mujo Begić	27.12.2017. godine	II – optuženog
42	Kemal Komić	24.01.2018. godine	II – optuženog
43	Sajid Haračević	24.01.2018. godine	II – optuženog
44	Enver Fajić	24.01.2018. godine	II – optuženog
45	Bekir Crnkić	14.03.2018. godine	II – optuženog
46	Fikret Emrić	14.03.2018. godine	II – optuženog
47	Tofik Ičanović	28.03.2018. godine	II – optuženog
48	Alijagić Samir	04.04.2018. godine	II – optuženog
49	Ifad Šabić	04.04.2018. godine	II – optuženog
50	Jasmin Sijamhodžić	17.04.2018. godine	II – optuženog
51	Mladen Lonić	17.04.2018. godine	II – optuženog
52	Samir Šabić	09.05.2018. godine i 30.05.2018. godine	Optuženi kao svjedok
53	Nedžad Korajlić	04.07.2018. godine	Vještak vojne struke
54	Zijad Kadić	19.09.2018. godine	Optuženi kao svjedok
Dodatni dokaz odbrane			
45	Hašim Đulić	30.01.2019. godine	I – optuženog

d) MATERIJALNI DOKAZI OPTUŽENOG JADRANKA ŠARANA

- O1-1** Zahtjev komande 5. korpusa, strogo povjerljivo broj: 02-2/1104-2 od 26.09.1995. godine;
- O1-2** Plan kontrolne djelatnosti za PS i PO za mjesec oktobar 1995. Br. 14-6-749/95 od 27.09.1995. godine;
- O1-3** Plan kontrolne djelatnosti za PS i PO za mjesec decembar 1995. Br. 14-6-1009/95 od 29.11.1995. godine;
- O1-4** Zaključci sa sastanka Glavnog štaba za organizirani povratak stanovništva u Bosansku Krupu broj 02/I-473/95 od 02.10.1995. godine;
- O1-5** Spisak pronađenih civila srpske i hrvatske nacionalnosti u Podgrmečkim selima br. 14-6-770/95 od 05.10.1995. godine;
- O1-5a** Dopuna spiska pronađenih civila srpske i hrvatske nacionalnosti u Podgrmečkim selima br.14-6-770-II/95 od 06.10.1995. godine;
- O1-6** Informacija o pronađenim licima srpske i hrvatske nacionalnosti na novooslobođenim područjima Bosanske Krupe, strogo povjerljivo broj: 14-6-106/95 od 06.10.1995. godine;
- O1-7** Informacija o provedenim aktivnostima SJB u vezi sa solobađanjem Bosanske Krupe, strogo povjerljivo EV. Br.23 Primjerak 4 oktobar 1995. godine;
- O1-8** Informisanje o realizaciji Zaključaka br.02/I-496/95 od 06.10.1995. godine;
- O1-9** Naredba br.14-6-788/95 od 06.10.1995. godine;
- O1-10** Obavijest o realizaciji zaključaka od 05.10.1995. godine br. 14-6-804/95 od 10.10.1995. godine;
- O1-11** Naredba komande OG“Sjever“, vojna tajna strogo povjerljivo od 15.10.1995.godine;
- O1-12** Naredba za koordinaciju pri SJB, br.14-6-829/95 od 17.10.1995.godine;
- O1-13** Upustvo o radu komisija za polaganje vozačkih ispita br.3 07/1-531 od 30.10.1995. godine;
- O1-14** Rješenje broj 14-6-1029/95 od 20.11.1995. godine;
- O1-15** Obavijest o pohađanju kursa za policajce u Bosanskom Petrovcu, broj 14-6-1013/95 od 01.12.1995. godine;
- O1-16** Informacija o narušavanju JRM u B. Krupi od pripadnika 104“V“ lbr. iz Sarajeva, broj 14-6-1117/95 od 23.12.1995. godine;
- O1-17** Dopis br. 02/I-1022/96 od 02.02.1996. godine;
- O1-18** Praćenje aktivnosti tzv. VRS, strogo povjerljivo br. 03-1/01.5-2 od 05.02.1996. godine;
- O1-19** Potvrda o dodjeli nagrade (pištolj sa posvetom) od dana 06.04.1996. godine;
- O1-20** Plan obezbjeđenja boravka predsjednika Republike BiH gosp. Alije Izetbegovića, državna tajna ev.br.34/96, primjerak br.3 od 19.04.1996. godine, primjerak br.3;
- O1-21** Čestitka od IPTF-a, bez broja od 20.05.1996. godine;
- O1-22** Crni rokovnik-dnevnik i izvod iz dnevnika, period 1996. godina;
- O1-23** Informacija o uspostavljanju redovnog željezničkog saobraćaja na relaciji Bihać-Bosanski Novi, Javno preduzeće Željeznice Federacije Bosne i Hercegovine, broj III-2042-2/15 od 09.11.2015. godine
- O1-24** Izvještaj SJB Bosanska Krupa broj 14-6-717/95 od 16.09.1995. godine,MUP USK;

01-25 Dopis broj: 14-1/01-391/95 od 17.09.1995. godine MUP USK;

01-26 Naredba o formiranju Policijskog odjeljenja u S. Jasenice, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, str. pov.broj:14-6-sl.100/95 od 18.09.1995. godine;

01-27 Naredba SJB Bosanska Krupa broj: 14-6-sl.101/95 od 19.09.1995. godine MUP USK;

01-28 Izvještaj SJB Bosanska Krupa broj: 14-6.-sl./95 od 23.09.1995. godine MUP USK;

01-29 Naredba SJB Bosanska Krupa broj: 14-6-102/95 od 26.09.1995. godine MUP USK;

01-30 Naredba SJB Bosanska Krupa broj: 14-6-103/95 od 29.09.1995. godine MUP USK;

01-31 Izvještaj SJB Bosanska Krupa broj: 14-6-750/95 od 30.09.1995. godine MUP USK;

01-32 Spisak civila srpske nacionalnosti I s/č vojnika u Jesenici, bez broja od 03.10.1995. godine MUP USK;

01-32a Spisak zarobljenih civila srpske nacionalnosti i s/č vojnika koji se nalaze u P.O. Jasenica, R. Bosna i Hercegovina, Ministarstvo za unutrašnje poslove, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bos. Krupa, Policijsko odjeljenje Jasenica, bez broja od 03.10.1995. godine;

01-33 Spisak lica srpske i hrvatske nacionalnosti pronađenih na dijelovima opštine B.Krupa, broj: 14-6-770/95 od 05.10.1995. godine MUP USK i br. 14-6-770II/95 od 06.10.1995. godine MUP USK;

01-34 Informacija SJB Bosanska Krupa broj: 14-6-106/95 od 06.10.1995. godine MUP USK;

01-34a Dopuna izvještaja SJB Bosanska Krupa broj: 14-6-786/95 od 07.10.1995. godine MUP USK;

01-35 Depeša CSB Bihać, broj: 14-1633/95 od 08.10.1995. godine MUP USK;

01-36 Naredba o formiranju jedinica policije, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, str.pov.br.14-6-107/95 od 09.10.1995. godine sa spiskom policajaca SJB Bosanska Krupa koji se upućuju na izvršenje borbenog zadatka od 09.10.1995. godine;

01-37 Dopis broj: 14-6-803/95 od 10.10.1995. godine MUP USK;

01-38 Dopis broj: 14-6-803/95 od 10.10.1995. godine MUP USK;

01-39 Izvještaj SJB Bosanska Krupa broj: 14-6-816/95 od 14.10.1995. godine, MUP UKS;

01-40 Depeša CSB Bihać, broj: 14-1471/95 od 15.10.1995. godine MUP USK;

01-41 Naredba SJB Bosanska Krupa, bez broja od 17.10.1995. godine MUP USK;

01-42 Dopis broj: 14-6-271/95 od 19.10.1995. godine, MUP USK;

01-43 Izvještaj SJB Bosanska Krupa broj: 14-6-843/95 od 21.10.1995. godine MUP USK;

01-44 Depeša CSB Bihać broj: 14-13/95 od 23.10.1995. godine, MUP USK;

01-45 Naredba SJB Bosanska Krupa, prilog spisak, broj: 14-6-112/95 od 24.10.1995. godine, MUP USK;

01-46 Depeša SJB Bosanska Krupa, broj: 14-6-927/95 od 24.10.1995. godine MUP USK;

01-47 Izvještaj SJB Bosanska Krupa, broj: 14-6-870/95 od 28.10.1995. godine, MUP USK;

01-48 Naredba broj: 14-6-116/95 od 31.10.1995. godine MUP USK;

01-49 Službena zabilješka, bez broja od 02.11.1995. godine MUP USK;

01-50 Naredba SJB Bosanska Krupa, broj: 14-6-115/95 od 01.11.1995. godine MUP USK;

01-51 Naredba broj: 14-1743/95 od 01.11.1995. godine MUP;

- O1-52** Izvještaj SJB Bosanska Krupa, broj: 14-6-894/95 od 04.11.1995. godine MUP USK;
- O1-53** Izvještaj SJB Bosanska Krupa broj: 14-6-913/95 od 11.11.1995. godine MUP USK;
- O1-54** Informacija o narušavanju JRM u B. Krupi od pripadnika 104. "V 1.br." broj: 14-6-1117/95 od 23.12.1995. godine MUP USK;
- O1-55** Naredba broj: 08/1-345/95 od 17.09.1995. godine i prepiska između kancelarija Karkin – Veladžić;
- O1-56** Dopis broj: 113/95 od 19.09.1995. godine, kancelarija advokata Hamdije Veladžića;
- O1-57** Spisak lica srpske i hrvatske nacionalnosti pronađenih na dijelovima opštine B.Krupa, broj: 14-6-770/95 od 05.10.1995. godine;
- O1-57a** Dopuna spiska lica srpske i hrvatske nacionalnosti pronađenih na dijelovima opštine B.Krupa – dopuna spiska, broj: 14-6-770-II/95 od 06.10.1995. godine;
- O1-57b** Dopis SJB Bosanska Krupa – dopuna spiska, broj: 14-6-770-II/95 od 11.10.1995. godine;
- O1-58** Zahtjev za obezbjeđenje prostora za smještaj građana srpske nacionalnosti koji su zatočeni na novooslobođenom teritoriji Bosanska Krupa, broj: 116/95 od 28.09.1995. godine;
- O1-59** Zahtjev za uređenje stambenog prostora građanima srpske nacionalnosti, broj: 130/95 od 11.10.1995. godine;
- O1-60** Zahtjev za obezbjeđenje zdravstvenih pregleda za građane srpske nacionalnosti, broj: 134/95 od 26.10.1995. godine;
- O1-61** Spisak uposlenika Crvenog križa, bez broja;
- O1-62** Izlaz robe, broj: 25/95 od 31.10.1995.godine;
- O1-63** Izlaz robe, period od 16.10.1995. – 31.10.1995.godine;
- O1-64** Faktura međunarodne organizacije ICRC, broj: BIH/EM/005/2400 od 25.10.1995. godine;
- O1-65** Izlaz robe broj 120 od 20.10.1995. godine;
- O1-66** Faktura međunarodne organizacije ICRC, broj: 131/95 od 21.10.1995. godine
- O1-67** Faktura međunarodne organizacije ICRC, izlaz broj 40/96 i 41/96 od 22.01.1996. godine;
- O1-68** Izlaz robe broj: 15/96 i broj 33/96 od 20.01.1996. godine;
- O1-69** Izlaz robe broj: 57/96 i broj 245/96 od 10.04.1996. godine;
- O1-70** Spisak socijalno ugroženih lica na području općine Bosanska Krupa koji su primili pakete sa namirnicama, donacije MK Crvenog Križa, Crveni Križ Bosne i Hercegovine, općinski odbor Crvenog Križa Bosanska Krupa, broj: 19/96 od 26.01.1996. godine;
- O1-71** Spisak socijalno ugroženih lica sa područja općine Bos. Krupa koji su primili pakete sa namirnicama donacije MK Crvenog Križa (kancelarije u Bihaću), broj: 141/95 od 30.10.1995. godine;
- O1-72** Izvještaj o radu OOCK Bosanska Krupa za period I.XII 1995. godine, broj:15/96 od 16.01.1996. godine;
- O1-73** Izvještaj o radu OOCK Bosanska Krupa za period I-IX 1996. godine, Crveni Križ Bosne i Hercegovine, općinski odbor Crvenog Križa Bosanska Krupa, bez broja i datuma
- O1-74** List A4 formata logo firma „GAJ“ izlaz robe, br. 94 od 09.10.1995., br.100 od 16.10.1995., br.115-1 od 18.10.1995., br.115-2 od 18.10.1995., br.120 od 20.10.1995.,

br.131 od 21.10.1995., br.146 od 26.10.1995., br.150 od 26.10.1995., br.156 od 28.10.1995., br.167 od 01.10.1995., br.184 od 13.12.1995., br.196 od 16.12.1995. godine

O1-75 Dvolisnica A4 formata sa evidencijom pošiljke kruha, bez broja i datuma;

O1-76 7 listova A4 formata, spisak stranih donatora u 1996. godini, bez broja, označenih od 1 do 7;

O1-77 2 lista formata A4 – izlaz robe o podjeli namirnica i druge pomoći, broj 03/96 od 08.01.1996.godine, broj 10/96 od 11.01.1996. godine, 11/96 od 11.01.1996. godine, 33/96 od 20.01.1996. godine, 194/96 od 12.04.1996. godine, 222/96 od 28.03.1996. godine, 211/06 od 21.03.1996. godine, 233/96 od 04.04.1996. godine, 286/96 od 24.05.1996. godine, 332/96 od 14.08.1996. godine, 339/96 od 03.10.1996. godine, 245/96 od 10.04.1996. godine, 267/96 od 24.04.1996. godine, 272/96 od 04.05.1996. godine i 291/96 od 06.06.1996. godine;

O1-78 Kopija A4 format, Evidencija građana srpske nacionalnosti zatečenih na novooslobođenom teritoriju općine Bosanska Krupa, bez broja, od 28.09.1995. godine;

O1-79 Naredba o formiranju Štaba za realizaciju planova organizacionog povratka na oslobođena područja općine Bosanska Krupa, broj: 02/I-341/95 od 17.09.1995. godine, Općina Bosanska Krupa, Služba za opće poslove i društvene djelatnosti; Zahtjev za pristup informacijama i dopuna zahtjeva za pristup informacijama;

O1-80 Rješenje o imenovanju štaba za realizaciju planova organiziranog povratka na oslobođena područja općine Bosanska Krupa, R. Bosna i hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Unsko-Sanski kanton, općina Bosanska Krupa, načelnik općine, broj: 02/I-342/95 od 17.09.1995. godine;

O1-81 Postupak o ukopu neprijateljskih vojnika pronađenih prilikom asanacije terena, R. Bosna i Hercegovina, općinski štab civilne zaštite Bosanska Krupa, pov.broj: 111-32-02-78/95 od 12.10.1995. godine;

O1-82 Naredba Ministarstvu odbrane da izvrši pozivanje 50 pripadnika Civilne zaštite, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Unsko-Sanski kanton, načelnik općine, pov.broj: 01/N-134/95 od 28.10.1995. godine;

O1-83 Zapisnik o ukopu civila neprijateljske strane, Jerković radojke sa popratnim aktom, R. Bosna i Hercegovina, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab civilne zaštite, pov.broj: 11.1-82-02-111/95 od 20.11.1995. godine;

O1-84 Naredba Općinskom štabu civilne zaštite Bos. Krupa da odmah izvrši ukop umrlog Kubet Steve iz sabirnog centra građana srpske nacionalnosti, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Unsko-Sanski kanton, općina Bosanska Krupa, načelnik općine, broj: 02/I-754/95 od 11.12.1995. godine;

O1-85 Zapisnik o ukopu umrlog građanina srpske nacionalnosti iz sabirnog centra u mjesnoj zajednici Podvran, Kubet Steve sa popratnim aktom, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bosanska Krupa, Štab civilne zaštite, broj: 11.1.-B2-03-511/95 od 14.12.1995. godine;

O1-86 Novinski članci – jedan novinski članak - intervju načelnika općine i drugi novinski članak koji govori o Jadranku Šaranu, Lokalne novine „Mostovi“ 21.01.1996. godine;

O1-87 Tekst Povratak kući, originalne fotografije, fotografije je sačinila Ljiljana Krupić, novembar 1999. godine;

e) MATERIJALNI DOKAZI OPTUŽENOG SAMIRA ŠABIĆA

O2-1 Zahtjev komande 5.korpusa, Komanda 5. Korpusa, str.pov.broj: 02-2/1104-2 od 26.09.1995. godine;

O2-2 Plan kontrolne djelatnosti za PS i PO za mjesec oktobar 1995. godine, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, broj: 14-6-749/95 od 27.09.1995. godine;

O2-3 Dopuna spiska lica srpske i hrvatske nacionalnosti pronađenih na novooslobođenim dijelovima opštine Bosanska Krupa, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, broj 14-6-770-II/95 od 06.10.1995. godine; Spisak lica srpske i hrvatske nacionalnosti pronađenih na novooslobođenim dijelovima opštine Bosanska Krupa 06.10.1995. godine, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi javne bezbjednosti Bosanska Krupa, broj 14-6-770-II/95 od 06.10.1995. godine; Dopuna spiska zaostalih lica srpske i hrvatske nacionalnosti, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi javne bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, broj 14-6-770-II/95 od 11.10.1995. godine; Spisak lica srpske i hrvatske nacionalnosti pronađenih na novooslobođenim dijelovima opštine Bosanska Krupa 09.10.1995. godine, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, broj 14-6-770-III/95 od 09.10.1995. godine (O1-5a, O1-57a, O1-57b);

O2-4 Informacija o pronađenim licima srpske i hrvatske nacionalnosti na novooslobođenim područjima Bosanske Krupe, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, str. pov.broj:14-6-106/95 od 06.10.1995. godine;

O2-5 Informacija o provedenim aktivnostima SJB Bosanska Krupa u vezi sa oslobađanjem Bosanske Krupe, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, službena tajna/strogo povjerljivo, ev. broj.23, primj.br.4 od oktobra 1995. godine;

O2-6 Informacija o uspostavljanju redovnog željezničkog saobraćaja na relaciji Bihać-Bosanski Novi, Javno preduzeće Željeznice Federacije Bosne i Hercegovine, broj III-2042-2/15 od 09.11.2015. godine;

O2-7 Izvještaj o učešću policije SJB Bos. Krupa u b/d u periodu 10.-17.09.1995. godine, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi javne bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, broj 14-6-717/95 od 16.09.1995. godine

O2-8 Dopis SJB Bosanska Krupa, u potpisu Edham Veladžić, OSB Bihać, broj: 14-1/01-1-391/95 od 17.09.1995. godine;

O2-9 Naredba o formiranju Policijskog odjeljenja u S.Jasenice, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, str.pov.broj:14-6-sl.100/95 od 18.09.1995. godine;

O2-10 Izvještaj o učešću policije SJB Bos. Krupe u b/d u periodu 17.-24.09.1995. godine, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi javne bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, broj 14-6-sl./95 od 23.09.1995. godine;

02-11 Spisak zarobljenih civila srpske nacionalnosti i s/č vojnika koji se nalaze u P.O. Jasenica, R. Bosna i Hercegovina, Ministarstvo za unutrašnje poslove, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bos. Krupa, Policijsko odjeljenje Jasenica, bez broja od 03.10.1995. godine;

02-11a Spisak zarobljenih civila srpske nacionalnosti koji se nalaze u Jasenici, R. Bosna i Hercegovina, Ministarstvo za unutrašnje poslove, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, Policijsko odjeljenje Jasenica, bez broja od 05.10.1995. godine;

02-12 Naredba o formiranju jedinica policije, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, str. pov.br.14-6-107/95 od 09.10.1995. godine sa spiskom policajaca SJB Bosanska Krupa koji se upućuju na izvršenje borbenog zadatka od 09.10.1995. godine;

02-13 Obavijest o pronađenim licima srpske nacionalnosti (ukupno 32) na novooslobođenim područjima Bosanske Krupe između 17.09.1995. do 10.10.1995. godine, R. Bosne i Hercegovine, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, broj 14-6-803/95 od 10.10.1995. godine;

02-14 Naredba o formiranju jedinice policije jačine čete, R. Bosna i Hercegovine, MUP, CSB Bihać broj: 14-13/95 od 23.10.1995. godine;

02-15 Naredba o formiranju jedinice policije veličine 20 policajaca, R. Bosna i Hercegovine, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, str.pov.broj:14-6-112/95 od 24.10.1995. godine sa Spiskom pripadnika policije SJB Bosanska Krupa koji se upućuju na izvršenje borbenog zadatka od 24.10.1995. godine;

02-16 Spisak Jedinice policije upućene na izvršenje borbenog zadatka 24.10.1995. godine, SJB Bosanska Krupa, depeša broj:14-6-927/95 od 24.10.1995. godine;

02-17 Izvještaj o učešću policije SJB Bos. Krupa u b/d u periodu 22.-29.10.1995. godine, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi javne bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, broj 14-6-870/95 od 28.10.1995. godine;

02-18 Naredba o formiranju Jedinice policije, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, str.pov.broj:14-6-116/95 od 31.10.1995. godine;

02-19 Službena zabilješka, u potpisu Jusić Arif, SJB Bosanska Krupa, Policijska stanica Bos. Krupa, bez broja od 02.11.1995. godine;

02-20 Naredba o formiranju Jedinice policije veličine 16 policajaca, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi javne bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, str.pov.br.14-6-115/95 od 01.11.1995. godine;

02-21 Spisak lica srpske i hrvatske nacionalnosti pronađenih na novooslobođenim dijelovima opštine Bosanska Krupa od 17.09.1995. godine, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi javne bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, broj 14-6-770/95 od 05.10.1995. godine;

02-21a Dopuna spiska lica srpske i hrvatske nacionalnosti pronađenih na novooslobođenim dijelovima opštine Bosanska Krupa, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi javne bezbjednosti, SJB Bosanska Krupa, broj 14-6-770-II/95 od 06.10.1995. godine;

02-21b Dopis SJB Bosanska Krupa – dopuna spiska, broj: 14-6-770-II/95 od 11.10.1995. godine;

02-22 Spisak pronađenih civila srpske i hrvatske nacionalnosti u Podgrmečkim selima br. 14-6-770/95 od 05.10.1995. godine;

- O2-23** Zahtjev za uređenje stambenog prostora građanima srpske nacionalnosti, broj: 130/95 od 11.10.1995. godine;
- O2-24** Zahtjev za obezbjeđenje zdravstvenih pregleda za građane srpske nacionalnosti, broj: 134/95 od 26.10.1995. godine;
- O2-25** Spisak zaposlenih radnika općinske organizacije Crvenog križa Bosanska Krupa, u potpisu predsjednik Hamdija Grošić, bez broja i datuma;
- O2-26** Izlaz (spisak) robe za srbe u kolektivnom smještaju, broj 25/95, napravljen izlaz broj:167/95 od 31.10.1995. godine;
- O2-27** Izlaz robe, popis kruha od 16.10.1995. godine do 31.10.1995. godine, bez datuma;
- O2-28** Izlaz robe broj 146 od 25.10.1995. godine (BIH/EM/005/2400);
- O2-29** Izlaz robe, broj 17/95 od 20.10.1995. godine, izlaz br.120 od 20.10.1995. godine;
- O2-30** Izlaz robe, broj 131/95 od 21.10.1995. godine, ICRC Bihać;
- O2-31** Izlaz robe, broj 40/96 i 41/96 od 22.01.1996. godine;
- O2-32** Izlaz robe, broj 33/96 od 20.01.1996. godine (15/96);
- O2-33** Izlaz robe, broj 245/96 od 10.04.1996. godine (57/96);
- O2-34** Spisak socijalno ugroženih lica sa područja općine Bosanska Krupa koji su primili pakete sa namirnicama, Crveni Križ Bosne i Hercegovine, općinski odbor Crvenog Križa Bosanska Krupa, broj 19/96 od 26.01.1996. godine;
- O2-35** Spisak socijalno ugroženih lica sa područja općine Bos. Krupa koji su primili pakete sa namirnicama donacije MK Crvenog Križa (kancelarije u Bihaću), Crveni Križ Bosne i Hercegovine, općinski odbor Crvenog Križa Bosanska Krupa, broj 141/95 od 30.10.1995. godine;
- O2-36** Izvještaj o radu općinske organizacije Crvenog križa Bosanska Krupa za period I-XII 1995. godine, Crveni Križ Bosne i Hercegovine, općinski odbor Crvenog Križa Bosanska Krupa, broj 15/95 od 16.01.1996. godine;
- O2-37** Izvještaj o radu Općinske organizacije Crvenog križa Bosanska Krupa za period I-IX 1996. godine, Crveni Križ Bosne i Hercegovine, općinsko odbor Crvenog Križa Bosanska Krupa, bez datuma i broja;
- O2-38** Sveska A4 formata sa natpisom „Priča o jednoj ideji“ u kojoj je ispisan Izvještaj o radu OOCK Bosanska Krupa, bez broja, datuma i potpisa za period I – IX 1996. godine;
- O2-39** List A4 formata logo firma „GAJ“ izlaz robe, br. 94 od 09.10.1995. godine, broj 100 od 13.10.1995. godine, broj 115/1 od 18.10.1995. godine, broj 120 od 20.10.1995. godine, broj 115/2, broj 120 od 20.10.1995. godine, broj 131 od 21.10.1995. godine, broj 146 od 26.10.1995. godine, broj 150 od 26.10.1995. godine, broj 156 od 28.10.1995. godine, broj 167 od 31.10.1995. godine, broj 184 od 13.12.1995. godine, broj 196/95 od 16.12.1995. godine;
- O2-40** Evidencija pošiljke kruha od 03.05.1996. do 17.06.1996. godine, bez broja i potpisa;
- O2-41** Strani donatori u 1996. godine od 18.01.1996. godine do 01.02.1997. godine, bez potpisa i datuma;
- O2-42** Izlaz robe broj 211/06 od 21.03.1996. godine, broj 233/96 od 04.04.1996. godine, broj 286/96 od 24.05.1996. godine, broj 245/96 od 10.04.1996. godine, broj 332/96 od 14.08.1996. godine, broj 339/96 od 03.10.1996. godine, broj 267/96 od 24.04.1996. godine, broj 272/96 od 04.05.1996. godine, broj 291/96 od 06.06.1996. godine, broj 03/96 od 08.01.1996. godine, broj 10/96 od 11.01.1996. godine, 11/96 od 11.01.1996. godine,

broj 33/96 od 20.01.1996. godine, broj 194/96 od 12.04.1996. godine i 222/96 od 28.03.1996. godine;

O2-43 Sveska A5 format, Evidencija građana srpske nacionalnosti zatečenih na novooslobođenoj teritoriji općine Bosanska Krupa od 28.09.1995. godine;

O2-44 Rješenje o imenovanju štaba za realizaciju Planova organiziranog povratka na oslobođena područja Općine Bosanska Krupa, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Unsko-Sanski kanton, općina Bosanska Krupa, načelnik opštine, broj 02/I-342/95 od 17.09.1995. godine;

O2-45 Naredba broj: 08/1-345/95 od 17.09.1995.godine i prepiska između kancelarija Karkin – Veladžić;

O2-46 Dostava ovjerene dokumentacije, Društvo Crvenog križa Bosne i Hercegovine, Crveni križ općine Bosanska Krupa, broj 23/2018. Od 19.06.2018. godine; Akt Crvenog Križa općine Bosanska Krupa, bez broja od 16.10.2015. godine, Zahtjev za dostavljanje dokaza, Advokat Hamdija Veladžić, broj 5581/14-K od 01.10.2015. godine; Zahtjev za ovjeru dostavljenih dokaza, advokat Hamdija Veladžić, broj: 5581/14-K od 19.06.2018. godine;

O2-47 Zahtjev za dostavljanje dokaza, advokat Hamdija Veladžić, broj 5581/14 od 01.02.2016. godine(sa povratnicom); Akt Ministarstva unutrašnjih poslova Unsko-Sanskog kantona, Policijska stanica Bosanska Krupa, broj 05-04/10-1-91/16 od 03.03.2016. godine; Rješenje Ministarstva unutrašnjih poslova Unsko-Sanskog kantona, Kabinet ministra, broj 05-01-05-1-739/16 od 10.03.2016. godine;

O2-48 Nalaz vještaka prof.dr. Nedžad Korajlić od 27.02.2018. godine;

O2-49 CD snimak - prilog večernji dnevnik USK televizije;

O2-50 Rješenje o primanju u rad u OSUP-e Bihać za lice Šabić Samir, Socijalistička Republika Bosna i Hercegovina, Opština Bihać, Opštinski sekretarijat za unutrašnje poslove, broj 02/120-16/89 od 03.07.1989. godine;

O2-51 Rješenje o rasporedu Šabić Samira na dužnost policajca, Republika Bosna i Hercegovina, Ministarstvo za unutrašnje poslove, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, broj: 12-4-338/93 od 04.05.1993. godine;

O2-52 Rješenje o rasporedu Šabić Samira na poslove i zadatke pomoćnik komandira PS-III-Otoka, Republika Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, broj: 14-1151/94 od 14.08.1994. godine;

O2-53 Rješenje o rasporedu Šabić Samira na poslove i zadatke Komandir PO Jasenica, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti, Bihać, broj: 14-1630/95 od 07.10.1995. godine;

O2-54 Rješenje o rasporedu Šabić Samira na poslove i zadatke rukovodilac smjene – stariji dežurni u PS Bos. Krupa, Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Unsko-Sanski kanton, Ministarstvo policije, Bihać, broj: 14-1711/96 od 02.09.1996. godine;

O2-55 Spisak IRC Bihać za opštinu Bosanska Krupa, bez broja i datuma, za zimski period 1997/1998 godina za socijalno ugroženo stanovništvo;

O-II-56 Dopis/Zahtjev za službeni odlazak u grad Bosanska Krupa, Crveni Križ Bosne i Hercegovine, općinski odbor Crvenog Križa Bosanska Krupa, broj: 113/95 od 19.09.1995. godine;

O2-57 Obavijest Kantonalnog tužilaštva, Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Unsko-Sanski kanton, Kantonalno tužilaštvo Unsko-Sanskog kantona Bihać, broj: TO1 0 KT 000 219 09 od 26.07.2011. godine;

O2-58 Kopija knjige „Lažni sjaj“ – Božana Štrbac – Bijeljina 2007. godine;

O2-59 Naredba o formiranju Jedinice policije veličine 20 policajaca, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, str. pov.br.:14-3-44/94 od 28.06.1994. godine, potpis načelnika SJB Jadranko Šaran;

O2-60 Izvještaj o boravku u borbenim dejstvima od 02.07. do 07.07.1994. godine, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bos. Krupa, bez broja, od dana 10.07.1994. godine;

O2-61 Naredba u vezi sa izvođenjem b/d na području Bosanske Krajine, R. Bosna i Hercegovina, MUP, R. Bosna i Hercegovine, Armija R.BiH, Generalštab, broj: 11-1580/95 i ½-1263 od 02.10.1995. godine uz popratni akt MUP USK, tražena dokumentacija, Bosna i Hercegovina, F. Bosne i Hercegovine, Unsko-Sanski kanton, MUP, broj: 05-01/04-05-1-1256/15 od 09.11.2015. godine;

O2-62 Depeša, MUP RBIH – Centar veze, u potpisu ministar Bakir Alispahić, bez broja i datuma;

O2-63 Depeša/Zahtjev, MUP RBIH – 11,01, Komanda 5. Korpusa, broj: 14-1-374/95 od 26.09.1995. godine;

O2-64 Upozorenje komande 5. Korpusa, Komanda 5. Korpusa, KM Bihać, u potpisu Atif Dudaković, SP broj:03-2/906-1 od 01.08.1995. godine;

O2-65 Depeša, MUP R BiH – 11, u potpisu ministar Bakir Alispahić, broj: 11-1000 od 04.10.1995. godine uz popratni akt MUP USK broj:05-01/04-05-1-1256/15 od 09.11.2015. godine;

O2-66 Karta naselja Jasenica (google maps);

O2-67 Pejzažna fotografija, bez broja i datuma (dokument fotografisao drugooptuženi);

O2-68 Fotografija porodične kuće Bogdana Radoševića, bez broja i datuma, dokument fotografisao drugooptuženi;

O2-69 Patrolni nalog broj 4/95 od 23.09.1995. godine, patrolni nalog br. 5/95 od 24.09.1995. godine i dokaz o radu i postupanju pripadnika policije u PO Jasenica, izvještaj iz službe, bez broja od 04.10.1995. godine, izvještaj iz službe, bez broja od 06.10.1995. godine, izvještaj iz službe, bez broja od 24.10.1995. godine, izvještaj iz službe, bez broja od 28.10.1995. godine, izvještaj iz službe, bez broja od 29.10.1995. godine i dokaz o radu i postupanju pripadnika policije u PO Jasenica, izvještaj iz službe, bez broja od 31.10.1995. godine, izvještaj iz službe, bez broja od 01.11.1995. godine, patrolni nalog, bez broja od 10.11.1995. godine, patrolni nalog broj: 10/95 od 11.11.1995. godine, patrolni nalog, broj: 11/95 od 12.11.1995. godine, patrolni nalog broj 12/95 od 13.11.1995.godine, patrolni nalog 1/95 od 26.11.1995. godine, patrolni nalog, broj 3/95 od 28.11.1995.godine, patrolni nalog broj: 1-38/96 od 12.03.1996. godine, patrolni nalog broj: 1-41/96 od 15.03.1996. godine, patrolni nalog broj: 1-47/96 od 20.03.1996. godine, patrolni nalog broj: 1-93/96 od 06.05.1996. godine, izvještaj o radu patrolne policije, bez broja od 06.05.1996. ;

O2-70 Predmet krivične prijave, Beganović Refik, krivično djelo iz čl. 231. stav 1. KZ RBIH „davanje mita“, broj KU 57/96 uz priloge: Krivična prijava za lice Beganović Refik, R. Bosne i Hercegovine, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, broj: KU 57/96 od 02.04.1996. godine, Službena zabilješka sačinjena dana 20.03.1996. godine,

R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi javne bezbjednosti Bihać, SJB Bos. Krupa, policijsko odjeljenje Jasenice, bez broja od 20.03.1996. godine, Službena zabilješka sačinjena 20.03.1996. godine, R. Bosne i Hercegovine, MUP, Centar službi javne bezbjednosti Bos. Krupa, Policijsko odjeljenje Jasenice, bez broja od 20.03.1996. godine, Službena zabilješka sačinjena 20.03.1996. godine, R. Bosne i hercegovine, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bos. Krupa, Policijsko odjeljenje Jasenica, bez broja od 20.03.1996. godine, Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta na ime Beganović Refika, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, broj: 54/96 od 20.03.1996. godine, Potvrda o prijemu krivične prijave broj KU:57/96 od 02.04.1996. godine, bez broja od 20.05.1996. godine, Naredba Opštinskog suda u Bosanskoj Krupi, Bosna I Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Unsko Sanski kanton, općinski sud u Bosanskoj Krupi, broj: 018 0 SU 10 000235 od 19.10.2010. godine;

O2-71 Sveska A4 formata sa 38 listova, bez broja, gdje na prednjoj strani u rukopisu piše „RASPORED SLUŽBE“, dokaz o radnom angažmanu drugooptuženog i svjedoka od 21.05.1995. godine;

O2-72 Depeša CJB Bosanska Krupa, u potpisu načelnik OSB Bihać Edham Veladžić, broj: 14-1/01-1-391/95 od 17.09.1995. godine;

O2-73 Naredba o formiranju Jedinice policije veličine 25 policajaca, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, str.pov.broj: 14-3-41/94 od 15.06.1994. godine;

O2-74 Naredba o formiranju Jedinice policije veličine 20 policajaca, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, str.pov.br.: 14-3-33/94 od 02.06.1994. godine;

O2-75 Izvještaj o učešću jedinice policije na p/k odbrane u z/o 510 0.br. u reonu Starog Majdana, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, Policijsko odjeljenje Jasenica, bez broja od 04.11.1995. godine;

O2-76 Ratni dnevnik 511sbbr, bez broja vođen od 31.08.1995.godine do 31.12.1995. godine;

O2-77 Dnevni borbeni izvještaj Komande 511 S.bbr, str.pov.br.: 02/1-538 od 20.09.1995. godine;

O2-78 Dnevni borbeni izvještaj Komande 511 S.bbr, str.pov.br.02/1-539 od 21.09.1995. godine;

O2-79 Dnevni borbeni izvještaj Komande 511 S.bbr, str.pov.br.: 02/1-540 od 21.09.1995. godine;

O2-80 Tekstualno tabelarni dio plana operacije „Sana“, Armija Republike BiH, 5. Korpus, KM Bihać, bez broja i datuma;

O2-81 Zapovijest za logistiku, Odbrana Republike, Armijska tajna, strogo povjerljivo, bez datuma, broj: 06-1/828-1;

O2-82 Zapovijest za logistiku, Odbrana Republike, Armijska tajna, strogo povjerljivo, bez broja i datuma, sačinjen od pomoćnika komandanta za logistiku 5.Korpusa;

O2-83 Plan LoOB pri oslobađanju teritorija Bosanski Petrovac, Bosanska Krupa, Sanski Most, Prijedor i Bosanski Novi, LoKM 5. Korpusa, ED Bihać, pov.broj: 06-2/18-183 od 17.09.1995. godine;

O2-84 Borbeno naređenje, PKM 5.K, Lanište, op. br: 01-1/352-416 od 07.10.1995. godine;

- O2-85** Program rada Stanice javne bezbjednosti Bosanska Krupa, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, bez broja od januara 1995. godine;
- O2-86** Prijedlog Pravilnika o unutrašnjoj ratnoj organizaciji i sistematizaciji Stanice javne bezbjednosti Bosanska Krupa, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, ev.br.22/95, primj.br.4 od oktobra 1995. godine;
- O2-87** Zahtjev u potpisu komandanta Atifa Dudakovića, Komanda 5. Korpusa, KM Bihać, broj: 02-2/1114-1 od 15.09.1995. godine;
- O2-88** Zahtjev u potpisu komandanta Atifa Dudakovića, Komanda 5. Korpusa, KM Bihać, broj: 02-2/1114-2 od 15.09.1995. godine;
- O2-89** Zahtjev u potpisu komandanta Atifa Dudakovića, Komanda 5. Korpusa, KM Bihać, str.pov.broj: 02-2/1123-1 od 17.09.1995. godine;
- O2-90** Dopis, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, u potpisu načelnik CSB Bihać Edham Veladžić, broj 14-1/01-1209/95 od 14.09.1995. godine;
- O2-91** Akt, spisak civila srpske nacionalnosti koji se nalaze u sabirnik centrima Unsko-Sanskog kantona, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti, Policijski sektor Bihać, broj: 14/02-4-1448/95 od 14.11.1995. godine;
- O2-92** Sveska debelih korica, smeđe boje i sveska debelih korica šarene boje sa 2 lista A4 formata, broj 05-5/03-04-3-100 od 16.05.2001. godine;
- O2-93** Rješenje o imenovanju štaba za realizaciju planova organiziranog povratka na oslobođena područja Općine Bosanska Krupa, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Unsko-Sanski kanton, općina Bosanska Krupa, načelnik općine, broj:02/I-342/95 od 17.09.1995. godine;
- O2-94** Naredba o formiranju Štaba za realizaciju planova organiziranog povratka na oslobođena područja općine Bosanska Krupa, u potpisu načelnik općine Idriz Ezić, broj: 02/I-341/95 od 17.09.1995. godine;
- O2-95** Zapisnik o ukopu umrlog građanina srpske nacionalnosti, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bosanska Krupa, Štab civilne zaštite, broj: 11.1-B2-03-511/95 od 14.12.1995. godine;
- O2-96** Akt/Dopis Komande garnizona Bihać, u potpisu komandant major Muharem Čaušević, broj pov. 03/944-1 od 18.09.1995.godine;
- O2-97** Zapisnici o ukopu neprijateljskih vojnika, u potpisu komandant Dekanović Hurija, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab civilne zaštite, broj:11.1-92-07-411/95 od 02.11.1995. godine;
- O2-98** Izvještaj o realizaciji Plana rada Štaba civilne zaštite Bos. Krupa za mjesec oktobar 1995. godine, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab civilne zaštite, broj: 11.1-B2-03-415/95 od 03.11.1995. godine;
- O2-99** Zapisnik o ukopu Nedimović Milana, dana 24.09.1995. godine, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab civilne zaštite, broj 11.1-B2-03-276/95 od 24.09.1995. godine; Zapisnik o ukopu neidentifikovanog ljudskog leša, R. Bosna i Hercegovina, Federacije Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane

Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab civilne zaštite, broj 11.1-B2-03-275/95 od 29.09.1995. godine; Zapisnik o ukupu neidentifikovanog ljudskog leša, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab civilne zaštite, broj 11.1-B2-03-277/95 od 04.10.1995. godine;

O2-100 Plan rada štaba CZ za period 09.10 - 14.10.1995. godine, Republika Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab civilne zaštite, broj: 11.1-B2-03-242/95 od 09.10.1995. godine;

O2-101 Izvještaj o realizaciji plana rada štaba civilne zaštite Bos. Krupa za mjesec oktobar, broj 11.1-B2-03-415/95 od 03.11.1995. godine;

O2-102 Izvještaj o radu štaba CZ-a Bos. Krupa i njenih jedinica za period od 01.11. do 23.11.1995. godine, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab civilne zaštite, broj: 11.1-B2-03-467/95 od 23.11.1995. godine;

O2-103 Potvrda, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat Odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab Civilne zaštite, broj 11.1-B2-03-183/95 od 23.09.1995. godine; Potvrda, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat Odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab Civilne zaštite, broj 11.1-B2-03-212/95 od 04.10.1995.godine;

O2-104 Zapisnik o ukupu umrlog civila Jerković Radojke, R. Bosna i Hercegovina, Ministarstvo Odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab civilne zaštite, broj: 11.1-B2-02-111/95 od 20.11.1995. godine;

O2-105 Naredba načelnika općine Ezić Idriza, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Unsko-Sanski kanton, općina Bosanska Krupa, načelnik općine, broj: 02/I-754/95 od 11.12.1995. godine; Zapisnik o sahrani/ukupu Jerković Djure/Radojke, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab civilne zaštite, broj: 11.1-B2-02-111/95 od 20.11.1995. godine;

O2-106 Operativni plan Općinskog sekretarijata za privredu Bosanska Krupa, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Unsko-Sanski kanton, opština Bosanska Krupa, Sekretarijat za privredu, broj: 05/1-2-903/95 od 08.11.1995. godine;

O2-107 Naredba Sekretarijata odbrane Bihać, Štab Civilne zaštite Bihać, Općinskom štabu CZ Bosanska Krupa i Cazin, broj: 11.1-5-391-113/95 od 11.10.1995.godine;

O2-108 Potvrda civilne zaštite, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab civilne zaštite, broj: 11.1-B2-03-444/95 od 14.11.1995. godine; Potvrda civilne zaštite, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab civilne zaštite broj: 11.1-B2-03-474/95 od 27.11.1995. godine

O2-109 Naredba Opštinskom štabu Civilne zaštite, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Unsko-Sanski kanton, Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede, broj: 09/6-336-29-1/95 od 19.09.1995. godine;

O2-110 Plan za organizovan ulazak na oslobođena područja Općine Bosanska Krupa, u potpisu komisija R atnog Predsjedništva, bez broja i datuma;

O2-111 Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Halkić Nasudina, broj 11.1-B2-03-356/95 od 20.10.1995. godine; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Karaibrahimović Ferida, broj 11.1-B2-03-359/95 od 20.10.1995. godine; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Halkić Nazifa, broj 11.1-B2-03-355/95 od 20.10.1995. godine; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Fetić Mirsada, broj 11.1-B2-03-345/95 od 20.10.1995. godine; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Čehajić Safeta, broj 11.1-B2-03-346/95 od 20.10.1995. godine; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Brakić Sifeta, broj 11.1-B2-03-348/95 od 20.10.1995. godine; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Tatarević Mirsada, broj 11.1-B2-03-347/95 od 20.10.1995. godine; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Oraščanin Hasana, broj 11.1-B2-03-279/95; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Kadić Muhameda, broj 11.1-B2-03-274/95 od 12.10.1995. godine; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Mušić Mehmeda, broj 11.1-B2-03-323/95 od 17.10.1995. godine; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Birdžo Adema, broj 11.1-B2-03-317/95 od 16.10.1995. godine; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Vranić Ismeta, broj 11.1-B2-03-324/95 od 17.10.1995. godine; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Balkić Rifke, broj 11.1-B2-03-341/95; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Eljazović Mahmuta, broj 11.1-B2-03-343/95 od 19.10.1995. godine; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Sulejmanović Juse, broj 11.1-B2-03-344/95 od 19.10.1995. godine; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Šarić Ibrahima, broj 11.1-B2-03-352/95 od 20.10.1995. godine; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Suljić Alije, broj 11.1-B2-03-349/95 od 20.10.1995. godine; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Topčagić Muhameda, broj 11.1-B2-03-357/95 od 20.10.1995. godine; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Džajić Edhama, broj 11.1-B2-03-407/95 od 01.11.1995. godine; Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Saračević Osmana, broj 11.1-B2-03-350/95 od 20.10.1995. godine izdate od strane R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab civilne zaštite;

O2-112 Akt predmet:ukop leša Jerković Radojke, R. Bosna i Hercegovina, Ministarstvo unutrašnjih poslova, Centar službi bezbjednosti Bihać, Stanica javne bezbjednosti Bosanska Krupa, broj: 14-6/02-942/95 od 17.11.1995. godine;

O2-113 Naredba Štaba CZ Bihać, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Štab civilne zaštite Bihać, broj: 11.-1-5-391-94/95 od 03.10.1995. godine;

O2-114 Naredba načelnika općine Bosanska Krupa, Ezić Idriza, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Unsko-Sanski kanton, općina Bosanska Krupa, načelnik općine, broj: O2/N-424/95 od 28.10.1995. godine;

O2-115 Akt CZ Bosanska Krupa, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab civilne zaštite, broj: 11.1-B2-03-511/95 od 14.12.1995. godine;

O2-116 Fotografija grada Bosanska Krupa nakon okončanja ratnih dejstava iz perioda 1995. godine, bez datuma sa označenim brojevima u gornjem lijevom uglu od 1 do 11;

O2-117 Knjiga 5. Korpusa 1992 – 1995, izvod iz knjige 5.Korpusa 1992.- 1995, autora Bejde Felića;

O2-118 Brošura - Operacija „Sana-95“, oslobađanje Bosasne Krupe, Bosanska Krupa 17.09.2015. godine;

- O2-119** Brošura – knjiga pod nazivom, Branili su Bosanku Krupu 111.BK pbr -511: Sbb, Branili su Bosnu i Hercegovinu, grupa autora za izdavača općine Bosanska Krupa od 17.09.2015. godine;
- O2-120** Mapirani logori u BiH od 1992. – 1995. godine;
- O2-121** Osnove ratnog prava, sažetak za komandi kadar, pravila ponašanja u borbi, program obuke, Odlomak iz priručnika F.DE MULINEN „Handbook on the law of war for armed forces“;
- O2-122** Pravilo – pješadijski /brdsko planinski bataljon, SSNO uprava pješadije br.1474, 29.12.1975. godine; Priručnik za rezervne oficire radova kopnene vojske, SSNO GŠ nastavna uprava, broj 152/73, 14.april 1974. godine; Pravilo – pješadijski puk SSNO GŠ uprava pješadije br.848, 04.12.1976. godine; Pravilo vojne policije, za rad, broj: 02/90-31 od 01.09.1994. godine; Pravilo službe organa bezbjednosti u oružanim snagama Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, vojna tajna, strogo povjerljivo, UB-1/3, broj evidencije 4062; Priručnik za stručnu obuku rezervnog kadra bezbjednosti u oružanim snagama, Savezni sekretarijat z narodnu odbranu, vojna tajna, strogo poverljivo, UB-55, broj evidencije: 1287; Priručnik za stručnu obuku starješina Službe vojne bezbjednosti Armije RBiH (nacrt), vojna tajna strogo povjerljivo, broj evidencije 418, februar 1995.godine; Pravilnik o unutrašnjoj ratnoj organizaciji Stanice javne bezbjednosti Bosanska Krupa, ev. broj. 1/93, prim. br.3; Pravilnik o unutrašnjoj ratnoj organizaciji i sistematizaciji Centra službi bezbjednosti Bihać;
- O2-123** Akt općine Bosanska Krupa, Služba za opću upravu i društvene djelatnosti, broj. 5581/14, Bihać dana 06.09.2018. godine;
- O2-124** Zapovijest za napad Komande 5. Korpusa, Armija Republike BiH, 5. Korpus, KM Bihać od 17.08.1995. godine;
- O2-125** Dopuna zapovijesti za napad op.br.02/15-177-1, Odbrana Republike, Vojna tajna, strogo povjerljivo, „Sana“ od septembra 1995. godine;
- O2-126** Brošura Mostobran Kobiljnjak od 18.11.1994. godine do 23.05.1995. godine izdavača općina Bosanska Krupa, Brošura Mostobran Čojluk od 03.12.1994 .godine do 11.07.1995. godine izdavača općina Bosanska Krupa i Revers od 30.11.2018. godine JU “Centar za kulturu“ Bosanska Krupa;

f) MATERIJALNI DOKAZI OPTUŽENOG ZIJADA KADIĆA

- O3-1** Dopuna spiska pronađenih civila srpske i hrvatske nacionalnosti u Podgrmečkim selima br.14-6-770-II/95 od 06.10.1995. godine;
- O3-2** Informacija o pronađenim licima srpske i hrvatske nacionalnosti na novooslobođenim područjima Bosanske Krupe, strogo povjerljivo broj: 14-6-106/95 od 06.10.1995. godine;
- O3-3** Informacija o uspostavljanju redovnog željezničkog saobraćaja na relaciji Bihać-Bosanski Novi, Javno preduzeće Željeznice Federacije Bosne i Hercegovine, broj III-2042-2/15 od 09.11.2015. godine
- O3-4** Izvještaj SJB Bosanska Krupa broj 14-6-717/95 od 16.09.1995. godine, MUP USK;
- O3-5** Dopis broj: 14-1/01-391/95 od 17.09.1995. godine MUP USK;
- O3-6** Naredba broj: 14-6-sl.100/95 od 18.09.1995. godine MUP USK;
- O3-7** Spisak civila srpske nacionalnosti I s/č vojnika u Jesenici, bez broja od 03.10.1995. godine MUP USK;

- 03-8** Spisak zarobljenih civila srpske nacionalnosti i s/č vojnika koji se nalaze u P.O. Jasenica, R. Bosna i Hercegovina, Ministarstvo za unutrašnje poslove, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bos. Krupa, Policijsko odjeljenje Jasenica, bez broja od 03.10.1995. godine;
- 03-9** Naredba o formiranju jedinica policije, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, SJB Bosanska Krupa, str.pov.br.14-6-107/95 od 09.10.1995. godine sa spiskom policajaca SJB Bosanska Krupa koji se upućuju na izvršenje borbenog zadatka od 09.10.1995. godine;
- 03-10** Spisak pronađenih civila srpske i hrvatske nacionalnosti u Podgrmečkim selima br. 14-6-770/95 od 05.10.1995. godine;
- 03-11** Dopuna spiska lica srpske i hrvatske nacionalnosti pronađenih na dijelovima opštine B. Krupa – dopuna spiska, broj: 14-6-770-II/95 od 06.10.1995. godine;
- 03-12** Dopis SJB Bosanska Krupa – dopuna spiska, broj: 14-6-770-II/95 od 11.10.1995. godine;
- 03-13** Zahtjev za obezbjeđenje prostora za smještaj građana srpske nacionalnosti koji su zatočeni na novooslobođenom teritoriji Bosanska Krupa, broj: 116/95 od 28.09.1995. godine;
- 03-14** Zahtjev za uređenje stambenog prostora građanima srpske nacionalnosti, broj: 130/95 od 11.10.1995. godine;
- 03-15** Zahtjev za obezbjeđenje zdravstvenih pregleda za građane srpske nacionalnosti, broj: 134/95 od 26.10.1995. godine;
- 03-16** Kopija A4 format, Evidencija građana srpske nacionalnosti zatečenih na novooslobođenom teritoriju općine Bosanska Krupa, bez broja i datuma;
- 03-17** Rješenje o imenovanju štaba za realizaciju planova organiziranog povratka na oslobođena područja općine Bosanska Krupa, R. Bosna i hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Unsko-Sanski kanton, općina Bosanska Krupa, načelnik općine, broj: 02/I-342/95 od 17.09.1995. godine;
- 03-18** Naredba broj: 08/1-345/95 od 17.09.1995. godine i prepiska između kancelarija Karkin – Veladžić;
- 03-19** Dopis broj: 113/95 od 19.09.1995. godine, kancelarija advokata Hamdije Veladžića;
- 03-20** Kopija knjige „Lažni sjaj“ – Božana Štrbac – Bijeljina 2007. godine;
- 03-21** Karta naselja Jasenica (google maps);
- 03-22** Pejzažna fotografija, bez broja i datuma (dokument fotografisao drugooptuženi);
- 03-23** Fotografija porodične kuće Bogdana Radoševića, bez broja i datuma, dokument fotografisao drugooptuženi;
- 03-24** Patrolni nalog broj 4/95 od 23.09.1995. godine;
- 03-25** Izvještaj iz službe od 06.10.1995. godine u vremenu od 07.00 do 19.00 sati od patrole policije u sastavu Emrić Fikret i Kadić Zijad;
- 03-26** Ratni dnevnik 511sbbr, bez broja vođen od 31.08.1995.godine do 31.12.1995. godine;
- 03-27** Dnevni borbeni izvještaj Komande 511 S.bbr, str.pov.br.: 02/1-538 od 20.09.1995. godine;
- 03-28** Dnevni borbeni izvještaj Komande 511 S.bbr, str.pov.br.02/1-539 od 21.09.1995. godine;

- 03-29** Dnevni borbeni izvještaj Komande 511 S.bbr, str.pov.br.: 02/1-540 od 21.09.1995. godine;
- 03-30** Tekstualno tabelarni dio plana operacije „Sana“, Armija Republike BiH, 5. Korpus, KM Bihać, bez broja i datuma;
- 03-31** Zapovijest za logistiku, Odbrana Republike, Armijska tajna, strogo povjerljivo, bez datuma, broj: 06-1/828-1;
- 03-32** Zapovijest za logistiku, Odbrana Republike, Armijska tajna, strogo povjerljivo, bez broja i datuma, sačinjen od pomoćnika komandanta za logistiku 5.Korporusa;
- 03-33** Plan LoOB pri oslobađanju teritorija Bosanski Petrovac, Bosanska Krupa, Sanski Most, Prijedor i Bosanski Novi, LoKM 5. Korpusa, ED Bihać, pov.broj: 06-2/18-183 od 17.09.1995. godine;
- 03-34** Zahtjev u potpisu komandanta Atifa Dudakovića, Komanda 5. Korpusa, KM Bihać, str.pov.broj: 02-2/1123-1 od 17.09.1995. godine;
- 03-35** Dopis, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti Bihać, u potpisu načelnik CSB Bihać Edham Veladžić, broj 14-1/01-1209/95 od 14.09.1995. godine;
- 03-36** Akt, spisak civila srpske nacionalnosti koji se nalaze u sabirnik centrima Unsko-Sanskog kantona, R. Bosna i Hercegovina, MUP, Centar službi bezbjednosti, Policijski sektor Bihać, broj: 14/02-4-1448/95 od 14.11.1995. godine;
- 03-37** Rješenje o imenovanju štaba za realizaciju planova organiziranog povratka na oslobođena područja Općine Bosanska Krupa, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Unsko-Sanski kanton, općina Bosanska Krupa, načelnik općine, broj:02/I-342/95 od 17.09.1995. godine;
- 03-38** Naredba o formiranju Štaba za realizaciju planova organiziranog povratka na oslobođena područja općine Bosanska Krupa, u potpisu načelnik općine Idriz Ezić, broj: 02/I-341/95 od 17.09.1995. godine;
- 03-39** Akt/Dopis Komande garnizona Bihać, u potpisu komandant major Muharem Čaušević, broj pov. 03/944-1 od 18.09.1995. godine;
- 03-40** Zapisnik o ukopu Nedimović Milana, dana 24.09.1995. godine, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab civilne zaštite, broj 11.1-B2-03-276/95 od 24.09.1995. godine;
- 03-41** Zapisnik o ukopu neidentifikovanog ljudskog leša, R. Bosna i Hercegovina, Federacije Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab civilne zaštite, broj 11.1-B2-03-275/95 od 29.09.1995. godine;
- 03-42** Zapisnik o ukopu neidentifikovanog ljudskog leša, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab civilne zaštite, broj 11.1-B2-03-277/95 od 04.10.1995. godine;
- 03-43** Potvrda, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat Odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab Civilne zaštite, broj 11.1-B2-03-183/95 od 23.09.1995. godine;
- 03-44** Potvrda, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat Odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krupa, Štab Civilne zaštite, broj 11.1-B2-03-212/95 od 04.10.1995. godine;

- O3-45** Potvrda civilne zaštite, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Ministarstvo odbrane, Sekretarijat odbrane Bihać, Odjeljenje u opštini Bos. Krup, Štab civilne zaštite, broj: 11.1-B2-03-444/95 od 14.11.1995. godine;
- O3-46** Plan za organizovan ulazak na oslobođena područja Općine Bosanska Krupa, u potpisu komisija R atnog Predsjedništva, bez broja i datuma;
- O3-47** Potvrda CZ Bosanska Krupa, na ime Birdžo Adema, broj 11.1-B2-03-317/95 od 16.10.1995. godine;
- O3-48** Naredba načelnika općine Bosanska Krupa, Ezić Idriza, R. Bosna i Hercegovina, Federacija Bosne i Hercegovine, Unsko-Sanski kanton, općina Bosanska Krupa, načelnik općine, broj: O2/N-424/95 od 28.10.1995. godine;
- O3-49** Rješenje kojim se odobrava advokatu Zlatanu Naniću, opunomoćeniku Zijada Kadića, pristup informacijama kojima raspolaže Ministarstvo unutrašnjih poslova Unsko-sanskog kantona broj: 05-01-05-1-1462/15 od 26.11.2015. godine, Ministarstvo unutrašnjih poslova Unsko Sanskog kantona;